

الحمد لله رب العلمين والعاقبة للمتقين

مفتاح القس

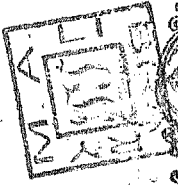

مولفہ جناب مرزا یحییٰ بیگ صاحب

ڈوٹھی کلاں کاندھلہ

فہرست نویس محبوس الم صاحب مالک ڈوٹھی کلاں کاندھلہ

درست از ہجری المتقدس

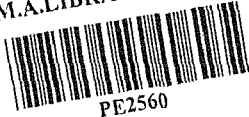
مطبع خادیم الیم نجات لاہور میں منشی محبوب الم صاحب

مالک مطبع کے تمام چھپا

قیمت فی جلد ۸

تعداد جلد ۷۰۰

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE2560

(8)

۷۹۴۹۱۰۱۲

۲۵۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد
خاتم النبيين وعلى آله واصحابه اجمعين اما بعد
میگویند راقم این وراق و پخته شده چین را باب سخن که تخریک ترغیب و دوستان
خاص و محبان با اخلاص از دست در دنیا بایده بدم گرفته که مضامین کلیم
ربانی و آیات قرآنی را بوجه اختصار ترتیب نمائیم تا هر اسمی و اشارتی که در کتاب
باشد و هر حکمی و کلماتی که در احباب الاطهار باشد بهر صحت و سهولیت مزید از
قرآن مجید یاقه شود. بناءً علی ذلک تلاوت آن کتاب عالی آب انبیا نمودم و
هر کیفیت خاص که سوره بسوره و آیه بآیه بطور سیسی و در بیاض خود می بخوردم
تا که بعد ششفت تمام پاسته ایشان را سایندهم من بعد بچهار مجله نمایان بر ترتیب مرتب
تبعی علوه جمع آوردم چنانچه قاعده لغات است. و از اسمی به اسم قساق اقران
کردم. امید که جمیع مومنان عالم و عالمان مبین این چنین کتاب باعث تسر
تازه و فرست به اندازه خواهد شد که بذر ریح آن کس که از دانش او امر و

نواهی و کماهی آیات الهی محروم نخواهد ماند و حجت بیاج بجا فایا بعالی
 نخواهد برد -

مخفی نماند که مضمون غبارت سلیس و الفاظ مختصر داده شده است
 همه فقرات مضمون بجا و ترتیب سورتها فراموش آرد و بعد هر فقره سه عدد داده
 شده اند - بعد اول نشان جزو است و عدد دوم نشان سوره است و عدد سوم
 نشان رکوع است - و اغلب این هر سه عدد بر حاشیه صاحب نوشته شده
 اگر چند فقره از یک رکوع پی در پی آمده اند لفظ (ایضا) بجا برده شده - و اگر جزو
 و سوره یکیت مگر رکوع عللده است پس بجای حسب سوره و سوره نموده - و کوچک
 داده ام - چنانچه (۶ -) یعنی رکوع ششم از سوره جزو که بالا این فقره آمده -
 و چنانکه کیفیت یکیم تعلق بجهان یک مضمون میداریم آخر میان آن اشاره بلفظ
 خاص آن مضمون در خطهاست که داده ام - چنانچه (موسی) یعنی کیفیت که در خط
 داده شده تعلق باین مضمون دارد و آنرا باید دید - ما سواد اول این کتاب یا و اشت
 جزوها و سورتها با الفاظ اول هر جزو و نام هر سوره هم رقم نموده تا سهولت یاد با
 الحال عرض بخدمت صاحبان قدر شناس باین است که اگر در نوشتن
 این امر اوقات بسیار بخت از بنده رفته باشد ایشان را اصلاح آن بخواهند و
 هر شقی که درین کتاب زنجیر شدیم دعا می خیر و زنی این فقره العباد کنند - و السلام
 سپردم تو بایه خویش ا تو دانی حساب کس و بیش ا
 قلع بیگ تاریخ ۱۱ جمادی الثانی ۱۲۰۰ هـ منزل نصیر آباد

نشان رکوع در هر صفحه شش عدد داده شده است و عدد آن هم -

یا وداشست خبر و یا و سورتهاست قرآن و تعداد و زکوعها

تعداد خبرها	الفاظ اول خبرها	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد کلمات
۱	الفاتحه	۱	الفاتحه	۱
۲	القدر	۲	البقره	۱۴
۳	سَبِّحُوا اسْمَ رَبِّكُمُ الَّذِي	-	-	-
-	تِلْكَ الرُّسُلُ	-	-	-
-	لَوْ تَبَيَّنَ الْحَالُ	۳	آل عمران	۲۰
-	وَالْمُحْسِنِينَ	-	-	-
-	لَا يُحِبُّ اللَّهُ	۴	النساء	۲۴
-	وَإِذْ أَسْمِعُوا	-	-	-
-	وَلَوْ أَنَّمَا	۵	المائدة	۱۴
-	قَالَ الْبَلَاءُ الَّذِي	-	-	-
-	-	۶	الانعام	۲۰
-	-	-	-	-
-	-	۷	الاعراف	۲۴
-	-	-	-	-
-	-	۸	الانفال	۱۰

تعداد حرف	الفاظ اول حبرا	تعداد سوختها	اسامی سوختها	تعداد کلمات
١٠	وَاغْلِقُوا	-	-	٤
-	-	٩	التوبة	١٤
١١	يَعْتَذِرُونَ	-	-	-
-	-	١٠	يونس	١١
-	-	١١	هود	١٠
١٢	وَمَا مِنْ دَانِيَةٍ	-	-	-
-	-	١٢	يوسف	١٣
١٣	وَمَا اَبْرَأَ نَفْسِي	-	-	-
-	-	١٣	الحمد	٩
-	-	١٤	ابراهيم	٤
١٤	رُفِعَ اَيُّوذا الَّذِي	١٥	الحجر	٩
-	-	١٤	المختل	١٤
١٥	سُبْحَانَ اللَّهِ	١٤	بنی اسرائیل	١٢
-	-	١٤	الكهف	١٢
١٦	تَاللَّيْلِ اَقْلَمُ لَكَ	-	-	-
-	-	١٩	مريم	٨
-	-	٢٠	طه	٨
١٧	اَقْرَبَ لِلنَّاسِ	٢١	الانبياء	٤

تعداد آیه ها	اسامی سوخته ها	تعداد سوخته ها	الفاظ اول جزوها	تعداد جزوها
١٠	الحج	٢٢	"	"
٦	المؤمنون	٢٣	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	١٨
٩	النور	٢٤	"	"
٦	الفرقان	٢٥	"	"
٣	"	"	وَقَالَ الَّذِينَ	١٩
١١	الشعراء	٢٦	"	"
٤	النمل	٢٧	"	"
-	"	"	أَمْ خَلِقْتَهُمْ لَئِنْ	٢٠
٩	القصاص	٢٨	"	"
٦	المنكوت	٢٩	"	"
"	"	"	أَتْلُمَا أُحْرِي	٢١
٣٥	الروم	٣٠	"	"
٤	لقمان	٣١	"	"
٣	التجدة	٣٢	"	"
٩	الاحزاب	٣٣	"	"
-	"	"	وَمَنْ يَقْنُتْ	٢٢
٦	التين	٣٤	"	"
٥	العلق	٣٥	"	"

تعداد و نزول	الفاظ اول خبر و ما	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد کلماتها
٢٣	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٣٦	سورة يس	٥
٢٤	فَمَنْ ظَنَّمْ	٣٧	الصفافات	٥
٢٥	إِلَيْهِ يُرِيدُ	٣٨	ص	٥
٢٦	حَمْدٌ	٣٩	الزمر	٨
٢٧	مَحْمُودٌ	٤٠	المؤمن	٩
٢٨	مُحَمَّدٌ	٤١	الحجرات	٦
٢٩	مُحَمَّدٌ	٤٢	الشورى	٥
٣٠	مُحَمَّدٌ	٤٣	الزخرف	٦
٣١	مُحَمَّدٌ	٤٤	الدخان	٣
٣٢	مُحَمَّدٌ	٤٥	الحجرات	٤
٣٣	مُحَمَّدٌ	٤٦	الاحقاف	٤
٣٤	مُحَمَّدٌ	٤٧	محمد	٣
٣٥	مُحَمَّدٌ	٤٨	الفتح	٤
٣٦	مُحَمَّدٌ	٤٩	الحجرات	٢

مفتاح القرآن

تعداد حرفا	الفاظ اول حيزها	تعداد سوره	اسامي سوره هفت	تعداد آيه ها
-	-	۵۰	ق	۳
-	-	۵۱	الذاريات	۳۰
۲۷	قال فليخطبكم	-	-	-
-	-	۵۲	الطور	۲
-	-	۵۳	الانجيم	۳
-	-	۵۴	القيصم	۳
-	-	۵۵	الرحمن	۳
-	-	۵۶	الواقعه	۴
-	-	۵۷	الحديد	۴
۳۸	قد نسيح الله	۵۸	المجادلة	۳
-	-	۵۹	الحشر	۳
-	-	۶۰	الممتحنة	۳
-	-	۶۱	التكوير	۲
-	-	۶۲	الاحقاف	۲
-	-	۶۳	الانشقاق	۲
-	-	۶۴	التين	۲
-	-	۶۵	الطعنات	۲
-	-	۶۶	التخوين	۲

تعداد جزو	انضاط اول جزو	تعداد سورا	اسامي و برحقا	تعداد ارجع
٢٩	تبارك الذي	٤٤	الملوك	٢
		٤٨	ن	٢
		٤٩	الحاقة	١
		٥٠	المعارج	٣
		٥١	التوح	٢
		٥٢	الجن	٢
		٥٣	المنزل	٢
		٥٤	المنذر	٢
		٥٥	القيامة	٢
		٥٦	الذهمذ	٢
		٥٧	المرسلات	٢
٣٠	عم	٥٨	المنباء	٢
		٥٩	النازعات	٢
		٦٠	عبس	١
		٦١	الشكوى	١
		٦٢	الانفطار	١
		٦٣	التطهيف	١
		٦٤	الاشمقاق	١

تعداد اجزوا	الفاظ اول جزوا	تعداد اسوحتها	اسامي سورتها	تعداد ركوعها
-	-	١٠٣	العصر	١
-	-	١٠٤	الحشر	١
-	-	١٠٥	القصص	١
-	-	١٠٦	الأنعام	١
-	-	١٠٧	الأنعام	١
-	-	١٠٨	الأنعام	١
-	-	١٠٩	الأنعام	١
-	-	١١٠	الأنعام	١
-	-	١١١	الأنعام	١
-	-	١١٢	الأنعام	١
-	-	١١٣	الأنعام	١
-	-	١١٤	الأنعام	١
-	-	١١٥	الأنعام	١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الف

آخرت حیات دنیا و آخرت (۱-۲-۱۰) اجر آخرت بر عمر و مال بهتر است
 (۱۳-۱۲-۶) کسانیکه در آرزو گمان دارند عذاب خویش را درید -
 (۱۵-۱۴-۱) کسیکه اراده آخرت و اوستی این میکند مومن است
 (-۲-۲) آخرت در چیز بزرگ دارد (-۲-۲) بر آخرت قایل باید بود
 (۱۵-۱۸-۳) کسیکه باینجه بر آخرت ایمان ندارد نه بهمانروز عذاب خواهد رسید
 (۱۴-۲۶-۱) بعضی مردمان در آخرت شک دارند (۲۰-۲۶-۵)

و خیال غلام می پزند (-۶-۶)
 آدم - خلقت آدم را (-۲-۲) آدم اسمی است که با چیز را می آموزد (ایضا) اما
 با وجودی که می شناسد (ایضا) الله آدم را و دیگر نبی را بر همه عالم گردید -
 (۳-۳-۲) آدم را و فرزند پسر و دختر توأم از حوا پیدا میشوند -
 (۵-۵-۶) خلقت آدم - ملائک با وجودی که می شناسد ملائک را می شناسد

پیدا آؤ کیسند (۸-۷-۲) آدم از جنت زمیں نقل میکنند (۳-۲-۱)
 اولاد او از پشت پیدا میشود (۹-۷-۲۲) چون خوار اجل شد ابلیس
 ہر دور امیر سازند (۲۴-۲۳-۲۲) اللہ بلا کی حکم میدہتا آدم را سجدہ کنند
 و ایشان سجدہ میکنند مگر ابلیس (۱۵-۱۴-۷) ابلیس آدم را سجدہ
 نمیکند و دشمن انسانیت از قوم جن بودہ (۱۵-۱۸-۷) اللہ عبد
 آدم کردہ - ملائکہ سجدہ باو میکنند مگر ابلیس کہ عدوی او میشود و او را
 گمراہ میکند (۱۶-۲۰-۷) آدم و حوا میوہ دشت ممنوعہ بخورند و سرگنا
 خود می بینند را ایضا خلقت آدم و سجدہ کردن ملائکہ باو مگر ابلیس
 (۲۳-۳۱-۵) (ابلیس)

آذر - حجت ابراہیم با پدرش آذر و قوم خود را بستان خیال و قیاس را
 در دشت تن ب خود (۷-۶-۹) (ابراہیم)

افشایش - اللہ انسان را بمال و جان می آزماید (۴-۳-۱۹) -
 آسمان - جلالت آسمانست (۱-۲-۳) - ہر چیز در آسمان زمین از خدا
 بہت (۵-۴-۱۹) آسمان زمین و شش روز ساختہ شدند
 (۸-۷-۷) سبقت آسمان در دور فرآفریدہ شدند (۲۴-۴۱-۲)

اصطف - در زمین ابرہیم را برگزیدہ و اولاد سلیمان (۱۹-۲۷-۳) (سلیمان)
 آل ابراہیم کتاب حکمت دادہ شدند (۵-۴-۱۹) (ابراہیم)

ال عمران - سورہ آل عمران (۳-۳) (عمران)
 آل فرعون - کافران بودند سران ایشان (۳-۳-۳) (فرعون و ہامان و دیگر)

مثل غنچه که با جبراد و قل گرفتار شدند (۹-۷-۱۶) خراب
شدند (۲۷-۵۴-۳۲) (سمرعون)

آوان- آواز خراز همه که پیرست (۲۱-۳۱-۲) پیش نبی باد از بلبله
سخن بناید گفت (۲۶-۴۹-۱)

آهن- آزارین چه فائده بایشوند (۲۷-۵۷-۳)

آیات- نشانان که اند بر اے عاقلان آفریده (۲۰-۳۴-۲۱) {کنشی بر
نشانهاے قدرت الله (۷-۹-۱۲)}

آیات الله ایمان ندار و عذاب خواهد دید (۱۶-۱۶-۱۱۷) کبی
بجای دیگر می آید آن همه انا الله است اقرار نیست (ایضا)
الله بر اے ترسانیدن بندگان آیات یعنی نشانها میفرستد

(۱۵-۱۶-۹)- در آیات الله کافان بدل میکنند (۱۶-۱۶-۱۱۷)

شمس و قمر و دیگر آیات قدرت الله (۲۴-۱۶-۵) کسے که آیات
قرآنرا بخیاں نمی آرد بجهنم خواهد رفت (۲۵-۱۶-۱)
(قدرت) (ابتد)

آیت- آیه المکرسی (۳-۲-۳۴)

ابراهیم- آزمایش او به بعضی کلمات (۱-۲-۱۵) ابراهیم همراه اسمعیل

تعبه را پاک میکند و دعا او (ایضا) دین ابراهیم بهتر است

(۱-۲-۱۶) بجهنم بوضیعت میکند (ایضا) سبب ابراهیم بابا و دعا

کافر که از مردم سجده نمیخواست (۳-۲-۳۵) ابراهیم چهار فرزند

که باز زنده میشوند (ایضاً) خفیف بودند و نه میبودند نصرانی (۳-۳-۳) (۴-۳-۳)
 محبت با او و پیروی ملت او باید کرد (۴-۳-۳) (۱۰-۳-۳) وین او بسته
 در (۴-۳-۳) (۱۰-۳-۳) ظل الله بوده (ایضاً) الله با بر ابراهیم و دیگر انبیاء و پیغمبر است
 ر (۴-۳-۳) محبت ابراهیم باید در قوم خود در باب تبار و خیال او در میان
 رت خود (۴-۳-۳) (۹-۳-۳) ملائک بشارت از الله با وی رت داد و مهمانی او
 میکنند (۴-۳-۳) (۱۱-۳-۳) سوره ابراهیم (۱۳-۳-۳) ابراهیم عرض بخدمت الله
 میکند (۱۳-۳-۳) (۱۴-۳-۳) بختگاه میبرد و که هیچ زراعت انجا نبوده و بعد از آن
 بقدرت الله آبادی بسیار میشود (ایضاً) مهمان با و می آید و بشارت
 پسر را و میسرساند (۱۳-۳-۳) (۱۵-۳-۳) خفیف بود و شرک نبود و شاکر نعمت بود و
 در دنیا و آخرت صالح شده (۱۴-۳-۳) (۱۴-۳-۳) پیغمبر بود و او پیغمبر
 خود نصیحت میکند الله با و اسحاق و یعقوب میدهند (۱۴-۳-۳) (۱۹-۳-۳) هدایت
 داده شده پدر را و قوم خود را در باب بختگاه میزند و گفتگو می
 (۱۶-۳-۳) (۲۱-۳-۳) کعبه برای عبادت او مقرر کرده شد (۲۱-۳-۳) قصه او
 پدر را و قوم خود را در باب بختی حرف میزند (۱۹-۳-۳) (۲۴-۳-۳) تشریف رب
 میکند (ایضاً) رسول خداست و بقوم خود را عبادت الله
 وعظ میکند (۲۰-۳-۳) (۲۹-۳-۳) او را در آتش می اندازند و الله او را
 از آن نجات میدهد (۲۰-۳-۳) لوط برابر ابراهیم ایمان آورده (۲۰-۳-۳)
 (۲۹-۳-۳) گفتگو با او با قوم پدر خود و فکر کردن او در باب الله (۲۳-۳-۳)
 (۳۰-۳-۳) باید در قوم خود سخن بگوید (۲۵-۳-۳) حکایت مهمانی

ابراہیم (۲۶-۵۱-۲) ہدایت اور قبول و پذیر خود (۲۸-۴۰-۱)
ابلیس - آدم را سجده میکنند (۱-۲-۵) (۱-۶-۲) غم خرابی آدم
میکند (ایضا) همه ملائکہ سجده با آدم میکنند مگر ابلیس کہ آدم را
غریب میدرد (ایضا) از حضور الله رانده میشود و ملعون گشت
مگر اسی انسان کمر بند (۳۴-۱۵-۳) بشر را سجده میکنند
(ایضا) دشمن آدم میشود (۱۵-۱۶-۷) هر کسی کہ پیروی شیطان
خواهد کرد در جهنم عذاب خواهد دید (ایضا) او بر بندگان خدا برتر
غلبه نتوان کرد (ایضا) دیگر همه ملائکہ آدم را سجده میکنند مگر ابلیس
عکس الله را میکند (ایضا) آدم را سجده میکنند دشمن انسان
و از جبریل و جبر (۱۵-۱۸-۷) عدوئے آدم میشود (۱۶-۲۰-۷)
آدم را سجده میکنند (۲۳-۲۸-۵) (آدم) (شیطان).
ابالتبیل - (مساند)

ابو بکر - (عجل)
ابو بکر - صدیق در غار استیق محمد بوده (۱۰-۹-۴)
ابو جهل - اشاره به وعلی که او قتی که از مکہ برآمد (۹-۸-۴) اشاره
بجبرئیل شیطان از دست ابو جهل در جنگ بدر چون میرفت
میکایل را دیده (۱۰-۸-۴)
ابوسفیان - سوار کافران در جنگ احد اشاره باد (۳۰-۳-۱۸)
ابو هب ابولہب و زینش دشمن محمد بودند (۳۰-۱۱۱-۱)

اتفاق - نعمت باید شود (۱۱-۳۳-۴)

اجل - مقرر است (۱-۴-۱۰۰) بر اهرامت اجل مقرر است (۱-)

(۴-۵-۱۱-۱۰۰) یک ساعت هم پیش و پس می تواند شد (ایضاً)

کسی پیش از اجل نخواهد مرد (۱۱-۱۴-۱۱) اجل پیش و پس نمی شود -

(۳-۲۳-۱۱) وقت اجل مقرر است تا آنوقت اندر گذاشته است

همه مردمان (۵-۳۵-۲۲) (موت) (مرگ)

احسان - اشاره بجنگ احد (۱۵-۳۴-۱۵) (۱۱-۱۴-۱۱) شکیست

اسلام در آن جنگ (۱۴-۳۳-۱۴) کسی بخیر در این جنگ گرفتند

نمنا بر ایشان (ایضاً)

ایحسان - ذکر احرام (۲۴-۲۲-۲) در احرام شکار جانوران باهی حرام است

اگر کسی متعمداً کند کفارت بر او لازم میشود (۳-۵-۵)

اخراب - سوره الاخراب (۳۳-۲۱) جنگ اخراب که در آن لشکر بود

از باوند گر خنجه شد (۲-۳۳-۲۱)

احسان - جزای احسان احسان است (۳-۵۵-۲۴) احسان الدین

باید کرد (۱۰-۲۱-۱۰) (۱۹-۴-۱۹) (۲-۴۴-۲۴)

احسان - سوره الاحقاف (۲۴-۲۴)

ایحسان - سوره انعام یعنی تسلیم و انقاد (۱۱۲-۳۰)

ایحسان - ایوان شیطان در آدم و حوا می اندازد (۲۴-۴-۹)

بیاخرج کنندگان ایوان شیاطین هستند (۱۵-۱۴-۳)

ادریس - یکنه از انبیا بوده (۱۶-۱۹-۴) صابر بوده (۱۶-۲۱-۴)
 اذان - بعضی از یهود و مشرک از جهل بر اذان خنده میکردند (۶-۵-۹)
 ارم - مانند ارم شهر که آفریده شد (۳۰-۸۹-۱)
 ازواج - هر چه حیف پیدا شده (۲۳-۳۴-۲) بعضی وقت ازواج و اولاد
 و تنهن هستند (۲۸-۴۴-۲) ازواج نبی مادران است مستنبد
 (۲۱-۳۳-۱) کدام ازواج نبی را حلالند (۲۲-۳۳-۴) (نسأه)
 استغنا - به قهر و صلوات استغناست باید خواست (۱-۲۰-۵)
 استغفا - از آنکه مغفرت می آرد (۴-۳-۱۴) استغفار از جهالت مقبول شود
 نه سوا که آن (۴-۳-۱۴) بهر حال بهتر (۵-۴-۱۴) بر آن کافران هیچ
 فائده ندارد (۱۰-۹-۱۰) از رب باید خواست که خلیه فائده و ابرو
 (۱۲-۱۱-۱) شعیب قبیله خود را بر استغفار و غیب پیدا (۱۲-۱۱-۱) (قوبه)
 اسحق - یکنه از پیغمبران بود (۱-۲-۱۴) آسمانی و دیگر جمیع رسولان هدایت و کمال
 و نبوت داده شدند (۴-۶-۱۰) اسحق وحی کرده شد (۴-۶-۲۳) با اسحق
 و یعقوب بر ابراهیم وعده کرده شد (۱۲-۱۱-۵) الله اسحق با ابراهیم عطا میکند
 (۱۳-۹-۱۴) اسحق و یعقوب بلوط داده شدند (۲۱-۵)
 (۲۰-۲۹-۳) (ابراهم) (یعقوب)
 اسراف - خدا تعالی اسراف کنندگان را دوست ندارد (۸-۶-۳) اسراف مخیر است
 و اسراف کنندگان در شمار اخوان شیاطین اند (۵-۱۶-۳)
 در قتل اسراف بناید کرد (۱۵-۱۶-۴)

اسرافیل (صور)

ایسکا۔ دین اسلام (۱-۲-۳) مانند بارانست (۱-۳-۳) بہتر از اسے ہمہ
 (۲-۲-۲۵) پیش آئند پسند است (۲-۳-۳) دین غیر اسلام پیش آئند
 قبول نہ (۱-۹-۹) از ہمہ دین با اسلام بہتر (۵-۱۴-۱۸) دین اسلام پسند
 کردہ شدہ است (۶-۵-۱) اسلام ہدایت از طرف اللہ (۸-۴-۱۵)
 اسلام آہستہ آہستہ غالب میشود (۱۰-۸-۱۴) (مسلمان)

اسمعیل۔ باید رخو را بر اہم کعبہ را پاک میکند (۱-۲-۱۵) پیغمبر است (۱-۱۴)
 اللہ با وحی فرستادہ (۶-۱۴-۲۳) اسمعیل و اسحق با برہم عطاشند
 (۱۳-۱۴-۶) رسول صادق النور بود (۱۶-۱۹-۳۳) صابر و صالح بود
 (۱۶-۲۱-۶) خوشخبری اسحق با و میرسد (۲۲-۳۴-۳) خواب
 سے بینکہ کسیر خود را فتح کردہ است (ایضاً)

اسیہا۔ اہم ہاے اللہ بسیار خوب ہستند (۹-۶-۲۲) آدم اسمہا
 چیز ہاے آموزد (۱-۲-۱۴)

اصحاب۔ اصحاب محمد و فرقہ بودند ہاجر و انصار۔ چہ کمانند و چرا ایشان
 چہ (۱۰-۱۱-۱۰)

اصحاب الاخرۃ کھگوئے اصحاب النار و اصحاب الاخرۃ (۸-۶-۲۵)
 (اعراف)

اصحاب الایمۃ۔ اللہ ازین قوم انتقام نیگیرد (۱۴-۱۵-۵)
 اصحاب الحجۃ کمانے کہ اعمال نیک آزند (۱-۲-۹) کھگوئے ایشان اصحاب النار

واصحاب الماعرف (۱-۴-۵) کسانچہ ایمان ازند و عن صالح کہند
(۱۲-۱۱-۲) این کمان در جنت و چپا رام و آسایش باشد (۳۲-۳۱-۴)
(جنت)

اصحاب القبۃ یعنی قوم شود۔ سزا سے ایشان (۱۴-۱۵-۶) (شود)
اصحاب التبت بنی اسرائیل کہ در سبت تجبا و ز کردند بشکل بوزنیہ بدل شد
(۱-۲-۱) (۵-۴-۴) (سبت)

اصحاب النبا۔ چو کما نرا میگویند (۲۴-۵۴-۲)

اصحاب القیل۔ بر ایشان باران سنگ افتاده (۳۰-۱۰۵-۱)

اصحاب القیر۔ مثل ایشان۔ و پیغمبر ایشان فرستاده شدند (۲۲-۳۴-۶)
اصحاب النبا۔ کسانچہ کما میگویند (۹-۳۱-۴) گفتگوئے اصحاب النجبت با ایشان
واصحاب الاعراف (۱-۴-۵)

اصحاب الیمین۔ چه کسانند (۲۴-۵۴-۱)

اصحاب الکعبۃ۔ قصه ایشان۔ سالها در غار میخوابیدند۔ هایت بدل ایشان می آید
(۱۵-۱۴-۱) مشورت کرده در غار میروند و میخوابند (۲-۲-۲) تکرار در باب

تعداد ایشان (۳-۳-۳) در غار سه صد و نه سال میخوابیدند (۴-۴-۴)

اصحاب الینبۃ۔ این قوم بر جان خود تسلیم کردند (۱۰-۹-۹)

اطاعت التبت بہر سبت (۳-۳-۲) خیلے اجروارد (۴-۴-۲)

و ما فرانی نیز آرد (ایضا)۔ اطاعت یعنی فرمانبرداری اللہ و رسول

نوبت (۴-۵-۱۲) (۲۲-۳۲-۹) ۰۰

اعْتَصِرُوا - از تپا و غنید کردن و در کفر سخت اند (۱۰-۹-۱۲) یعنی از اهل مدینه که منافق باشند عذاب ببیند (۱۳-۱۲) بر آئے اهل مدینه واجب نبود که از نبی پس نما
(۱۱-۹-۱۵)

اعْتَصِرُوا - سوره الاعراف (۸-۷) اعراف باین بهشت و دوزخ است (۸-۷-۵)
اصحاب الاعراف چه خوب گفت (۷-۵-۴)

اعْتَصِرُوا - سوره الاعراف (۸-۷-۵)

اعْتَصِرُوا - و اعمال صالح - (عمل)

افسوس قرآن فقرت نیست یعنی بدو غ ساخته شده است - که مثل آن نخواهد ساخت (۱۱-۱۲-۲) کما یخبر بر التذویر و غ سے بنزد چه عذاب خواهند دید
(ایضاً) اقترع کما بهیر است (۱۵-۱۶-۲)
اقبل - (قریبان)

الله - غیب گمان زمین میداند (۱-۲-۳) ظاهر و باطن میداند و خلاف عده
میکنند (۹-۱) از اولاد پاک است (۴-۵-۱۴) وحدت و قدرت او
(۲۰-۲-۲) مالک ملک قاهر علی الاطلاق است (۳-۲-۳)
وعدّه الله به عیسی (۴-۵-۶) الله غنی است ظالم نیست (۴-۳-۱۹)
اراده الله (۵-۴-۵) الله یک است نه غایت چنانچه بعضی از ضار
میگویند (۴-۳-۲۳) (۴-۵-۱۰) اظهار قدرت او (۴-۵-۱)
الله واحد است و گواه پس است (۲-۲-۲) الله دائم و توانا است - حق
و قدرت او (۴-۵-۶) بجلد حساب میگیرد - از ظلمات نجات میدهد -

(۸-۱) اظہار قدرت اور نشانیہائے او (۹-۱۲) از زمین و اولاد
 پاکست (۱۳-۱۴) اللہ بختنا یعنی افعال پر حکم میکند (۸-۱۴-۱۳) قدرت
 اور خلقت آسمان زمین و ستم و قہر وغیرہ (۷-۱۴) اللہ باموسے کا ہم کند
 و تجلی ویدار خود با دنیا یار (۹-۱۴-۱۳) اسمہائے اللہ بسیار خوب پسند
 (۲۲-۲۳) ذکر او بایک کزو اور در دل خود یاد بایک کرد (۲۴-۲۵) اللہ میمان
 انسان دل و حایل است (۹-۸-۳) اللہ پاک را از ناپاک جدا مے مازد
 (۱۰-۸-۱۴) اللہ بر مردمان ظلم نمیکند لیکن مردمان خود بر خویشین ظلم
 میکند (۱۱-۱۰-۵) پیچ چیز از اللہ پوشیده نیست و در قرآن موجود است
 (۷-۱۴) اللہ بر مردمان فضل میکند (۶-۱۴) اللہ روز و شب بنا کرده
 (۱۱-۱۰-۷) پیچ اولاد ندارد (ایضاً) اللہ بر دنیا مست قاضی خواهد شد
 (۱۰-۱۴) اللہ حسب مرضی خود بر مردمان خیر و صیبت مے آرد - ۵ و
 غفور الرحیم است و بهترین حکم کنندہ است (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ ظاہر و باطن
 میداند (۱۲-۱۱-۱) اللہ بر غیب را میداند (۱۰-۱۴) حسب تشبہ است
 برائے مردمان پیش او ظاہر و باطن یکسانست (۱۳-۱۳-۱۰) سموائے اللہ
 دیگر پروردگار نیست و او شرکاء و شریک ندارد (۲-۱۴) اللہ سریع الحساب
 و کمر تمام دارد - آثار قدرت او (۱۳-۱۴-۵ و ۶) اللہ از کردہ بنامان
 غافل نیست (۷-۱۴) اللہ مکر خوب میداند (ایضاً) او خود را غفور الرحیم
 میخواند (۱۴-۱۵-۱۴) نعمت اللہ از شمار بیرونست (۱۴-۱۶-۲) اللہ
 واحد است (۱۳-۱۴) اللہ بہندگان خود چہ نصیحت میکند

(۱۳- -) اللہ ہر کس کو مدد میزند (۱۵-۱۴-۲) مُشْرِکانِ پیران و ذہرا را
 بالقد نسبت میگردند (۱۵-۱۴-۴) رد مُشْرِکان - اللہ یکے است کہ دیگر
 نیست سوائے او (۵-۴-۵) ہر چیز تسبیح اللہ بخواند (ایضاً) اللہ نہ سپردار
 نہ شریک نہ دوست (۱۲- -) اللہ غفور و رحیم است (۱۵-۱۸-۱) اللہ ہر
 خوب بسیار دانا (۱۶-۲۰-۱) ہر کس کہ توبہ کند اللہ بخشنده است (۱۴- -)
 اللہ گہمانی شب رو میخند (۱۶-۲۱-۴) ہر چیز در آسمان زمین اللہ را
 سجدہ میکند (۱۴-۲۲-۲) اظہار قدرت او (۹- -) اللہ در زمین آسمان
 مثل آن (۱۸-۱۶-۵) ہر چیز در آسمان و زمین تسبیح و صلواتہ میکند (۱۴- -)
 اللہ ہر چہ بندہ خود ستان نازل کر وہ (۱۸-۲۵-۱) قدرت اللہ تعالیٰ
 (۱۹-۲۵-۵) قدرت و صفت او (۲۰-۲۷-۵) قدرت و فضل اللہ تعالیٰ
 (۲۰-۲۸-۷) (۲۱-۲۹-۶) اللہ و ملائکہ بر نبی خود سے فرستند
 تو منان را بچنین بایک کرد (۲۲-۳۳-۷) اللہ مردہ را زندہ میکند و ہر چیز شیر
 مینوید (۲۲-۳۴-۱) اللہ را وحدت و تعریف شاید (۲۳-۳۷-۱)
 اللہ زن خواہ سپردار دین ہمہ طوفانست در باب او (۲۳-۳۷-۵) قدرت
 و حکمت او (۲۳-۳۹-۱) (۲- -) (۲۴-۴۰-۲) (۷- -) کہ کہ ارد
 متیر سد چہ ابر خواہد یافت (۲۳-۳۹-۲) بیان مثل قدرت او (۲۴-۴۲-۲)
 رقیق بندگان میرساند (۳- -) آثار قدرت او (۴- -) اللہ بالانسان
 چہ طور کلام میکند یا بوحی یا پس پردہ یا بہ پیام (۵- -) تعریف اللہ تعالیٰ
 کہ در آسمان و زمین محبوب است (۲۵-۴۳-۷) آیات قدرت او - کہیکہ

بر آہنا خیال نیا رو بہنم خواہد رفت و عذاب خواہد دید (۲۵-۲۵-۱)
 اللہ از گرجان ہم با انسان نزدیکیست (۲۴-۲۵-۲) قدرت
 باریعالی (۲۰-۵۴-۱) لوح با قوم خود قدرت اللہ را بیان کند
 (۲۹-۴۱-۱) اللہ واحد است نہ از کسے را بیدہ شدہ نہ کسے را بپڑ
 ۰ (۱۱۲-۱۱-۱) (رب) (رحمان)

الحمد - سورہ فاتحہ کہ سورہ اول است (۱-۲-۱)
 الست - الست بر کجی قلوبی (۹-۴-۲۲)
 الفت - الفت را نعمت باید شمرد (۱۱-۳-۱۱)
 الواح - بر توحی الواح نازل میشود (۹-۴-۱۴) در آہنا ہدایت و حیرت
 نوشتہ شدہ (۱۹-۰-۱۹)

الیاس - رسول بود - مردمان در ایام اقبل را سے پرستیدند (۱۳-۳۴-۳۴)
 أم القری - یعنی مکہ - قرآن بر اے ساکنان آنجا و حوالی آن نازل شدہ
 (۱۱-۶-۱۱) (مکہ)

أم الکتاب - قرآن (۳-۳-۱) پیش اللہ است (۱۳-۱۳-۴) (قرآن)
 امانت - در امانت خیانت نباید کرد (۵-۴-۸)
 امن - بر اے کدام فریقہست (۹-۴-۹)

اموال - بر اے بعضی مردم اموال و اولاد و فتنہ است (۹-۸-۳) بدین
 اموال کسے نزد اللہ آمدن نمیتواند مگر بایان و عمل صالح (۲۲-۳۴-۵) (مال)
 انبیا - میان انبیاء هیچ تفاوت نیست (۱-۲-۱۴) چہمہ انبیاء یک امت بود

(ایضاً) انبیاء پر اسے فائدہ انسان ہستند (۲۲-۲۱-۲۰) ہمہ انبیاء پر
وکیما نند (۳۳-۳۲-۳۱) انبیاء در راہ خدا بسیار جنگ میکردند (۳۳-۳۲-۳۱)
بعضی انبیاء بر بعضی فضیلت داده شدند (۱۵-۱۴-۱۳) سورة الانبیا
(۲۱-۲۰) - (نبی) (رسول)

انتقضا - بد کہ بقدر آن باز گرفت کہ کرده شده نہ زیادہ (۱۵-۱۴-۱۳) التذکر
قوم شعیب انتقام نیگیر و (۱۹-۲۴-۱۰) (قصص)
انجیل از آسمان نازل شدہ (۳-۳-۱) در ان ہدایت و نور نازل
شدہ (۴-۵-۶) کسانیکہ توریت و انجیل را قایم دارند خوب میکنند
(۱۰-۵-۶) در انجیل فرستہ آن عہدہ حق موجود ہست (۱۱-۹-۱۰)
انس - انس جن ہم در دفع میروند (۹-۴-۲۲) انس جن اگر جمع شوند پیڑھے
مانند قرآن آوردن نہ توانند (۱۵-۱۴-۱۰) (انسان) (جن)
انسان - شیطان دشمن انسانست (۲۲-۲۱-۲۰) انسان یک امت بودہ
... (۲۲-۲۱-۲۰) انبیاء پر اسے فائدہ انسان آمدند (۲۲-۲۱-۲۰) خلقت
انسان از یک نفس (۴-۳-۱) خلقت انسان از خاک (۱۶-۱۵-۱۴)
انسان بیکسرست (۱۵-۱۴-۱۳) بوقت سختی انسان در دیار فریاد میکند
چون نجات یابد اعراض میکند (ایضاً) خلقت انسان چہلو شدہ
و از چہ چیز با (۱۸-۲۳-۱) آسمان پر اسے انسان چہ نعمت با آفریدہ
باران و باران و درختان و جانوران و غیرہ (ایضاً) انسان بوقت
مہینہ است آسمان میخوابد و وقت نغمت آید و آفراموش میکند (۲۳-۲۲-۱۰)

(خلقت)

اِنَّ اللّٰهَ بَوَاقِیَّتِ هِرْوَعه انشاء الله بایرگفت (۱۵-۱۸-۴)

اَلْاِنشِقَاقِ - سورة الانشقاق (۳۰-۸۴)

اَلْاِنْشِلَاحِ - سورة الانشراح (۳۰-۹۴)

اَلْاَنْصِلَاحِ - سورة الانصاف (۳-۵) انصار فرقه از اصحاب

محمد بودند (۱-۱۰-۱۰) انصار و مهاجرین بحببت خواسته رفت (۱۱-)

۹-۱۳) برایشان تقدیر می‌کنند (۱۴-۱۱) انصار دوباره یا نشان می‌دهند

(ایضا) بر سر کس از انصار پنجاه روز سختی گذشت ایشان صابوق بودند (ایضا)

اَنْعَمَ - سورة الانعام (۶-۴) - انعام نعمتی نورانی بر اُمّ و ان باعش تبرید

(۱۴-۱۶-۹) - (جالور)

اَنْقَلَ - سورة الانفال (۹-۱) انقال یعنی مال غارت که بعد جنگ بدست می‌دهد

بر آ الله و رسول است (۹-۱-۱) (غارت)

اَنْفَطَلَ - سورة الانفطار (۳۰-۸۲)

اِنْكَار - تخمیر و انکار از پیش الله عذاب آورد (۴-۴-۲۴)

اَكْوَاد - الله از اولاد پاکست (۱-۲-۱۴) قتل اولاد بد است و نشان

گمراهی است (۱-۶-۱۴) اولاد از ترس نفسی ناپاکست (۱۹-)

بر آنچه می‌داند اولاد و اموال او دادفته است (۹-۸-۳)

اَلْبَیْضِ - اولاد ندارد (۱۱-۱۰-۶) اَنْسَبَ - مناسبت اولاد داشتن

گناه بزرگست (۱۵-۱۴-۶) بَعْضِ - وقت اولاد و ازواج و دشمن

(۱۶-۲۲-۳۴) ایشان چه جز او اجر یابند (۵-۶-۸) آنرا ایشان بکجا
 ببال جان چنان بگویند اجر یابند و بخت خواهند رفت (۱۰-۹-۱۱)
 آید و بیکه از انبیا بوده و وحی باو کرده شده (۴-۳-۲) بوقت عذاب
 رب خود را یا دیگر و از ان هر آنکسایش را و وجود شد (۱۶-۲۱-۴)
 (۲۲-۱۸-۱۴) بیکه خبر یابیش چشمه آب پیدا شده از اینجا اجبار بود
 و بنده صالح (اینجا)

ب

بائیل - هاروت و ماروت ساحران بابل بودند (۱۲-۲۰-۱)
 باران - پسر آرتاسیند که فرزان (۲-۲-۱) فرشتگان بر قوم لوط باران نیک
 باریدند (۱۲-۱۱-۶) باران چه فائده میرساند (۱۴-۱۶-۲) - تند باران
 میفرستد که زمین خشک را سبز بکیند (۸-۲۲-۱۶)
 باجگاه صلیح - اعمال نیک (۱۵-۱۸-۴) نزد پروردگار اولیتر (۱۶-۱۹-۵)
 (صالح) (عمل)

ببست - از انسان تباه بترسند (۲۲-۶-۴)
 ببستستی - در آخریشانی و افسوس آورد (۲۰-۲-۲) قوم بنی اسرائیل از او
 بست پرستی خود تائب کرده اند (۸-۶-۱۵)
 ببخشید - باد شامی که قر - اشاره باد و عزیر (۳-۲-۳۵) اشاره به علبه بنی نصر
 بر بنی اسرائیل (۱۵-۱۶-۱)

بُجِّل - بُجِّل بَدَا سَتِ وَنَزَلَ آتَان (۱۸-۳-۴) (۵-۴-۶) (۲۴-۵۴-۳)

کے کہ بُجِّل مَکِیْنِد بَرَفْسِ خُودِکِیْنِد (۲۴-۴۴-۴)

بَدِیْجَتِ بَرِ ذَرِیَاقَتِ بَدِیْجَتِ وَشَقِی چَہِ عَذَابِ دُرُوفِخِ خَوَابِیْدِ (۹-۱۱-۱۲)

بَدِخُوئے سَہْزَادِ بَرِخُوئی دَرِ زَانِ (۵-۴-۶)

بَد - اَشَارَہِ جَنَگِ بَدِ (۲-۳-۳) دَرِ جَنَگِ بَدِ اَنَدِ تَعَالٰی لَکِیْمِ اَکْبَرِ

مَدِ سَلْمَانِ فَرَسَادِ (۱۳-۳-۴) اَشَارَہِ جَنَگِ بَدِ (۴-۳-۱۵)

دَرِ اَیْنِ جَنَگِ اَنَدِ بَرِ اَیْنِ سَلْمَانِ اَیْنِ بَارِدِ (۲-۸-۹) دَرِ اَیْنِ جَنَگِ

مُجَرَّدِ شَتِ خَاکِ بَطْرِفِ دُشْمَنِ اَنْدَاخِ دُشْمَنِ شِکِستِ خُورِدِ (اَیضاً)

دَرِ اَیْنِ جَنَگِ مُجَرَّدِ دُوِ گِیْرِ سَلْمَانِ اَنَدِ اَوِ کَا فَرَانِ اَیْنِ اَنَدِ سَیْنِمُودِ

(۵-۸-۱۰) دَرِ جَنَگِ بَدِ شَیْطَانِ اَز دُوسْتِ اَبُوہِلِ مَکِیْنِدِ (۶-۷-۱۰)

بَدِی - بَدِی کِیْنِدِہِ لَازِمِ (۱۸-۴-۵) سَہْزَادِی (۱۲-۶-۹) جَزَاءِ

بَدِی ہَدِیْتِ (۲-۴۲-۲۵)

بَیْسَر - بَرَقِ دُرِ عَدِ بَرِ آتِ سَایِنِ دِنِ کَا فَرَانِ سَتِ (۲-۲-۱) نَبِی اِسْرَآئِیلِ اَبِی

گَرَفْتِہِ (۶-۷-۱۰) بَرَقِ دُرِ عَدِ اَنَدِ تَعَالٰی اَبِی اَسْخَفِ پَیْدِ اَکْبَرِ (۱۲-۳-۱۳)

بَسْرُوحِ - دَرِ سَمَانِ نِیْتِ دَاوُدِ شَدِہِ اَنَدِ (۱۵-۱۴-۱۰) سُوْرَہِ اَلْبُرُوجِ (۱۵-۱۴)

بَزْدِگِ - بَیْضِہِ بَرِ بَیْضِہِ بَزْدِگِ دَاوُدِ شَدِہِ اَنَدِ (۱۵-۱۴-۲)

بَعْنِ - ہَر کِسْ کِیْنِدِہِ وِ سَکَرِ شِیْ مَکِیْنِدِہِ بَرَفْسِ خُودِکِیْنِدِہِ (۱۱-۱۰-۳)

تَبَتَقَر - سُوْرَہِ اَلْبَقَرِہِ (۲-۱) حَکَمِ اَنَدِ بَقُومِ مَوَسَّی بَرِ اَوَیْحِ کِیْنِدِہِ دِلِ گَا وِ مَوْصُوفِ

بَصْفَتِ اَسْمَہِ مَقَرَرِ (۸-۲-۱) (رِگَاؤِ)

بکے۔ (مکہ)

بلکہ۔ سورۃ البلد (۳۰-۹۰)

بگاند۔ بندگان رحمان چہ تہم آدمیاں دچہ اجر خواہندیا (۱۹-۲۵-۶)
بنی آدم۔ اللہ بنی آدم را عزت و بزرگی دادہ و سواری بر بحر و بر و فری نگیرد
ہم۔ (۱۵-۱۴-۸) (آدم)

بنی اسرائیل۔ ذکر بنی اسرائیل (۱-۲-۵) حکم اللہ بایشان (۴-۶) از غذا
آن فرعون بنی اسرائیل ہائی دادہ شدند میخواستند کہ اللہ را قتل

بکنند۔ سرگ ایشان مرق و سلوے برایشان نازل شدہ (ایضاً)
اگر دست از حد تجاوز کنند بوزینہ شوند (۱-۲-۱۱) از عیشاق اللہ برگردند
(۱۰-۱۱) سرگ ایشان را (ایضاً) اللہ بسیار آیتہا بایشان دادہ (۲-۲)
(۲۴-۲) بعد وفات موسیٰ جالوت بر بنی اسرائیل غارت آورہ۔
(۳۳ و ۳۲) اللہ عہد و پیمان از ایشان گرفتہ (۳-۳-۹) ہر طعام

بر بنی اسرائیل جلال بود (۳-۱۰) اللہ بایشان عیشاق کردہ
اما بعد مدت ایشان گمراہ شدند (۴-۵-۳) حکم بایشان در قتل
قتل مروجہ (۵-۵) اللہ ہر بانیہا بایشان کی (۱۱-۱۰-۱۱)

سورہ بنی اسرائیل (۱۵-۱۴) حکم اللہ بایشان بر کیا فتنہ بلندی
دیزگی دوبارہ (۱۵-۱۴-۱) وعدہ اللہ بایشان بپایان طور۔

مرق و سلوے برایشان نازل شدہ (۱۴-۲۰-۱۱) بنی اسرائیل
رسول خود را کشتند و خراب کردند (۴-۵-۱۰) دادہ و عیشاق

از بنی اسرائیل کہ کافرو دغاغت کردند (۱۱-۱۱) یثوسی بنی اسرائیل
 بسلاست عبور دریا میرود (۹-۶-۱۶) ائند موسی را کتاب داد
 و دادی بنی اسرائیل کرده (۱۵-۱۶) بنی اسرائیل و ارشام
 ملک مصر شدند (۱۹-۲۴-۱۴) موسی و هارون بنی اسرائیل را
 بشام بردند (۲-۲) ائند بنی اسرائیل را کتاب حکم و نیت داد
 اما آخر ایشان سرکشی مافرائی کردند (۲۵-۲۵-۱۴) ائند موسی را
 وارش بنی اسرائیل کرده (۲۴-۱۴-۶) (موسی)

بنی عیسوی - اشاره به بنا کردن مسجد نبوی در مکه بنی عمرو بن عوف (۱۱-۹-۱۳)
 بنی نصیر - اشاره به بنی نصیر که قوس از یهود بودند و بنی عوامی محمد ص کردند
 (۲۸-۵۹-۱)

بوزینه - بنی اسرائیل که در سبت از حد تجاوز کردند بوزینه شدند (۲۰-۸)
 یهود بنخل بوزینه بدل شدند (۹-۶-۲۱) کافران صورت یهود
 و خمر گیرانند (۹-۵-۶) (اصحاب سبت) (بنی اسرائیل)
 هشت - چاهوش (۳-۲-۱) چاه اول آدم (۴-۴) احوال هشت و
 دفرخ (۳-۲۸-۱۴) (سبت)

بے ایمانیا - ائند ایشان را که ام حالت گذاشته (۲۳-۳۴-۱)
 بے بیان - احکام و آداب بر بے بیان بنی (۲۱-۳۳-۴)
 بلیغ - کعبه بیت المحرام است (۴-۵-۱) (۵-۵-۱۳)
 بقیه الله - کعبه (۳-۱۰)

بیت قبله اولی سالمانان (۲-۲-۱۶)

بجای دینار - صاحبین - اگر بر اعتبار بیان دارند از خوف این باشند (۱-۵-۱۰)

مال اولاد بیدینان بال است (۱۰-۹-۷) (صاحبین)

بیعت - کتابیچه رسول بیت کردنگو یا بالتجربیت کردن دوست القدر بیت

ایشانست (۲۴-۲۸-۱) برگردام شرط بیت نان بیت یابی

کرد (۲۸-۲۰-۲)

بیت - سوره - بیت (۹۸-۳۰)

ب

پاپوش - بیت دیدن تجلی حق پاپوش بر می آرد (۱۰-۱۰-۱)

پرد - وقت - سوره - چند مقرر شد بر اے اطفال بالغ خواه نابالغ

(۱۸-۲۴-۸)

پره گاییم (تقوے)

پیدایش - پیدایش خلقت انسان از میک نفس (۱۲-۴-۷) (انسان)

پنج صبر - آدمی است نہک و بیخ خزانہ ندارد (۵-۴-۷) (پنج صبر)

آدمیان - بودند و طعام بخوردند (۱۶-۲۱-۱) (رسول) (ربی)

پیمایش - پیمانه وزن برابر باید نمود - ا و فوا کیل و المیزان (۱۹-۴-۷)

در باب وزن پیمانه (۸-۷-۱۱) - (کیل)

ت

تأبوت - صندوق گردایام موسی و هارون بکرت - ائتد و نبی اسرار شیل

نئے آمد (۳۲-۳۰-۳۱)

تَبَعَ - اشارہ بتبع بادشاہین کہ کا فر بود (۲۵-۴۴-۲)

تَبَوَّلَ - اشارہ بچنگ بتوک و ذکر آن (۱۰-۹-۴)

تَبَاوَضَ - تباہارت برضامندی و است (۵-۴-۵)

تَغْرِیرٌ قَبْلَ آذَانِ - آواز کردن بندہ و غلبہ بر سرِ راجحاً بکشد (۵-۴۴-۱۳)

تَحْرِیرٌ - سورۃ التحریم (۲۸-۴۴)

تَرَاوُ - ترازو بے راست وزن باید کرد (۱۵-۱۴-۴) بروز قیامت

ترازوئے عدل مقرر خواهد شد (۱۴-۲۱-۱۴) (میزان)

تَسْبِیحٌ - ہر چیز تسبیح اللہ بکند (۱۵-۱۴-۵) بوقت صبح و شام و شب و

باطراف روز تسبیح باید کرد (۱۴-۲۰-۱)

تَطْفِیفٌ - سورۃ التطفیف (۳۰-۸۳)

تَغَابُنٌ - سورۃ التغابن (۲۸-۴۴)

تَقْدِیرٌ - چہ خیریت - اشارہ بدو قسم تقدیر - مُبَدَّلٌ و غیر مُبَدَّل (۱۳-۱۳-۴)

تَقْوٰی - تقوٰی خواست و جزا آن (۳-۳-۲) جنت برائے متقیان

(۱۴-۳-۴) تقوٰی چہ ثواب وارد (۴-۳-۲۰) تقوٰی

بہتر است (۵-۴-۱۹) تقوٰی بدی را دور میا ز و نیت می آرد

(۹-۵-۴) (پرہیز گاری)

تَحَاثُّوْ - سورۃ التکاثر (۳۰-۱۰۲)

تَلْکُوْ - تخر کردن پیش اند عذاب آرد (۶-۴-۲۲)

تور۔ جوش میزند و طوفان نوح مے برآید (۱۲-۱۱-۶)
 توبہ۔ بوسیله توبہ خدا تعالیٰ سے بخشد (۳۰-۳-۹) بشکستن ہو گند توبہ
 قبول نیت (ایضاً) توبہ از جہالت مقبول مشیونہ ہو آآن (۴-۳۴-۳)
 توبہ بندگان اجر مؤمنان گیرند (۶-۴-۲۱) توبہ غفران مے آرد
 (۵-۶-۶) بعد گناہ توبہ باید کرد و زان یزید (۶-۶-۵) توبہ بعد
 بدی غفران آرد (۶-۶-۹) (۹-۶-۱۹) سورۃ التوبہ (۱۰-۹-۱۰) التوبہ
 توبہ بندگان قبول میکند (۱۱-۹-۱۳) توبہ از رب باید خواست کہ
 فائدہ دارد (۱۲-۱۱-۱) لیکہ توبہ کینہ خدا اور اسے بخشد (۱۸-۱۱-۱۱)
 گفتگوئے عاد و موہود با قوم خود در باب توبہ (۱۲-۱۱-۵) اللہ توبہ بندگان
 قبول میکند (۲۵-۴-۳) توبہ بہتر است بر آئین (۲۸-۴۴-۲)
 قومیت بہر توریست ایمان آوردن واجب (۱-۲-۵) توریست ہوتے
 دادہ شدہ (۱-۱۱) توریست و انجیل از اللہ نازل شدہ (۳۳-۱۰-۱)
 دوران ہدایت و نور نازل شدہ (۶-۵-۶) منافقان کا قرآن نہ
 توریست کا رہا بہرستہ میگردند (ایضاً) کسانیکہ توریست و انجیل اقامہ دارند
 خوب مینند (۶-۵-۱۰) اللہ عیسیٰ را توریست و انجیل آموختہ
 (۶-۵-۱۵) توریست بہر ثوسے نازل شدہ و دوران ہدایت بودہ
 (۱۱-۴-۹) (۱-۴-۹) در انجیل و قرآن وعدہ حق موجود است
 (۱۱-۹-۱۱) در توریست و انجیل خبر دادہ شدہ کہ پیر دنی محمد باید کرد
 (۹-۶-۱۹) (انجیل)

توکل - نویست (۴-۳-۱۷) برخدا توکل کردن واجبست (۵-۴-۱۱)
 (۱۳-۱۴-۲) اجر آن در جنت داده خواهد (۲۱-۲۹-۶)
 تھجد - یعنی از خواب بیدار شدہ قرآن خواندن اولیت رست (۱۵-۱۷-۹)
 تیسرہ - چیت و کے رفاست (۵-۴-۷) آداب تیمم (۶-۵-۲)
 (وضو)

تین سورۃ التین (۳۰-۹۵)

ث

ثعلبہ - اشارہ باحوال ثعلبہ کہ یکے از منافقان بود (۱۰-۹-۱۰)
 ثمود - قوم شود بر خلاف حکم اللہ ناقہ را می کشند (۸-۷-۱۰) شود را ازین
 ناقہ منع میشود - ناقہ بجزہ از سنگ برمی آید و بچہ میرد (۱۳-۱۱-۶)
 ثمود ناقہ را می کشند و سراسر اے یا بند را ایضاً رسول یا ایشان فرستاد
 شدہ (۱۳-۱۴-۲) شود یعنی اصحاب الحجر و سراسر ایشان (۱۷-۱۵-۶)
 اللہ ناقہ بطور وکیل بدہ شود و ادکہ از او کشند (۱۵-۱۷-۶) عاد و ثمود
 بعد فوج آمدند گفتگو بے جان قوم (۱۸-۲۳-۳) شود ہلاک کردہ شد
 ۱۹-۲۵-۲۸ قصہ احوال شود و صحاح و ناقہ او (۱۹-۲۶-۸) قصہ
 شود و برادرشان صالح و گفتگو سے او بقوم خود کہ آخر ہلاک میشود (۱۹-۲۶-۳)
 اشارہ بقوم شود (۲۰-۲۹-۲۸) شود عاد کہ تہمت کردند خراب شدند
 (۲۶-۲۷-۲۸) شود ناقہ رسول خود کشند و از ان برایشان عذاب رسید

(۳۰-۹۱-۱) تکرار قوم بارسلان خود (ایضاً) (عاد) (صالح) (نوح)
ثواب۔ ثواب نیا د آخرت پیش آندست (۵-۴-۱۹) (عمل) (حب) (۱)

ج

جانشہ۔ سورۃ الجاثیہ (۲۵-۳۵)
جالتو۔ بعد وفات موسیٰ حالت بر بنی اسرائیل تخت آورده وغارت کرد
(۲-۲۲-۳۳) جالتو از دست داود کشته شد (۳-۳۲-۳۳) (داود)
جائو۔ جانوران گوش جانوران بریدن یکے از سہمے کافران بود (۵-۳۰-۱۸)
در احرام شکار جانوران حرام است اگر کے متہد کنند اور کفارت باید داد
(۵-۳۵-۱) کدام جانوران حرام ہند (۶-۴-۱۶) مردان لعل
جانوران ہم کمتر و بتر ہستند (۹-۸-۳) کافران از جانوران ہم بتر اند
(۱۰-۱-۷) جانوران براسے انسان آفریدہ شدند (۱۴-۱۶-۱) از
پوشہائے جانوران جایزہ ساختہ میشوند (۱۴-۱۶-۱۱) جانوران براسے
مردان باعث عبرت ہستند (۱۴-۱۶-۹) جانوران براسے سواری و
طعام بکار مے آیند (۲۴-۴۰-۹) (انعام)

جاہد۔ (جہاد)

جاہلہ۔ جاہلانچہ برین خندہ کینند چہ عذاب بیند (۴-۶-۱) (تہلیل)
جاہلانچہ در حق عیب گیرند مگر نہ بایست (ایضاً)
جیشیر۔ بر جیشیر و میکائیل ایمان آوردن واجبست (۱-۲۰-۱۲) (جیشیر قرآن)

وہی آورده (ایضاً) اشارہ بگریختن شیطان از دست ابوبہل در
جنگ بدر وقتی کہ او جبریل و میکائیل را دید (۱۰-۸-۶) (روح القدس)
جذب ہوا۔ اشارہ بہ جذب ہوا کہ یکے از منافقان بود و از سفر ہما بدھسانہ
کردہ (۱۰-۹-۷)

جَنِّ اجزائے اعمال نیک حیثیت و برابریہ (۸-۴-۲۰) (۱۱-۱۰-۱)
جَنِّ (۱۱-۱۰-۳) التہ پر کس جزائے عمل امید ہد (۱۳-۱۳-۷)
جَبَّ - جزیعت و براے چہ باید (۱۰-۹-۱۴)
جمعہ - سورۃ الحجۃ (۲۸-۶۲) بعد آذان براے نماز جمعہ شتاب با
رفت تا خطبہ شنیدہ شود (۲۸-۶۲-۲)

جن - انسان را جن برائے بت پرستی خود واقع کردہ اند (۸-۴-۱۵) برآ
جن ہم رسول فرستادہ شدہ (۱۴-۱۱-۱۴) بعضے جماعت جن داخل آتش
شوند (۸-۷-۱۴) جن بد فتنہ ہم سیروند (۹-۷-۲۱) قوم جن
از نماز موم خلق شدہ اند (۱۴-۱۱-۱۴) اگر انہ جن جمع شوند مانند
قرآن دیگرے آوردن نتوانند (۱۵-۱۰-۱۰) چہ تہے از جن برآ
شنیدن قرآن آمدند و مسلمان شدند (۲۴-۴-۱۴) جن از آتش پیدا
شدہ اند و انسان از خاک (۲۷-۵۵-۱) سورۃ المؤمن (۲۹-۷۲) (ان)
جَنَّا عَدْن - رجعت

برائے یونان جنات عدن عہدہ کردہ شدہ (۹-۹-۹) اسخاچہ
آسایش و نوح و است (۲۶-۳۵-۱۴)

جنت - جنات - جائے خوش (۱-۲-۳) جائے اولین بر آدم (۴-۵-۶)
 جنت برائے پرہیزگار است (۷-۸-۹) بر ائمہ و انصاریوں (۱۰-۱۱-۱۲)
 (۱۳-۱۴-۱۵) وصف جنت کہ بہ پرہیزگار ان وعدہ کردہ شدہ است
 (۱۶-۱۷-۱۸) متیقن بحجت خواهند رفت (۱۹-۲۰-۲۱) جمیع نیکان
 بجائے بہتر یعنی جنات عدن خواهند رفت (۲۲-۲۳-۲۴) بیان
 (۲۵-۲۶-۲۷) گمانیکہ تو کہتہ ایمان آید و عمل صالح کنند و اخل
 جنت خواهند شد (۲۸-۲۹-۳۰) جنت بہندگان خدا وعدہ کردہ
 شدہ کہ میراث آدم است (۳۱-۳۲-۳۳) جنت برائے نیکان
 بخوکار است (۳۴-۳۵-۳۶) مسلمانان داخل جنت خواهند شد
 (۳۷-۳۸-۳۹) صفت و تریف جنت (۴۰-۴۱-۴۲) در جنت
 نہر ہائے آب شیر و شہد و شراب موجودند و میوہا و غیر آن (افضا)
 پرہیزگار ان اخل جنت شوند و عجب لذات حاصل کنند
 (۴۳-۴۴-۴۵) لذت جنت (۴۶-۴۷-۴۸) گنہا دگی جنت
 (۴۹-۵۰-۵۱) احوال جنت (۵۲-۵۳-۵۴) (فردوس) (رشتہ)
 جنگ - در مابہاے حرام جنگ بایکدی (۵۵-۵۶-۵۷) اشارہ بجنگ بدر
 (۵۸-۵۹-۶۰) اشارہ بجنگ اُحد (۶۱-۶۲-۶۳) جنگ فی بینہ شدہ
 چہ اسیر دارد (۶۴-۶۵-۶۶) بخلاف اللہ و رسول جنگ کردن
 چہ عذاب آرد (۶۷-۶۸-۶۹) پاکسائیکہ ایمان نہ اؤند و عقدہ بر د
 قیامت و غیرہ سیتہ جنگ کردن داست (۷۰-۷۱-۷۲) سبیل شدہ

جود - جلی جودی که کشتی نوح بعدش ماه بران قرار گرفت در یک شام

(۹-۱۱-۱۲)

جهد - جهاد باید کرد (۲-۲-۲۲) جهاد بر دینیت (۳-۲-۳۴)

جهاد - جهاد در روز (۳-۳-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۳) که ام کس را جهاد

بمحافت (ایضا) حکم جهاد که صادر شده (۹-۱-۱) جهاد باید کرد

تا وقتی که کافران بپای زور شوند (۱۰-۸-۵) جهاد چه ثواب دارد

(۱۰-۱-۱۰) بمال جان جهاد کردن اولیتر است (۱۰-۹-۶)

جهاد کننده تیکه اجر بنید (۱۰-۹-۳) با کفار و منافقین جهاد کردن

را دست (۱۰-۱-۱۰) در راه خدا بمال جان جهاد کردن بهتر است

و خلیه اجر دارد (۲۸-۴۱-۲) (خباک) (فی سبیل الله)

جهد - هر کس که جهاد دینیت میکند براس جان خود میکند (۲۹-۱۰)

جهد - جهنم از جهنم انس پر کرده خواهد شد (۱۲-۱۱-۱۰) جهنم برای شیطان

که پیروی شیطان کند - آن نعمت دروازه دارد (۱۴-۱۵-۳)

در جهنم چه عذاب میرسد (۱۸-۲۳-۴) جهنم برای کافران تیار شده

(۱۲-۱۸-۱۲) کافران در جهنم چه سزا بینند (۲۲-۳۵-۳) کافران

داخل جهنم شوند و عذاب بینند (۲۴-۵۲-۱) (دورخ)

چ

چشم - دل چشم گوش هر یک سوال کرده خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۴)

چهل - بر بنی اسرائیل تا چهل سال زمین شام حرام شده و ایشان
در جنگل بودند (۴-۵-۳۰)

ح

حاقه - سوره الحاقه (۲۹-۴۹) ۹
حاش - اشاره بر فتنه شهاب و مسلمانان بحاش از ظلم کافران و آمدن مائده
آسمانی بدین اسلام (۴-۵-۱۱)
حج - ذکر حج (۲-۲۰-۱۹ و ۲۴ و ۲۵) ماه حج پاک و شریف است (۲۵-)
مناسک حج را ایضا حج یعنی زیارت مکّه لازم (۳-۳۰-۱۰) بروز
حج یعنی عید قربان استهار شده که بمشركان صلح نباید کرد (۹-۱۱)
سوره الحج (۱-۲۲) حج گدازدن و فوج کردن جانوران حلال -
(۴-۲۲-۱۴)

حجاء - (سنگ)

حجر - سوره الحجر (۱۴-۱۵) اصحاب الحجر (۴-۱۵-۱۴) (سنگ)
حجرات - سوره الحجرات (۲۶-۳۹)
حلیل - سوره الحديد (۲۷-۵۴) (آمین)

حرام - چه چیز یا بر خوردن حرام شدند (۲-۲۱-۲۰) ماه حرام یعنی
حرامت داده شده (۲۴ و ۲۷) مردار و خون و گوشت
خزیر و چیز دیگر بر خوردن حرام شدند (۴-۵-۱)

از تجاوز آن کدام حرامند (۸-۶-۱۸ و ۱۷) بر پیودان کدام حرام
 شدند (ایضا) چه که با حرام شدند (۱۹-۱۰) و جمعه سال چهار ماه
 حرام شدند که در آن با یکدیگر جنگ کردن گناه است و لکن با بشکران
 رواست (۱۰-۹-۵) چه چیز با حرام شدند - مرد و دانه و خون و غیر
 : (۱۴-۱۶-۱۵) بر پیودان هم چیز با حرام بیان کرده شدند
 (ایضا) خود را کشتن حرام شده (۱۵-۱۴-۱۳) (بیت الحرام)
 (شهر الحرام) (شعر الحرام) (مسجد الحرام)
 حرمت - به شهر الحرام و بیت الحرام و مسجد الحرام و به یعنی نیاز کعبه حرمت
 باید داد (۱-۵-۴)

حَدَّثَ - حد و بنیت (۵-۴-۵) (۱-۱-۱)
 حَتَّاء - یعنی نیکو بیدار است بر ند (۱۲-۱۱-۱۰) (نیکی)
 حشر - یعنی احوال روز حشر (۱۴-۱۹-۵) بر روز حشر موت را بصورت
 پیش آورده و بچ خواهند کرد و همانوقت که قرآن نأ امید خواهند شد -
 (۱-۱) احوال روز حشر - آنروز حالت گنهگاران چه خواهد شد
 (۱۴-۲۰-۵) همانروز یا جوج و با جوج بیرون خواهند آمد (۱۴-۱۰)
 (۱۴-۴) سوره الحشر (۲۸-۵۹) احوال روز حشر (۲۹-۲۸-۲۷)

(قیامت)

حِطَّةٌ یعنی بخانه بر طرف شود (۱-۲-۴) بنی اسرائیل حقیر را سبب حطه
 گفتند (ایضا)

حق - حق چو کسان بوجب بخشان و باید کرد (۵-۴-۶) حق و طلال
بیان خوشی آن (۱۳-۱۲-۲)

حکمه - با عدل حکم باید کرد (۵-۴-۸) الله بهترین حکم کند است
(۱۱-۱۱-۱۱)

حکمت - بپایا خوبست (۳-۲-۳۶) از روان مردمان حکمت است و خنقد
(۷-۲-۱۱) الله بر دل خود حکمت آموخته (۲۸-۶۲-۱) حکمت و خنقد
الله (۴۰-۴۰-۲)

حل - از پیوسته حلال باید خورد (۲-۲-۲۱) چه جانوران بر خوردن حلال
شدند (۹-۵-۱) چه چیزها بر آن خوردن حلال شدند (ایضا طعام
الکتاب حلالست (ایضا) زنان پاکدامن از مسلمانان دیگران
کتاب بر آن کساح جائز (ایضا) از حلال بر پهن کردن بدست ۹-
۵-۱۲) در احرام شکار باهی حلالست (۴-۵-۱۳) جانور
که به پیوسته کشته شده حلالست (۸-۶-۳-۱۶) الله رزق فرستاد
و مردمان از آن حلال و حرام ساختند (۱۱-۱۰-۶) حلال و حرام (ایضا)
رزق حلال با بیخورد و شکست الله باید کرد (۴-۶-۱۵)
حکم - سوره حم (۴۴-۱۴)

حمد - الحمد سوره که فاتحه که سوره اول است (۱-۱) :
حمل - چون حمار اکل شده بلیس آدم و حمار می ترسند (۹-۴-۱۴)
حنیف - ابراهیم حنیف بود و نه یهود و نه نصرانی (۳-۳-۴) کسانی که کین

ابراهیم داشتند (۱۱-۱۰-۱۱)

حُنین - در جنگ حُنین اندک مسلمانان بدر کرده (۱۰-۹-۱۴)

حقار (آدم)

جوابجو - تعلق به عیسی داشتند (۳-۴-۵) گفتگو عیسی با ایشان

(۱۵-۵-۴)

حُوت - صاحب الحوت یعنی یونس (۲۹-۴۸-۲) (راهی)

حیات - دنیا و آخرت - حیات دنیا (۱-۲-۱۰) غرور است (۱۹-۳۰-۱۴)

حیات دنیا الهی و تعالی است و حیات آخرت بهر است (۶-۹-۱۴)

حیات دنیا آب باران است (۱۱-۱۰-۳) گسایحه اراده حیات

دنیا دارند در آخرت بد فرزند خواهند رفت (۱۲-۱۱-۳) حیات دنیا

آخرت بهر نیست (۱۳-۱۳-۳) گسایحه حیات دنیا را دوست دارند

اگر آهشتند (۱۳-۱۴-۱) حیات دنیا مانند آب است که آسمان بزم

میآید (۱۵-۱۸-۶) حیات دنیا الهی و تعالی است و حیات آخرت

زندگانی باقی است (۲۱-۲۹-۴) حیات دنیا الهی و تعالی است و

متاع غرور (۱۴-۱۴-۱۴) (۲۴-۵۴-۳) (آخرت) (دنیا)

حیض - جیف صفت - آدمی را ناپاک میکند (۲-۲-۲۸)

ح

الحائضین حضرت محمد آخرین نبی است (۲۲-۳۳-۵۰)

خاک در خاک بزرگ حضرت مشتے از خاک برداشته بطرف لشکر دشمن انداخت
دشمن بگریخت (۹-۸-۲) انسان از خاک پیدا شده (۲۷-۵۵-۱۰)

خانہ - در خانہ کے سوا سے اجازت نہاں رفت (۱۸-۲۱۶-۱۴)

حبیث - تجسّس حبیث و طیب برائے تمیز (۷-۵-۱۳)

حشر - اشارہ بقصہ عمریر - خو کہ بعد صد سال زندہ شدہ (۳۵-۲-۳۵) آواز

خرا از ہمدگر تیر است (۳۱-۳۱-۳۱)

خرج - خرج فی سبیل اللہ محدود (۲-۲-۲۱۶) چند خرج باید کرد (۲۹-۲۹-۲۹)

خرج فی سبیل اللہ دو تائید (۳-۲-۳۴) خرج در سادہ خدا ثواب د

نقصان (۵-۴-۶) خرج کردن آنچه کے بسیار دست دارد

خوبست (۱۰-۱۰-۱۰) خرج در این دنیا مانند باد است (۱۲-۱۲-۱۲)

خرج برائے خوردن - خلاست فقط برائے کار ہائے ممنوع حرام -

(۸-۷-۱۴)

خزقل - اشارہ برفتن یوسف از یاران خزقل نہ بنیوا (۱۴-۲۱-۶)

خشم - خشم خوردن بہرست (۱۴-۱۴-۱۴)

خضر - اشارہ برفتن خضر بجمع بحسبین ہجر اسی پوش در بیان کہ دن ما ہی

(۱۵-۱۸-۱۹) اشارہ برفتن یوسف و یوسف برائے ملاقات خضر (الضیاء)

گلنگوے او با موسیٰ (الضیاء) خضر موسیٰ را میگوید کہ بر سر آئند کہ او پند

بسیار کند (الضیاء) خضر پسے را قتل میکند و دیوار بر فردمان سے گزند

خزق میان علم موسیٰ و علم خضر (۱۵-۱۸-۱۵) بیان حقیقت خبر و

که مذکور شد خضر موسی می کشید (ایضاً)
 خلق - از آب پیداشده (۱-۱۱-۲۳-۴) غلغله از آب پیداشد (۱-۱۱-۲۳-۴)
 پیدا خواهد شد براسه آن میر در زمین با یکدیگر در (۱-۱۱-۲۳-۴)
 خلقت - انسان از یک نفس مخلوق است (۱-۱۱-۲۳-۴) انسان از یک نفس پدید
 برور پیداشده (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت همه از یک نفس است (۱-۱۱-۲۳-۴)
 خلقت آسمان زمین و درشش و درشده (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت آسمان
 از خاک شده (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت آسمان زمین و درشش و درشده
 (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت آدم از خاک (ایضاً) انسان
 از خاک و طینه پیداشده (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت انسان از خاک
 و نطفه و خون و غیره تدریج (۱-۱۱-۲۳-۴) خلقت انسان از طینه

شیر (۱-۱۱-۲۳-۴)

خالف الفیل - خوراک لایق (۱-۱۱-۲۳-۴) (ایبراهیم)
 خوراک خورون گناه است (۱-۱۱-۲۳-۴) خوراک خورون گناه است
 خوراک خورون گناه است (۱-۱۱-۲۳-۴) خوراک خورون گناه است
 خوراک خورون گناه است (۱-۱۱-۲۳-۴) خوراک خورون گناه است
 خوراک خورون گناه است (۱-۱۱-۲۳-۴) خوراک خورون گناه است

خوردن - خوردن است که یک خوراک طعام است بر انسان و حیوان

(۱۵-۵-۴) (مأثمه)

خوف - هر که خوف خدا بکند بهشت خواهد رفت (۳-۱۳-۳)
 خیانت - خیانت بدست دلائق نبی نیست (۴-۳-۱۷) خیانت کردن
 گناه است (۵-۱۶-۱۹) در امانت خیانت نباید کرد (۹-۸-۲)
 خیر - خیر و شر همه از الله است (۵-۱۷-۱۱) خیر از الله است و شر
 از نفس انسان (ایضا) خیر و شر همه در الله رسانیدن می تواند
 (۴-۴-۲)

خیانت - خیانت باید از دست (۳-۱۳-۱۷) و غیرت نیست واجب است
 (ایضا) خیانت مشابه بسیار است (ایضا) خیانت از چیزهای
 هلال باید بود نه حرام - از چیزهای پاک باید بود نه نجس (۳-۲-۲۷)
 غیرت - ظاهر خوانده خفته خوشت (ایضا) (۱۳-۱۷-۵) (مصدر)

۵.

دارالافتاء - دفتر است (۹-۶-۲۱) دارالافتاء برای پیگیری کاران خوب است
 (۱۴-۱۳-۱۴) دارالافتاء برای آن کسانیست که دین دنیا باندی
 ندارند و ضایع نمیشوند (۲۸-۵-۵) (افتاء)
 دارالسلام - الله مؤمنان را ابد السلام و خوبی بکشد (۱۱-۱۰-۳)
 دارالافتاء - دارالافتاء را بکشد (۳-۱۳-۳) بر دارالافتاء تا آنجایی
 (۱۳-۱۳-۳) بکشد (۳-۱۳-۳) بر دارالافتاء تا آنجایی که کافی بود

لعنت میکنند (۱۱-۵-۴) قصه مایمان در زمان اود (۹-۷-۴)

بر اود و جهاد داده شده و زبور هم (۱۵-۱۰۰-۴) داد و سیلیمان را حکم دهم

داد و شد - جانوران مطیع اگر گشتند (۱۶-۲۱-۴) داد و زره آهن

پشت خود سیاحت (ایضا) الله داد و سیلیمان را علم و اود (۱۴-۲۶-۲)

فضل الله اود بود - سر نه با و می پریدند و آهن در دست دوم

میشد (۲۲-۴۴-۲) معامله مایمان و فرشته بر او فیصله داد و

میآید (۲۴-۲۴۸-۲)

دجال - عیسی دجال ابرو قیامت خواهر گشت - اشاره بان افعه (۴-۶۴-۲۲)

دخان - سوره الدخان (۲۵-۴۴) (دود)

دختر - از پیدا شدن دختر بعضی را روی سیاه میشود - نفرت دختران بدست

(۱۴-۱۴-۱۴)

درجه - بر آیه رسولان هم درجات مقررند (۳-۲-۳۳) پیش الله درجه

مردمان مقرر هستند (۱۴-۳۳-۱۴) بر آیه اعمال هر یک درجات

معین اند (۸-۷-۱۱) در انسان درجات مقررند (۲۰-۷-۷)

درخت - درخت ممنوع با آدم (۱-۲-۱۴) (۸-۷-۲) درخت ملعون

دور آن قوم است که بر ذی قیامت طعام کافر است (۱۵-۱۴-۹)

در گذشتن - از تفسیر در گذشتن کار نیک است (۱۴-۱۵-۴)

دروغ - (انقره) (کاذبان)

در ویش - قصه در ویش در آیام موسی (۹-۷-۲۲)

در مریا - در ریاضه شیرین قنخ - ازان گوشت و جواهر پیدا میشود (۲۰۲-)

(۲-۳۵) در ریاضه قلزم که در خون بالنگر در ان غرق شده (۹-۶-۱۹۰۰)

دزد - مردی ازان که دزدی کند چه سزا باید داد (۶-۵-۹۰۰)

دست - دست بریدن سراسه دزدی (۶-۵-۹۰۰) دست انداختن آید

بنفیت چنانچه بگویند (۹-۶-۱۹۰۰) سقیدری دست و پایشان

معجزه موسی (۹-۶-۱۳۰۰) دست انداختن دست بهرت کشتگان

(۲۹-۱-۴۸۱) (یذ)

دعا - از درگاه آبی دعا خواستن بر بندگان واجب (۳۰۰-۲۰۰-۲۰۰) (۴-)

(۲۰-۳۰) از آتش بفرست و خنجر دعا باید خواست (۹-۶-۱۹۰۰) انسان

دعای دعا میگوید که براسه او دست (۲-۱۶-۱۵)

دفن - زانچه بقایل سپر آدم دفن کرد الیش سیم آموزد (۶-۵-۵۰۰)

دل - چشم و گوش دول هر یک سوال کرده خواهد شد (۱۵-۱۶-۴۰۰)

دنیا - حیات دنیا و آخرت (۱۰-۲۰-۱۰۰) دنیا وقت عمل است (۲۰۰-۲۰۰)

۴۴۰) شمع حیات دنیا (۲۰۰-۳۰۰-۲۰۰) حیات دنیا غرور است (۶۰-)

۱۹-۳۰) کشایچه بر حیات دنیا راضی هستند در آتش جاسه خواهد

یافت (۱۱-۱۰-۱۰۰) کسی که اراده دنیا میکند با هر چیز داده میشود

آخر از بخت هم بود (۱۹-۱۶-۲۰۰) کسی که اراده دنیا میکند نابینا است

در آخرت هم نابینا خواهد شد (۱۵-۱۶-۸۰۰) دنیا و آخرت کشایچه

هستند که مردمان داده شده اند (۲۰۰-۲۰۰-۲۰۰) (حیات) (آخرت)

دوازده - دوازده قوم موسی (۱-۲-۷) دوازده چشمه از سنگ پدید آیند

(الغنا) الله دوازده سردار از بنی اسرائیل پیدا کرده (۱-۲-۵-۳)

دوازده چشمه بر سر دوازده قبیله یهود (۹-۷-۲۰) دوازده اسباط

وقبیلہ از یهودان (الغنا)

دوازده نبره قیامت دود پیدا خواهد شد که مردمان را بهوش دیوانه خواهد کرد

(۲۵-۱۶-۱)

دوزخ - احوال دوزخ و کدام کس داخل آن شود (۱۴-۱۹-۵) دوزخ و بهشت

چه عذاب لذت در آن موجود است (۲۵-۲۴-۳) (جہنم)

ده - سورة الہم (۲۹-۷-۷)

دهسک - دهری هیچ علم ندارد و کار برنگان بکشد (۲۵-۲۵-۳)

دین - دین و ملت ابراهیم بهتر و قاید (۱-۲-۱۲) شبه در دین از کس نباشد

شعید (۳-۱۰) از مجلس علان که بر دین عیب گیرند باید نکبت

(۷-۴-۸) در دین مسرق نباید کردند دین محمد ملت ابراهیم

حنیف است (۸-۲-۲۰) دین الحق یعنی دین اسلام از همه بهتر است

(۱۰-۹-۵) در سخنان دین استنزا و سخری کردن گناه است

(۸-۷) بعضی در دین محمد شک می آورند (۱۱-۱۰-۴۱)

دین العتیم یعنی دین درست کدام است و صف آن -

(۲۱-۳۰-۷) (اسلام)

دین - (قرص)

ذ

ذاریات - سورہ الذاریات (۲۶-۵۱)

ذکر - اللہ را یاد باید کرد (۲۱-۲-۱۸) و ذکر و نماز سبب حج (۲۵-۲۵) اعطای
 شمشاد و استاده ذکر اللہ میکنند (۱۴-۲-۲۰) بعد نماز شمشاد استاده
 نوکر باید کرد (۵-۱۵-۱۵) ذکر نعمت اللہ باید کرد (۵-۲۵-۲۵) اللہ را
 و دل جان خود یاد باید کرد (۹-۴-۲۴) بزرگ اللہ طمانیت قلوب
 میشود (۱۳-۱۳-۱۴) اللہ تعالیٰ خود ذکر بر بنی نازل میکند (۱۴-۱۵-۱۱)
 ذکر کنندگان اہل مغفرت ہستند (۲۹-۴-۲) و ذکر اسم رب از ہم
 اولیتر است (۲۹-۴-۲)

ذوالقرنین (تسمیہ بان)

ذوالقرنین نام پادشاہ ہے قصہ او (۱۶-۱۸-۱۱) در میان دو دیو آدمی یہ
 کہ با جوج و با جوج انجامید باشند آہمن و مس و غیرہ مس
 مے مند و (ایضاً)

ذو کحل - یکے از انبیا صابر بودہ (۱۷-۲۱-۶)

یعنی یونس و ذکر او (۱۷-۲۱-۶) (یونس)

ذاتی - مومنان و راسخان چہ اسر بنیند (۶-۴-۲۲)

راشد کلام مردمان را شد باید گفت (۲۶-۴-۱)

راعنا - یعنی بطرف ما متوجه باش - این لفظ ممنوع شده و یکای آن بر آن
انظر تا حکم شده (۱-۲-۱۳) یهودان این لفظ را به بدی استعمال میکرد

(۵-۴-۷)

واهبنا - رتبه آن عالمان که مال مردم نظم میخورند عذاب اینند (۱۰-۹-۵)

رتب - رتب العالمین کمیت (۱-۱-۱) (۱۹-۲۶-۳) (۲۴-۲۱-۲۰)

(الله) (کلمات رتب)

رجا - یهودان را از گرفتن بایعنه سود منع شده (۹-۴-۲۲) ربا بیا بگر

که حرامست (۳-۲-۳۱) (۴-۳-۱۲) ربانی الحقیقت مال

مردمان را می شنواید (۲۱-۳۰-۴) (سود)

رجس - آتش بر عقیلان پسیدی می آورد (۱۱-۱۰-۱۰) خمر و میسرغنی شتر

و قمار بازی رجس هستند (۶-۵-۱۲)

رحمن - عرب نام الله رحمان میگویند (۱۵-۱۴-۱۲) اولاد و آرزایان این

نیست (۱۴-۱۹-۴) بعضی کافران میگویند که رحمان پس گرفته است

(۱۴-۲۱-۲) بندگان رحمان بگویند (۱۹-۲۵-۷) سوره الرحمن

(الله) (۵۵-۲۷)

رزق - الله رزق فرستاده و مردمان از آن جلال و حرام ساخته (۱۱-۱۰-۹)

رزق هر روزنده بر الله است و در کتاب مرقوم است (۱۲-۱۱-۱) کشت

و گشتی رزق در دست الله است (۱۳-۱۳-۳) بعضی از بعضی در

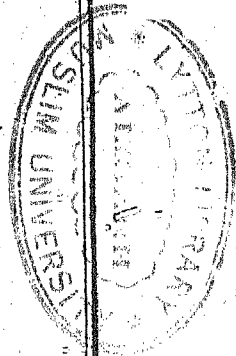
زیاده تراند (۱۴-۱۶-۱۰) رزق در دست الله است و کسب خویش

اوست (۱۵-۱۶-۳) اللہ رزق میرساند و آن تہیت (۱۶-۲۰-۱)
 رزق از پیش اللہ بایست (۲۰-۲۹-۲) اللہ بہر انسان و حیوان
 رزق میرساند (۲۱-۲۹-۴) کھشاکگی و گی رزق حسب مرضی اللہ است
 (۲۲-۳۴-۵) (۲۴-۳۹-۵)

خداوند! بعد موت مردگان خواهند برخاست (۱۱-۱۲-۱) (حشر) (قیامت)
 رسمہا۔ یعنی رسمہاے کافران (۵-۱۱-۱۱) رسمہاے کافران کہ برائے
 نیاز بنان میگردند (۴-۵-۱۴)

رسول۔ رسولان۔ کسیکہ عدد و سولانت کافرست (۱-۲-۱۲) رسول مردمان
 کتاب و حکمت می آموزد (۲-۲-۱۸) برہمہ رسولان اعتبار بایکدو (۲-۲-۱۸)
 رسول گویا احسان اللہ بہت بر مؤمنان (۴-۲-۱۴) رسول بر آگست
 کہ مردمان با طاعت اللہ راغب کند (۵-۴-۹) کسیکہ فرمانبرداری
 رسول کند چہ اجر بنید (ایضاً) رسول برائے مردمان بشیر و نذیر است
 (۴-۵-۳) برہمہ رسولان اعتبار بایکدو (۴-۴-۲۱) رسولان بر مردمان
 بشیر و نذیر اند (۴-۴-۲۳) (۴-۴-۵) رسول بر آسانیدن سخا
 اللہ فرستادہ شد (۴-۵-۱۰) چون رسول بہ بنی اسرائیل فرستادہ شد
 اور کشتند و خراب کووند (ایضاً) رسول پیغمبرست (۵-۵-۱۳)
 بسیارے از رسولان ایذا دادہ شدند و کاؤ پنداشتہ شدند (۴-۴-۴)
 سو آگاہی لی شیعہ نیست (۴-۴-۴) اللہ بر ہمہ رسولان ہدایت و کتب
 و حکمت و نبوت دادہ (۴-۱۰-۱۰) رسولان بر آطا ہر کردن آیات

اللہ می آئند (۸-۷-۱۴) رسول کریم می پوچھو یعنی چہ پیسے خواہو
(۹-۷-۱۹) پیر کی سول کردن بہتر است در توبیت و ایل از خبر داد
شدہ (ایضاً) رسول برائے امت مشفق و مہربانست (۱۱-۹-۱۶)
رسول بر کس اہمست است و انصاف میکند (۱۱-۱۰-۵) رسول کریم
فرستادہ شدہ بودند بہر ازواج و اولاد و شتند (۱۳-۱۲-۹) قبل ازین
رسولان بر کس گناہگار ان فرستادہ شد مذ (۲۱-۲۰-۳۰) رسولان چکا
مقرر شدہ (ایضاً) رسول فقط بر کس رسانیدن پیغام است (۱۶-۱۴-۶)
رسول بزبان قوم فرستادہ شود (۱-۱۱) اللہ بر کس ہر امت کو فرستادہ
(۱۶-۱۵-۵) قبل ازین ہم بچند امت ہا رسول فرستادہ شد (۱۰-۹) رسول
بر کس وادون بشارت و خوف فرستادہ شدہ (۱۵-۱۱-۸) اللہ از ملک
انسان بر کس خود پیغام برے گزیند (۱۶-۲۲-۱۰) رسول کفران و ربا
رسول قرآن (۱۸-۱۵-۱) جواب اللہ تعالیٰ کہ ہمہ رسول آدمیان بودند
و طعام بخورند (۲-۱۲) رسول فقط بر کس رسانیدن پیغام است (۲۰-۲۶-۱۲)
پیر کی سول بر مومنان حبست (۲۱-۳۳-۶) محمد رسول اللہ است (۲۳-۳۳-۵)
بندہ خدا بودہ اول مسلمانان (۲۳-۳۹-۲) رسول از ان فرستادہ شد کہ
اور مدد و عزت دہند و اللہ را یاد کنند (۲۶-۴۸-۱) رسول اللہ شہ
و بشیر و نذیر است (۲۶-۳۸-۱۰) اللہ از میان امتان رسول پیدا کردہ و
کتاب و حکمت دادہ (۲۸-۶۲-۱) (ذہبی) (النجاشی)
رشک - رشکت بر کسے کردن خوب نیست (۵-۴-۵)

رعد - برق و رعد بر آتسنانیدن کافرانست (۲-۲-۱) سوره رعد

(۱۳-۱۳) رعد سبج حرام و نخواند (۲-۱۳-۱۳) (برق)

رمضان ماه مبارک (۲-۲-۲) قرآن در ماه رمضان نازل شده (الغیاث)

بشبت قدر در ماه رمضان نازل شده (۳-۳-۹۶-۱)

رنک - نصار رنگ زرد برائے نشان لین بکار می بردند (۱-۱۴۵-۱)

روح - چه چیز است - از امر رب است (۱۵-۱۶-۱۰)

روح القدس عیسی بر روح القدس مدواده شده (۱-۲-۱۱) (۳-۳-۳۳)

(۵-۵-۱۵) روح القدس قرآن از بالا می آید و بر آیت می خیزد

مومنانست (۱۴-۱۶-۱۴) (جبرئیل)

دو روز - یاروز قیامت - همان روز رویها سفید و سیاه خواهند شد (۳-۳-۱۱)

اعمال هر کس نوشته میشوند و بر روز قیامت در ترازو وزن خواهند شد

(۸-۸-۱) احوال و قیامت (۱۵-۱۸-۶) (۶-۲۱-۱۶) (۶-۲۱-۱۶)

بروز قیامت شامل نخواهند شد (۱۸-۲۳-۶) (افعال مومنان و فوج)

دوازده وزن خواهند شد (ایضا) هر قوم بر روز قیامت حسب کرده خود

بخیر خواهند یافت (۲۵-۴۵-۴) مدت روز قیامت نجاه هزار سال

خواهد بود (۲۹-۴۰-۱) (بعضی احوال آخر روز ایضا) (قیامت حشر)

دو روز - (صیام)

دو روز - سوره دوم (۲۱-۳۰) جنگ روم و فارس با عرب (۲۱-۳۰-۱)

دو روز - بر روز حشر رویها سفید و سیاه خواهند شد (۴-۱۱-۱۱) (روز)

ن

زانغ - دفن کردن لاش اول زانغ به قایل سپر آدم آموخته (۵-۵-۵)
 زانی - ہمر مرد زن کہ زانی شود اورا یکصد جلد بطور سزا بآید (۱۸-۲۴-۱) (زنا)
 زانیہ - بزانی حلال و بر قوم دیگر حرام است (۱۸-۲۴-۱)
 زبوی - بردار و نازل شدہ (۶-۴-۲۳) (۱۵-۱۶-۹) (زاد و)
 زخوف - سورۃ الزخوف (۲۵-۴۳)
 زحمت - قدرت اللہ در پیدا کردن زراعتہا و غیر آن (۲۱-۳۲-۳)
 زقوم - دجعت لعنت کردہ شدہ کہ قوت کافران خواهد شد (۱۵-۱۶-۹)
 زکریا - پیغمبر بودہ (۳-۳-۳) زکریا و دیگر انبیاء بر اہدایت فرستادہ شد
 (۶-۹-۱۰) زکریا از اللہ دعا خواستہ و اورا در میری سپر عطا
 شدہ (۱۹-۱۹-۱) اولاد و ہدایت بر او عطا شدہ یحییٰ با و دادہ شدہ
 کار ہائے خیر میکرد (۱۶-۲۱-۹)
 زکوۃ - زکوۃ باید داد (۲-۲-۱۳) (۲-۲-۲۲) (۳-۳-۳۸)
 سر آن کس کہ زکوۃ میدہد (۳-۳-۱۸) زکوۃ یعنی حق از پیدایش
 نباتات و غیرہ باید داد (۸-۹-۱۶) مسکین زکوۃ را کافر با شمر و بیش از
 باید گشت (۱۰-۹-۱) مؤمنان زکوۃ میدہند (۹-۹-۹) زکوۃ چہ
 اجرے آورد (۴-۲۲-۲۲) زکوۃ مال امضا حق کند (۲۱-۳۰-۳)
 (صلوۃ)

زلزال - سورة الزلزال (۳۰-۹۹) زلزله زمین و برقیامت (۳۰-۹۹-۱۰۹۹)
زُحُر - سورة الزمر (۲۳-۲۹)

زمین - هر چه در زمین و آسمانست از ابتداست (۵-۴-۱۸-۱۹-۲۰)
مُقدِّس که موسی بقوم خود براس رفیق آنجائی گفت (۴-۵-۶)
بوفین نزق جانوران مردان پیدا شده (۱۴-۱۵-۲۰) دوم از حبس
بزمین نقل کرده (۸-۷-۲۰) (آسمان)

زن - زنان - زنان پاکدامن از مسلمانان و دیگر ایل کتاب بر آنکاح
جایز (۴-۵-۱) زنان پاکدامن بر مردان پاکدامن هستند و زنان
بدکار بر اس مردان بدکار (۱۸-۲۴-۳) زنان مومنات زادت
که حفاظت شوگاه خود کنند و زینت خود را هر سال زنند (۱۸-۲۴-۳)
زنان را باید که نه زینت خود را هر کنند و نه بوقت رفتن پای بر زمین
کوبند (ایضا) زن خود را نگفتن خوب نیست (۲۱-۲۳-۱) نکاحات
بر آنکه کسی که زن خود را مادر گوید (۲۱-۵۸-۱) زنان کافران
مسلمان شوند بر مسلمانان حلالند (۲۸-۴۰-۲) بر کدام شهر طاعت
زنان تسبیح باید کرد (ایضا) (نساء)

زنا - بر اس بخت زنا بر زنان چهار گناه ضرر دارند (۴-۳-۴۰)
و مردی که اطاعت چه بر آورد (ایضا) زنا با حرام است نزد آن
نیاید رفت (۱۵-۱۶-۴) (زانی)

زیاده گوئی - دین زیاده گوئی نباید کرد (۴-۱۶-۲۳)

س

سایه هر چیز را سایه است که سجده میکنند (۱۶-۱۴-۹)
 سامی - قوم موسی را که آله میکنند (۱۶-۲۰-۱۲) (موسی)
 سبأ - نام قومیکه بلقیس از آن بوده (۱۹-۲۴-۲) سوره البقره (۲۲-۳۲)
 بلقیس عالم آن ناک بود شهر خوب بود باغ عجیب داشت بعد قهر
 الله بر آن قوم و شهر می رسید (۲۲-۳۴-۲) سلیمان (بلقیس) (همه)
 سبت - نبی اسرائیل که در سبت تجاوز کردند شکنج زینت بدل شدند (۱-۲-۱۰)
 اصحاب سبت که در کل بل شدند (۵-۱۴-۴) بر سبت نکار
 کردن منع بود (۹-۴-۲۱) تعظیم سبت یعنی تعظیم از اصل در سبت
 ابراهیم بوده در اسلام هم شد (۱۵-۱۴-۱۶)
 سبیل - فی سبیل الله (خروج) (جنگ)
 ستاره - شماره (نجوم) برای راهنمایی مردم است (۴-۶-۱۲) یازده ستاره
 در خواب پیوسف سجده میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سجده - در قرآن بر چهارده جا با سجده فرض سنت واجب است که نشاء
 آنها بر حاشیه قرآن میکنند - هر چه در زمین آسمان با الله سجده
 (۱۳-۱۳-۲) (۱۴-۱۴-۹) سوره السجده (الحمد) یازده ستاره
 در خواب پیوسف سجده میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سم - شیا طین بحر و آن سحر می آموختند در ملک سلیمان (۱-۱۲-۱۲) با روت

باروت بحر سے آمونٹ نہ (ایضاً)

نواب۔ اعمال کا قرآن نازد سراب و ظلماتند (۱۹-۲۱-۵۰)

سیرج الحکما۔ آتد سیرج الحسابت (۱۳-۱۴-۶۰) (القدر)

سفر۔ دستم نماز کوتاہ کردن واست (۵-۴-۱۵)

سفر۔ ستر حیت و انجا چه حال بگذرد (۲۹-۳۰-۱) (دو رخ)

سکر۔ درجالت سکر نماز روانیت (۵-۴-۷)

سکند۔ (ذوالقرنین)

سگ۔ قوم کا زبان تشبیہ بگ دارند (۹-۷-۲۲) سگ اصحاب

(۱۵-۱۸-۳۰) (اصحاب کھن)

سلام۔ جواب سلام گفتن نواب دارد (۵-۴-۱۱) سوا کردن اذان و

سلام در خانہ کے دخل نہاید کرد (۱۸-۲۱-۴۰) التمدد ملائکہ بر بنی صلو

و سلام بگویند (۲۲-۳۳-۷) (دارالسلام)

سلسلہ من و سلو۔ بر بنی اسرائیل نازل میشد (۱۰-۲-۶) (۹-۷-۲۰)

(۱۶-۲۰-۴) (من)

سلیما۔ در ملک سلیمان شیاطین بر دمان سحر سے آمونٹند (۱۲-۲۱-۱۱)

یکے از رسولان خدا بودہ (۱۴-۲۰-۲۲) سلیمان بر ہوا بیکر کند

شیاطین بر آ او در دیا غوطہ میں نہند و کار ہائے شکل میکنند (۱۷-۲۱-۶)

التدلم با و دادہ و منطق الطیر آمونٹند (ایضاً) سلیمان بوادی النمل میاید

و گفتگو سے او با موران (ایضاً) سلیمان صبح و شام در ہوا میسر کند

و جرق خدمت امیکند - عین القطر با داده شده (۲۲-۳۳۶-۲)
 چلو موت سلیمان در رسید خبر مرگ او بنیان میرسد (ایضا) سلیمان
 پسر او بود و بهترین بسند خدا بوده (۲۳-۳۸-۳) انگشتری بدست
 صخره جرق میاید - باز از سنگ ماهی بدست سلیمان میرسد - باد و جویان
 در حرم او بودند (ایضا) و اسطوخودوس سلیمان با بقیس نکهت سار بقیس (ربا)
 (پرده شد)

سنگ - (آسمان)

سنگ - بقیس از یهود دل مانند سنگ سخت داشتند (۱-۲-۹) در بعضی
 سنگ آیند (ایضا) او از ده چشمه از سنگ پیدا می شود در ایام موسی
 (۱-۲-۶) (حجبر)

سود - ربایضی سود که آنرا بیلج خوانند حرامست و ممنوع (۳-۲-۳۸)
 (۳-۲-۱۶) مال از یاد نگیند (۲۱-۳۰-۴) یهودان را از
 گرفتن سود منع نموده (۶-۴-۲۲) (ربا)

سوره - سوره های قرآن جمله یکصد و چهارده هستند و اسمها آنها را در
 : این کتاب داده شده اند - کتب را محال نیست که اند سوره قرآن
 بنام او (۱۱-۱۰-۴) سوره فاتحه یا مفت آید آن وطن پیغمبر است

(۱۵-۱۶-۶)

سوز - که ششمین شهر از عراق سوزن - اصطلاح عرب تأخیر است تا کنون (۱-۵-۵)
 سوگند - (مستم)

سده گیس از انضا که تا پنجاه روز بزرگداشت سختی بود (۱۱-۹-۱۰۰)
 مسدود بر آسب تا شایر برین سیر باید کرد (۱۱۰-۱۰۰-۱۱۰) بر آسب استن اول
 هستی سیر باید کرد (۱۲-۱۲-۱۲) سیتیمان برین سیر باید کرد (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 سینه سیم و زنتا عیست بر آسب این پناز بر آسب آخرت (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)

شاعر- شاعر دایتیکه نیکند- گمراهان پروشی عراق نیکند (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 کافران محسبند را شاعر مخون منچ اندند (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 شام- زمین مقدس- قوم مونس استنجا میرود (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) اشارت به بکشت
 این مین (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)

شاهد- چهار شاه ضرور اند بر آسب شوت تهمت که بر زن پاکدامن مرده باشد
 (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) رسول کریم شاهد و بشرف نذیر است (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 شاهد لیس است (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) بر آسب فیصله و زنتا شاهد باید کرد (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 (گواه- گواهی)

دشت تو گدشتن شتر از سوراخ سوزن- صلاح عرب (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰)
 شتر- خیر و شتر محمد از اندست (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) شتر از نفس هر کس میاید
 (ایضا) (بدی) (خیر)
 شراب- آند از آنخو شراب نیکند (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) شراب طهور
 (۱۱۰-۱۱۰-۱۱۰) (خمر)

شکر است. شکر بپرست - الله شکران هرگز نبی بخشد (۵-۳-۴) کسیکه بنده شکر
میدهد گمراه است (۱-۱۱) شکر کثرت دان به الله کفر است و ستم آورد
۵-۱۰-۱۱ حسب قول لقمان شکر طاعت عظیم است (۱۱-۳۱-۲) و غیر از شکر
بیشتر نگاه. حفاظت شکرگاه بر بنو منان واجب (۱۸-۲۴-۱۵)

شعواءیه سوره اشعر (۱۹-۲۴) (شاعر)

شعیب بر آدر لوط - اورا الله به دین فرستاده گفتگوهای او با قوم خود در باب دین
و پیمایش (۱-۶-۱۱) (۱۱-۱۱-۸) شعیب قیوم خود را بر استغفار غریب
میدهد - نجات به شعیب و منرا الظالمین میرسد الايضاً الله از قوم شعیب
انتقام بگیرد (۱۴-۵-۵) قصه شعیب (۱۹-۲۶-۱۰)
شفاعت - شفاعت خوب بدر نصیب آید (۵-۴-۱۱) شفاعت بندگان
بر الله است (۲۴-۳۹-۵)

شکار - (صید)

شکر - شکرانه از زبان بندگان (۱-۱-۱) شکر الله بایکد (۲-۲-۱۸) شکر
کننده گنازه الله حسنه امیدهد (۴-۳-۱۵) شکر کننده را الله عذاب
نمیدهد (۴-۲۱) شکر کردن ولی است (۲۱-۳۱-۲)
شمس و شمس قمر خلقت خدا هستند (۶-۴-۱۲) شمس و قمر منازل آنها
برای شمار سالها و حساب کردن هستند (۱۱-۱۰-۱) سوره شمس
(۳۰-۹) ابراهیم از آنها قیاس است خود بخون (۶-۹-۹)
شوری - سوره الشوری (۲۵-۴۲)

شهادت - درجه منکمان است (ع-۳-۱۴) (شهرسید)

شهادت - برآه مردمان دران شهادت (ع-۱۶-۹)

شهر - شهر الحرام یعنی ماهی است و از ده شده (ع-۲۰-۲۴) (شهرسید)

قتل دران باجه ممنوعت - (ع-۲۴) شهر الحرام را بجزر تنبیه

شهر (ع-۵-۱)

شهرسید - کبک در جنگ مرد نیست زنی است (ع-۳-۱۴) (شهرسید)

میرسد (ایضا) شهادت چه فائز دارد (ع-۵-۱۶-۹)

شهر - شیراز شرم جانوران پیدا میشود (ع-۱۶-۹)

شیطان - شیاطین - شیاطین حیر مردان می خوانند (ع-۱۲-۲۴) (شیطان)

و دشمن انسان است (ع-۲۵-۲۰) شیطان عن فقر سید و بخت

محکم میکند (ع-۳۴-۲۰) کسی او را دوست گزیند خراب خواهد شد

(ع-۱۸-۴) شیطان آدم را بکارهاست بر غیب میدهد (ع-۴-۵)

(ع-۱۲-۵) شیطان آدم فریب میدهد (ع-۸-۶-۲) اخوان شیاطین

انسان در دوسه میاندازند (ع-۹-۶-۲۴) در جنگ بر شیطان

دست او چنان بگنجت چون او جبریل و میکائیل (ع-۱۰-۶-۴)

شیطان اقرار کند خود را کرد (ع-۱۳-۱۶-۳) بوقت خواندن

قرآن از شیطان بجزر پناه باید گرفت (ع-۱۶-۱۳-۱۱) شیطان را بر

مؤمنان غلبه نیست اما بر دوستان خود است (ایضا) شیطان

دشمن انسان است و میان ایشان در دوسه میاندازد (ع-۱۵-۱۶-۶)

شیطان با دم سجده میکند و دشمن با دشمنی (۱-۱۱۳) شیاطین کافران
فرستاده شدند (۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸) پیروی شیطان بیکر و (۱۸-۱۹-۲۰)
شیطان دشمنان است (۲۱-۲۲-۲۳-۲۴) شیطان موسسه دروهای
مردم میاندازد (۲۵-۲۶-۲۷) (البیس)
بشمول - اشاره به شمایل چنبر (۲۸-۲۹-۳۰)

ص

صبر یعنی بیدنیان که ایمان دارند و عمل صالح کنند ثواب یا (۱-۲-۳-۴)
صبا - صوره ص (۵-۶-۷)
صافا - الله صادق را بر اے صدق اجبر میدهد (۸-۹-۱۰)
صاعقه - برق (عند)

صافا - صوره الصافات (۱۱-۱۲-۱۳)
صالح - صالحات - صالحین - جزا عمل صالح (۱۴-۱۵-۱۶) پس از صالح
پایگفت (۱۷-۱۸-۱۹) (۲۰-۲۱-۲۲) عمل صالح چه خبر دارد -
(۲۳-۲۴-۲۵) عمل صالح بر لبه مرو و زن خوب است (ایضا) (عمل)
صالح - نیکی از انبیا بوده - قصه او - جز او شود و بود گفتگو است او با قوم خود
(۲۶-۲۷-۲۸) (۲۹-۳۰-۳۱) (۳۲-۳۳-۳۴) (۳۵-۳۶-۳۷) (۳۸-۳۹-۴۰) (۴۱-۴۲-۴۳)
صبر - صبر است (۴۴-۴۵-۴۶) (۴۷-۴۸-۴۹) (۵۰-۵۱-۵۲) (۵۳-۵۴-۵۵) (۵۶-۵۷-۵۸)
تا که الله حکم کند صبر بیکر و (۵۹-۶۰-۶۱) (۶۲-۶۳-۶۴) (۶۵-۶۶-۶۷) (۶۸-۶۹-۷۰)

(۱۲-۱۱-۲۰) کسیکه صبر کند و نماز بجا آورد همیشه ثواب دارد (۱۳-۱۲-۳۰)

بسیار کند نماز بجا آورد و نماز بجا آورد و نماز بجا آورد (۳۰-۱۲-۱۳)

(۱۴-۱۳-۱۲) صبر از همه چیز است (۱۵-۱۴-۱۳) اجر صبر در دنیا

(۲۱-۲۰-۱۴) صبر غم الامور است (۲۵-۲۴-۱۴)

فصل - صدقات - صدقه چه چیز است (۵-۴-۱۶) صدقه فقیران

باید داد (۳۰-۲۹-۳۴) صدقه برای فقرا و مساکین و یتیمان و یتیمان

و قرضه داران و مجاهدان و مسافران فرض است (۱۰-۹-۸) (نیت)

نیت - صدقه نیت - چه کسی از صدقه یقین بکند (۵-۴-۹)

نیت - در غار خلیفه ابابکر صدیق است (۱۰-۹-۴)

صف - سوره الصف (۲۸-۴۱)

صف - جیل صف و مرده نشانی است (۲-۱-۱۹)

صلح صلح کنانیدن در میان مردمان چه اجر دارد (۵-۴-۶) صلح بهتر

(۵-۴-۹) صلح کردن با یمن مرد و زن (ایضا) و جماعت مسلمانان

را واجب است که با هم صلح کنند که همه مسلمانان را برآورد (۲۴-۲۳-۱۰)

با مشرکان صلح نباید کرد (۱۰-۹-۱)

صلوات یعنی نماز باید داشت (۱-۲-۱) (۱-۲-۱) (۱۰-۹-۱)

(۳۰-۲۹-۳۴) وقت خوف پیاده یا بر اسب نماز برآورد (۳۰-۲۹-۳۴)

در حالت نگر نماز واجب است (۵-۴-۶) و دیگر چه چیز مانع نماز

(ایضا) بکدام وقت نماز گویند و است (۵-۴-۱۵)

ض

ضحیٰ - سورہ الضحیٰ (۳۰-۹۳) ۵
 ضریب - خدا تعالیٰ از زدن مثل شرم ندارد (۱-۲-۳) اقدیر و مان جزا ہوا
 مثل سینہ (۱۳-۱۴-۱۵) (مثل)
 ضرر - خیر و ضرر ہر دو اقدیر ہو اندر سایند (۶-۷-۸) ضرر و نفع و دستیا
 اللہ است نہ در حشر تیار انسان (۱۱-۱۰-۵)
 ضعیف - کسی کہ ضعیف و مریض است براویح حج نیست (۱۰-۹-۱۲)

ط

طاغوت - یعنی شیطان یکیکہ ہمراہ او شود و خراب اہر شد (۳-۲-۳۲)
 طالتو - احوال طالت و موسیٰ (۲-۲-۳۳ و ۳۳)
 طعم - ہر طعام بر بنی اسرائیل حلال ہو (۳-۳-۱۰) و رگہ ام خانہ طعام
 خوردن و است - با ہم خوردن یا متفرقہ (۱۸-۲۴-۸) طعام سکیٹا
 واجب (۳۰-۱۰۶-۱) در حلال (جسم)
 طلاق - مدت طلاق برائے زنانہ حیض نیست (۲-۲۸-۲۹) بعد
 طلاق زن ہر ایدہ بنا پیدا د (۲-۲۹-۲۹) بعد طلاق ہم نکاح رست
 (ایضاً) بروز ہائے عدت و طلاق (۲-۲۹-۳۰) محل طہن
 زن بوقت طلاق (۳۰-۳۰-۳۰) بعد طلاق نکاح کے جایز (۳۱-۳۱)

سُورَةُ الطَّوْفَانِ (۲۸-۶۵) بِرَجْعَةِ شَرْطِهَا طَوْفَانِ بِأَمْرِ اللَّهِ (۱) (مَعْنَى)

(نَخْلِ)

طَوْفَانِ - كَمَا يَشْتَوِزُ (۲۷۲-۱۹)

طَوْرٌ - مَوْسَى كَمَلِ طَوْرٍ مِيرُو (۱-۲-۳-۸-۱۱) طَوْرٌ بِرَأْسِهِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ
أَيْشَانِ كَهْفِ كَرْدَنِ دُو عِدَّةٍ سَكَنَتَا (۴-۵-۶-۲۲) وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ
بِجَانِبِ طَوْرٍ بِرَأْسِهَا نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۴-۲۰-۲۱-۲۲) مَوْسَى بِرَأْسِهِ

طَوْرٍ رَأْسُهُ مِي عَيْنِدِ (۲۰-۲۸-۳۴) سُورَةُ الطَّوْفَانِ (۲-۵۲) (مَوْسَى)

طَوْفَانِ - نَجَاتِ كَشْتِ نَوْحٍ أَوْ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۸-۹-۱۰-۱۱) طَوْفَانِ

مَوْجٍ مِي نَزْدِ (۱۲-۱۱-۳۴) تَابِطِ مَوْجٍ بَارِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ

جَوْدِي مِي آيَتِدِ - نَوْحٍ أَوْ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

(۱۲-۱۱-۳۴) وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

طَوْفَانِ أَوْ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

طَوْفَانِ كَشْتِ نَوْحٍ أَوْ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

طَوْفَانِ - سُورَةُ طَوْفَانِ (۱۹-۲۰)

طَوْفَانِ - وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

طَوْفَانِ - وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

ط

طَوْفَانِ - وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ وَفِيهِ نَبِيٌّ بِاسْمِهِ طَوْفَانِ (۱۲-۱۱-۳۴)

(۲-۲-۴) ظالمان بوقت موت چه عذاب بینند (۶-۴-۱۱) عنت
 القدر ظالمان است (۱۲-۱۱-۲-۱۰) القدر ظالمان را اگر آگاه نکند (۱۳-۱۲-۱۰)
 القدر ظالمان را خوبتر شناسد (۶-۱۱-۱۰) است (۱۱-۱۰-۱۳)
 القدر قوم ظالمان را هدایت میکند (۲۸-۴۲-۱) .
 طغیان کسانیه ظلم خواهند کرد و عذاب خواهند پذیرد (۱۱-۱۰-۵) القدر برودن
 ظلم نیک و برکن ایشان خود بزرگوشتن ظلم میکنند (۱۱-۱۰-۵) میان ظلم
 و انصاف فیضله خواهد شد و این فیضله پیغمبر است (۱۱-۱۰-۵-۹)
 ظن - ظن بچنین گناه نیست (۱۱-۱۰-۱۴) ظن بچنان گناه نیست (۱۱-۱۰-۱۴)
 اکثر ظن بد است و گناه است (۲۶-۲۹-۲) (نگاه)

ع

عاد - برادر هود - رسول خدا گفتگو می‌آورد و قوم هود (۸-۵-۹) رحمت الهی
 قوم عاد (ایضا) عاد و هود برادرانند - رحمت الهی و قوم هود و باب توبه
 (۱۲-۱۱-۵) هود را القدر نجات میدهد (ایضا) عاد و هود را فی القدر
 کرد و کافر شدند (ایضا) اشاره به عاد و هود (۳-۱۳-۲) عاد و هود
 هلاک شدند (۱۹-۲۵-۱۴) (۲۹-۲۹-۲) عاد و هود بن نوح شدند
 (۱۸-۲۳-۳) عاد و هود بن نوح شدند (۲۳-۲۳-۲)
 (شود) (چود)

عادی - سوره العادیات (۳۰-۱۰۰)

علما چنانچه از عالمان یعنی اخبار و را سببان که مال مرد و عظیم میخوانند در آخر
عذاب خواهن دریافت (۵-۹-۱۰)

عایشه - اشاره بطوفان دروغی که کافران بجای شکر کرده بودند (۱-۲۳-۱۰)

عجباد - بر آیه عبادت الله زمین کشاده است (۲۱-۲۹-۴)

عبداللہ - المختصین چه فائده فهمید (۲۳-۳۷-۲)

عجس - سورہ العنکبوت (۳۰-۸۰)

عجل - (رگوباله)

عقد - روزهای عت در طلاق (۲-۲۹-۳۰) عت زن بعد از مرد

شهر (ایضا) ایام عت بوقت طلاق باید شمرده (۲۱-۲۵-۱۰)

عت حیت (ایضا) (طلاق)

علی در حکم عدل باید کرد (۵-۲۴-۸) عدل خوبست و قریب تقوی است

(۴-۵-۲) الله بعد از احسان حکم میکند (۱۴-۱۶-۱۳)

عدل - (جنت)

عبدل - از عذاب بت حذر باید کرد (۱۵-۱۷-۴) (مجموع)

عبدل - از عرفات بیکه فتن هر اسم حج (۲-۲۵-۲۵) (حج)

عسکر - (نجاح)

عشیر - اشاره بقصه عزیر بنیمیر (۳-۲۵-۳۵) یهود و غیره را این الله

یعنی پسر خدا میخوانند (۱۰-۹-۵)

عزیز - عزیز مصر که زانش بر یوسف عاشق شده (یوسف)

عصا۔ معجزہ مومن ہے بعضا (۱-۲-۷) عصا صورتہ آدھ ہاکی گیسٹر
(۹-۷-۱۳) (موسے) (معجزہ)

عصر۔ سورہ عصر (۳۰-۱۰۳)

عقوب۔ عفو کردن بترت (۱۳-۳-۱۱) (۴-۲-۲۵) (۴-۲-۲۵)

علق۔ سورہ العلق (۳۰-۹۶)

عمالقہ۔ اشارہ مبطلہ کردن چاہوت اعمالقہ را (۱۵-۱۴-۱)

عمر۔ عمر آدم زیادہ یا کم نہیں شود (۲۲-۳۵-۲) (آجل)

عمر۔ از پیغمبر است (۳-۳۰-۴) زن عمران (ایضاً) سورہ آل

عمران (۱-۳)

عمر۔ وقت حج عمرہ چلو میشود (۲-۲-۱۹ و ۲۴)

عمل۔ اعمال صالحہ حسنہ کار آن (۳-۲-۱) اللہ عمل کے صلہ میں

(۲۰-۳-۴) اعمال صالحہ اجر میآورد (۴-۲-۲۴) (۲-۵-۹)

اعمال ہر ایک نوشتہ میشوند و برور قیامت وزن کر دہ خواهند شد

(۱-۷-۱۱) اعمال صالحہ چربہ را و اجودارند (۵-۱۱-۵) اللہ عمل کے

مے بنید (۱۱-۹-۱۲) عمل نیک جزا سے نیک (۱۱-۱۰-۱)

ہر کس را عمل خوب بکار آید (۵-۱۱-۵) عمل صالح مغفرت و اجر بسیار آرد

(۱۲-۱۱-۲) ہر فرد وزن کرے عمل صالح و اجر و حیات آخرت باو

عطایا ہر شد (۱۴-۱۴-۱۳) عمل صالح جزا سے خوب (۱۴-۱۴-۱۳)

(۱۱) عمل صالح بد بچارا و دیکھند و جزا سے نیک میدہد (۲-۱۱-۱۱)

۱- جز آنکه عمل صالح در جنت است (۲۱-۹-۹) (۲۱-۳۲-۲۱)

۲- بکننده لازم است (۲۵-۲۰-۵) (یکبار عمل صالح کند چه سیرت)

۳- (۴۲-۴۲-۳۲) (سینه عمل صالح از صالحات) (۲۹-۱-۱)

۴- (صالح) (زایات الصالحات) (ایمان)

۵- (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۶- (۱۵-۱۶-۲)

۷- (۲۹-۲۰-۲۹) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا) (نشا)

۸- (۲۹-۲۹-۱۶)

۹- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۰- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۱- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۲- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۳- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۴- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۵- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۶- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۷- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۸- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۱۹- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

۲۰- (۲۱-۲۱-۲۱) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل) (عقل)

بالازقه و قریب و قیامت در این جهان خواهد آمد (۲۲-۲۵-۴)
 سیح رسول و کلام روح القدس است (۲۲-۲۵-۴) عیسی ابن مریم عیسی
 از بنی اسرائیل که کافرو بجهنم کرده (۱۱-۵-۴) کسانیکه عیسی از بند
 میگویند کافرند (۳-۵-۴) عیسی از آوطاف و تصدیق حکما و فرستاده
 شده (۱-۵-۴) وعده القدر عیسی که بگفته عیسی باو برآورد (۵-۵-۴)
 روح القدس در او در داد - در همه کتاب است - باو در همه کتاب
 اموخته شده (ایضا) عیسی و مادرش را الله نشا اهداوه (۲-۴-۳)
 باز آمدن عیسی نشان قیامت است (۲-۴-۳-۴) عیسی خبر داد که
 نبی بنام احمد پیدا خواهد آمد (۲۱-۴۱-۱) عیسی وحی کرده شد
 (۲۲-۲۵-۴) (سیح) (مریم) (روح القدس)

ع

عزت - ابو محمد صدیق با محمد رفیق غار بود (۹-۹-۱۰)
 غارت - آل غارت براس الله در رسول است (۱-۴-۹) (انفال) (غنیمت)
 غازی - یکیکه غار است از مردگان غنیمت زنده است (۱۹-۲-۱) غازی
 در راه خدا جگت میکند (۲-۴-۲) غازی فیله ثواب میرسد
 (۲۰-۲-۲) (جواد) (فی سبیل الله)
 غافل - چه کسی را غافل گویند (۹-۴-۲)
 عنوا - (غازی)

غفران - اللہ ہمہ گناہ مومنان بخشش خواہد کرد (۲۱۶-۲۱۷-۲۱۸)

غملہ - حق غلامان دایا یکود (۵-۴-۶)

غنیمت - خمسہ یعنی چھ حصہ پریم از مال غنیمت بر رسول و نویشان قبیلمان
و غیر است (۱۰-۱-۵) گد ام مردان مال غنیمت نباید گرفت

(۲۹-۳۸-۳۷) (غارت) (انفال)

غنیمت - غنیمت کسے نباید کرد و غنیمت کسے نباید گرفت (۶-۴-۳۱)

ف

فاطمہ - سورہ فاتحہ (۱-۱) ہفت آیہ این سورہ پر اسے وظیفہ خوبستند

(۱۶-۱۵-۶)

فاستقان - بسیارے از مردان فاسقند (۴-۵-۷) خرج مال فاسقان

قبول نیست و اعتقاد ندارد (۱۰-۹-۷) بر فاستقان نماز جائز نیست

و بر قبر ایشان فتن واجب نہ (۱۱-۱۱) اللہ بر فاستقان انصاف

(۱۱-۹-۱۲) فاستقان اسرا سے آتش خواہند داد (۲۱-۳۲-۲۲)

فاطر - سورہ الفاطر (۲۲-۳۵)

فتح - فتح در دست اللہ است (۹-۸-۱) (۲-۲) سورہ الفتح

(۲۴-۱۶) (نصرت)

فجر - سورہ الفجر (۳۰-۱۹)

فحشاء - اللہ بفحشاء و افعال بد ہم کیستند (۸-۷-۱۳)

غیر یہ۔ یعنی یہ سبے خون کسے بکراہ وقت باید داد (۲-۵-۳)
 فرعون جنات فردوس برائے نونا است (۱۲-۱۸-۱۶) (جنت)
 فرعون سترائے آل فرعون (۱-۲-۴) فرعون آل کافر بودند (۳-۳-۲)
 بنی اسرائیل از ظلم اور ہائی یافتند (۴-۵-۱۴) موسیٰ برائے فرعون
 و سرداران او فرستادہ شدہ احوال (۱-۹-۱۳) گفتگوئے فرعون
 با موسیٰ (۱-۱۳-۱۴) فرعون با ہمہ لشکر و دریا سے قلم غرق شد
 (۱-۹-۱۴) آل فرعون کافر بودند خیلے عذابا دیدند و عسقری شدہ
 (۱-۱۰-۱-۱۰) چون فرعون در بحر غرق شد و بر التذانیان میآرد (۱-۱۰-۱۰)
 (۹) لاش فرعون بر آب عبرت بنی اسرائیل بیرون آورده (الایشما) فرعون
 و وزیرش ہامان و سرداران قوم بچکان زمین میآشتند (۲-۲۸-۱۰)
 فرعون ذوالاوتاد (۲-۲۸-۱۰) موسیٰ و ہارون بفرعون فرستاد
 شدند (۲-۲۸-۱۰) ذکر فرعون موسیٰ (۲-۲۸-۱۰) موسیٰ فرعون
 و ہامان قارون فرستادہ شد (۳-۱۰-۱۰) موسیٰ بفرعون و سرداران
 او فرستادہ (۳-۱۱-۹) موسیٰ بفرعون فرستادہ شد و ہارون و فریاد
 کردہ شد (۳-۲۰-۲۰) صدق موسیٰ بفرعون میرسد (ایشما) گفتگو
 موسیٰ با فرعون (ایشما) احوال موسیٰ و فرستادہ شدن ابی بن فرعون
 (۳-۲۰-۲۰) (موسیٰ) (ہارون)
 فسوق سورہ الفرقان (۱-۲۵-۲۵) (شہد ان)
 فدا شد و خونی نیست (۲-۲۸-۱۰)

فصل - الله بر دمان فضل میکند (۱۱-۱۰-۹)
فقیه - فقر استحق خیرات هستند (۳۷-۲-۳۷) (مساکین)

فلق - سورة الفلق (۱۱۳)
فی سبیل الله کیمه فی سبیل الله قتل شد و ده فیت (۲-۲-۲۴) خرج فی سبیل
محمد و در (۲-۲-۲۴) با جبر و جانی سبیل الله (۲۷-۲۷) جنگ کردن
فی سبیل الله (۳۲-۳۲) خرج که فی سبیل الله کرده شود و تا میشود
(۳-۲-۳۵) جنگ فی سبیل الله چه احب و در (۵-۳۵-۱۰)
چهار کردن فی سبیل الله ال چه احب و در (۱۰-۹-۳) (چهار)
(عنتره) (خروج)

قابیل - پس آدم قربانی برادر او با سبیل قبول افتاده ازان قابیل چه برده
ادرا گشت (۵-۵-۵)

قارعه - سورة القارعه (۱۰۱-۳۰)
قارون - قارون از قوم موسی بود و با عی شده خزانه وافر با داده شده
(۲۰-۲۵-۸) منوی ای عیون با مان قارون فرستاده شده (۲۴-۲۴)

(۳-۳) (شمر عیون)

قاصص - سورة قاصص (۵۰-۲۹)

شبله - سنانه میان هم و در عیون او را با سبیل (۴-۲۵-۱۶)

قتل یکسانیم فی سبیل اللہ قتل الشیطان از عمر و کائناتیتہ (۱۹۰۰-۱۹۰۱)

(۲۱۶) در بعضی ماه با قتل و قمار منوط شده (۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲) و قتل متخلفین

قتل ایلاد پست (۸-۴-۱۶) قتل خود عرامت (۱۹-۱۱-۱۹)

قتل اسراف نیاید کرد (۱۵-۱۶-۱۷) خود شترن چهارم است و قتل

و لادهم را ايضا کسانیکي في سبيل الله قتل ميشوند بحيث ميروند

$$(1 - p^2 G - p^4)$$

وَقَدْ سَوَّرَهُ الْقَدْرُ (۳۰-۹۷) شَرَفِ شَيْءٍ كَمَا أَنَّ قُرْآنَ دُرِّانِ نَزَلَ شَيْءٌ

(١٣٥-١٩٤) (٢٥-١٤-١) (لجنة القدر) (شهر ١١)

فصل قدرت اقدس (۱۰-۲-۲) (۳-۳-۳) (۵-۵-۵) (۷-۷-۷)

فَإِنَّ التَّائِبِينَ وَبِالْخَيْرَاتِ أَسْمَاءُ فِي زِينَةٍ وَأَنْتُمْ (١-٤-٤) أَهْلُ الْكَرَامِ

آسمان جبینین و مستخر گرد ایند از مشرق قمر (۱۳۰۱-۱۳۰۲) است و بقدر ۱۲۰۰

قد رتبنا السور في هذا الترتيب والعدد (١-١١-١٢-١٣-١٤-١٥) بيان في كل سورة

اولیائی از زمین آسمان غنیتر (خواجه نصیر) تحف الملوک و الملوک

التبریر آفندہ الشان (۱۳۰۱-۱۳۰۲) آبشار آسمان می پارد

دربین خردہ ازین بسیار (۹-۱۰) آند شیراز جانشان و شیراز

از انجمن سید ایمنه (۱۳۰۱-۱۳۰۹) قدرت الهی و شایسته او

(۲۱-۳۰-۲-۳۰) (۱-۳۰-۲۱) (۲۱-۳۰-۲۱) قدرت الله و پند
 کردن در زراعت و غیره نباتات (۲۱-۳۰-۳۰) (۲۱-۳۰-۳۰)
 زمین کردن زمین مرده و پند کردن میوه نباتات و آفریدن آنها و نباتات
 ص (۲۱-۳۰-۳۰) (۲۱-۳۰-۳۰) قدرت الله و پند (۲۱-۳۰-۳۰) (۲۱-۳۰-۳۰)
 (۲۱-۳۰-۳۰) (۱-۳۰-۲۱) (۲۱-۳۰-۳۰) (۲۱-۳۰-۳۰) (۲۱-۳۰-۳۰)
تک کتاب پاک (۱-۳۰-۲۱) کتبی نتواند مثل آن گفتن (۳-۳۰-۳۰)
 قرآن بنشیند و یاد بگیرند (۹-۳۰-۳۰) بعضی بدست خود بنویسند و
 میگویند که خدا آمده بهر ائشان (ایضا) جبرئیل قرآن وحی آورد
 (۱۳-۳۰-۳۰) خواندن قرآن بهتر (۱۳-۳۰-۳۰) قرآن بر رسول نازل شده
 (۱-۳۰-۳۰) تا وی قرآن خدا میداند (ایضا) قرآن بر ائشان نازل شد
 مردمان نازل شده (۱۳-۳۰-۳۰) قرآن بر محمد برای تصدیق احکام
 الله نازل شده (۱۳-۳۰-۳۰) اگر قرآن در کافران نازل شد ستم است
 مردمان آزار می رسد (۱۳-۳۰-۳۰) قرآن بر محمد وحی شد (۲-۳۰-۳۰)
 قرآن کتاب مبارکست و بر ائشان آدمیان مکر و خدایان آمده (۱۱-۳۰-۳۰)
 قرآن بعد از راستی نازل شده (۱۳-۳۰-۳۰) کتاب مبارکست که بر ائشان
 هدایت مردمان نازل شده (۱۳-۳۰-۳۰) قرآن بر محمد نازل کرده شده
 پیروی آن باید کرد (۱-۳۰-۳۰) قرآن بر ائشان یومنان کتاب هدایت
 و رحمت است و تا ویل آن در ستم ظاهر خواهد شد (۱۳-۳۰-۳۰) بوقت
 خواندن قرآن چه آداب واجبند (۱۳-۳۰-۳۰) در قرآن عذراست

- (۱۱-۹-۱۳) اگر آنست که ما را از منافقان پس نسبت قرآن جریات باید کرد
ایمان و در لیا (۱۱-۱۴-۵) تیسریم است آن در سبب غیر نیست (۱۱-۱۰-۲۰)
قرآن را صدیق و تفصیل کتاب است پس هر چه مثل آن ساخته شود
هر چه در قرآن موجود است (۵-۱۱-۲۰) هر چه در آسمان زمین بزرگ خواهد بود
در قرآن بیان کرده شده (ایضا) قرآن بدو رخ ساخته شد و وقت مثل
آن نخواهد ساخت (۱۲-۱۱-۲۰) قرآن مجید را ساخته و آنگاه بر خود میکند
(۱۳-۱۲-۱۳) قرآن در عربی نازل شده تا بفهمند و در آن قبایع خوب است
(۱۴-۱۲-۱۱) حکم قرآن گاهی معنی نگردد و در زمین بریده شده و نه در
یکجا آمده (۱۴-۱۲-۱۱) قرآن مرد را از خطایست و در میان روز ۱۱-۱۳-۱۴
۱۱-۱۳-۱۴ کتاب قرآن خوش میشود و ایضا قرآن پاره پاره آمدن
(۱۵-۱۴-۱۱) قرآن بر اسمی بیان هدایت و رحمت نازل شد (۱۵-۱۴-۱۱)
بوقت خواندن قرآن از خود باند باید گفت (۱۵-۱۳-۱۱) قرآن روح الهی
نازل کرده و بر اسم هدایت و فروه مومنانست (۱۵-۱۴-۱۱) کافران
احتراس آورده اند که امضای و ردی بخور قرآن می آموزد اما زبان قرآن
عجیب است و زبان قرآن عربی است (ایضا) کسی که زیاده است از آنست که
عذاب خود دیده او کافرت (۱۵-۱۴-۱۱) قرآن هدایت میکند و نه انحراف
(۱۵-۱۴-۱۱) در قرآن بیانها کرده شده اند تا مومنان پیوست گیرند (۱۵-۱۴-۱۱)
بوقت خواندن قرآن میان مومنان کافران انداخته می کشند (ایضا)
کافران در قرآن چند قایل بودند (۱۵-۱۴-۱۱) خواندن قرآن بوقت

فجر مشهود است (۱-۹) در قرآن شفا و رحمت برائے مؤمنان نازل شده
 (ایضاً) اگر انس و جن سماع شوند یا نیکو قرآن آووزن توانند که ۱۵-۱۰-۱۰۰
 در قرآن هر مثل موجود است (ایضاً) قرآن پاره پاره آمده تا اندک اندک
 خوانده شود (۱۵-۱۰۰-۲) در قرآن از هر مثل آورده شده (۱۵-۱۸-۱)
 قرآن در زبان عربی برائے بشارت نازل شده و نصیحت است بر
 ترسندگان (۱۹-۲۰-۴) قرآن در عربی فرستاده شده و در آن خوفنا
 بیان کرده (۱-۴) قرآن همه احوال بر بنی اسرائیل بیان میکند و هدایت
 و رحمت بر مؤمنانست (ایضاً) در قرآن مثلهاست چند برائے نصیحت
 انسان آمده (۲۳-۳۹-۳) قرآن بر محمد نازل شده برائے مردمان
 (۲۴-۳۹-۴) چرا قرآن در عربی شده در عجمی نیامده (۴۱-۴۲-۵)
 قرآن در عربی بر محمد وحی شده برائے اُمّ القری (۲۵-۴۷-۱) قرآن
 شب قدر مبارک نازل شده مضمون آن کتاب (۲۵-۴۷-۱)
 قرآن شریفیت حدیثی مثل آن کسی نتواند گفت (۲۶-۵۲-۲)
 قرآن برائے ذکر آسان شده (۲۶-۵۴-۲) قرآن پاکیزه است
 و آزا در حالت ناپاکی دست نباید زد (۲۶-۵۴-۳) قرآن شریف
 نازل شده بر محمد (۳۷-۹۶-۱) (کلام انشد) (کتاب)

قربانی - رسم قربانی (۲-۲۰-۲۱)

قرض - قرضه که در راه خدا داده میشود و و تا میشود (۲۰-۳۲-۲)
 گویا قرض تسخیر باید نوشت (۳۰-۳۱-۳) گویا قرض باید نوشت

میدهد و دوتا میشود (۲۷-۵۷-۲) قرض است (۲۸-۴۵-۲)

قشر - یکے بعد دیگر قرن پیدا شد و هلاک شد (۷-۴-۱)

قیس - احسان یقربان (۱-۱۰-۱۰) حق قریبان دایا کرد (۵-۵)

قریش - (۶-۴۰) (۱۵-۷-۳) (بذل قسری)

قریش - سوره القیش (۳۰-۱۰۴) اشاره به نصر بن خثامه که قریش اول

اول بود (۳۰-۱۰۴-۱)

قسم - تنوگند بدست نه بدمان (۲۸-۲-۲) قسم از زنها خوردن

تا چهار ماه (ایضا) قسم بدروع گفتن بدست (۳-۳-۱) بعد

شاکستن قسم توبه قبول نیست (۱-۹) کسانیکه پیدای قسم بیاگیرند

چهره سزایابند (۱-۸) برانست قسم بگویند بصدقه

ما خود بخوابد برانست قسم شاکستن قسم چه کفارت و حبس

(۷-۵-۱۲) قسم نیایش است (۱۶-۱۴-۱۳) بر قسم نیایش

عجبتار نیایش کرد (۲۸-۴۲-۱)

قصص - حکم در باب گرفتن قصاص (۲-۲-۲) قاعه قصص

برای پیود و مسلمانان (۴-۵-۷) انتقام زیاده نیاید

(۱۵-۱۷-۴) (انتقام)

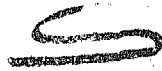
قصص - سوره القصص (۲۰-۶۸)

قلم - سوره العن (۲۹-۴۸)

قلم - قمار بازی چیست (۷-۵-۱۲) (سیر)

قسور سون القمر (۵۴-۲۶) اشاره بدو پاره شدن ماه که نشان
 قیامت است و محسنه رسول کریم (۲۶-۵۳-۱) شمس و قمر
 منازل آنها بر است شمار و صاحب کردن سالها هستند (۱۱-۱۰)
 قیامت - احوال روز قیامت - از آن روز باید ترسید (۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲)
 (۳-۲-۱) چهار روز و چهار شب و سی و شش روز و شش شب (۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر روز
 قیامت ایمان باید آورد (۵-۴-۳-۲-۱) همه سال این چهار روز جمع خواهد
 شد (۱۱-۱۰) بر آن روز ایمان یقین باید آورد (۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) آن روز همه
 جمع خواهند شد (۲-۱-۰) نشانه های آن روز چهار روز و چهار شب
 خواهد شد (۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) از وقت قیامت خدا آگاه است
 (۲۲-۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) علامات آن روز همه مردمان گرد آیند (۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 بر روز قیامت بر آن کافران چه واردات بوقوع رسد (۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 بر روز قیامت عمل هر کس در گردن او بسته خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 اشاره قیامت و روز بانه است (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) پیش از آن روز
 هر قریب پاک کرده خواهد شد (۴-۳-۲-۱) چهار روز و چهار شب کتاب عمل خود
 داده خواهد شد که او بخواند (۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر روز قیامت پسر
 پدر حق نخواهند بود (۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) چهار روز و چهار شب عدل مقرر
 خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) تفسیر نشانه های روز قیامت (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) چهار روز و چهار شب (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 دوست و پاکویی خواهند داد (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر روز قیامت چه حال خواهد

(۱۹-۲۵) بر روز قیامت جانورهای از زمین پیدا خواهند شد (۲۰-۲۴)
 احوال کافران بر روز قیامت (۲۰-۲۸-۲۹) آنروز چه خواهد شد
 روی نمایند (۲۱-۳۰) حالت آنروز (۲۱-۳۱-۳۲) علم آنروز پیش
 الله است شایسته ذی کیت (۳۲-۳۳-۳۴) روز قیامت است چه خواهد
 آمد (۳۲-۳۳-۳۴) آثار روز قیامت (۳۳-۳۴-۳۵) آید ان غیبی
 نشان قیامت است (۳۵-۳۶-۳۷) دیگر احوالات آنروز (۳۷-۳۸-۳۹)
 (۴۰-۴۱-۴۲) ایمانداران از آنروز تیرسند بعضی که در آنروز
 شک دارند که اینست (۴۲-۴۳-۴۴) بر روز قیامت دوست هم دشمن شوند
 (۴۵-۴۶-۴۷) رسیدن نشانهای قیامت خصوصاً پیدا بودن محمد
 خاتم النبیین (۴۷-۴۸-۴۹) احوال و قیامت (۴۹-۵۰-۵۱)
 (۵۱-۵۲-۵۳) سوره القیامت (۵۳-۵۴-۵۵) بر روز قیامت چه خواهد
 روی نمایند (۵۴-۵۵-۵۶) (۵۶-۵۷-۵۸) (۵۸-۵۹-۶۰)
 (۶۱-۶۲) بر روز قیامت مردگان از قبرها برخیزند (۶۲-۶۳-۶۴) (خضر) (رفی)

کاین یعنی هر که بوقت نجات داده شود (۶۲-۶۳-۶۴) (نجات) (طلعت)
 کاذباً - بر روز قیامت روئے کاذبان سیاه باشد (۶۴-۶۵-۶۶) کاذبان
 که کتاب بلند را دروغ میدانند چه عذاب خواهند دید (۶۶-۶۷-۶۸)
 (افشک)

کافر - کافران - حالت و سراسر کافران (۱-۲-۳-۴) تحت بر کافران
 جایز (۱-۲-۱۱) سراسر کافران (۳-۳-۳) (۳-۳-۳) کافران بنوعی
 دوست ندارند (ایضا) عذاب کافران (۳-۳-۴) حالت بد کافران
 (۳-۳-۱۲) با کافران دوستی نباید کرد (ایضا) سراسر کافران (۳-۳-۱۸)
 کافران مدت دراز داده شده اند تا گناه زیادتر کرده باشند (ایضا)
 بر کافران چه عذاب است (۳-۳-۸) کافران شش ساله است
 (۳-۳-۱۵) در کافران چطور نماز باید خواند (ایضا) بعضی رسوم کافران
 (۳-۳-۱۸) کافران دوست نباید گرفت (۳-۳-۲۰) کافران بهر
 راه نیابند (ایضا) کافران میان سولان الله فرق میکنند از آن
 خواهند دید (ایضا) کافران گمراه هستند چه فهم خواهند رفت (۳-۳-۲۲)
 توبه کافران مقبول نیست - ایشان بی عذاب خواهند دید (۳-۳-۲۴)
 بعضی از کافران که در ظاهر مسلمان هستند نه از دل (ایضا) دوستی
 کافران نشاید (۳-۳-۲۹) کافران صورت بوزینه و خمر گرفته اند (ایضا)
 کافران گویا مرگشان بودند که بعد از ایمان زنده شدند (۳-۳-۳۵)
 اعتراض کافران (ایضا) شبهه کافران در باب کفر (۳-۳-۳۸)
 کافران از خدا میگویند (۳-۳-۴۰) کافران داخل جهنم
 میشوند (۳-۳-۴۱) و اگر توبه نکنند محبوس میشوند (۳-۳-۴۵) بوقت
 قبض روح ملائکه چه عذاب بکافران دهند (۳-۳-۴۷) کافران از
 جانوران هم بدتر اند (ایضا) کافران داخل جهنم خواهند شد (۳-۳-۴۹)

با کافران جنگ باید کرد با ایشان سختی باید نمود (۱۱-۹-۱۴) کافران
عذاب نیابند و آخرت خواهند دید (۱۳-۱۳-۵) صفت کافران مثل
ایشان (۱۳-۱۴-۳) کافران چه بنده خواهند رفت (۱۴-۱۴-۴)
کافران بر ذریعۀ عذاب خواهند دید (۱۲-۱۲-۱۲) غضب است
عذابیم بر ایشانست که بعد ایمان کفر کنند و بر شیه کافران اعتبار
کنند (۱۴-۱۴-۱۴) کافران در قیامت چه سزا خواهند دید (۱۵-۱۴-۱۱)
جهنم برای کافران آماده شده است (۱۴-۱۴-۱۱) اشاره به قصه کافران
و آنحضرت مسلمان (۱۴-۱۹-۵) کافران تا قیامت در شک میمانند
(۱۴-۲۲-۷) در زمان نوح کافران در طوفان غرق میشوند (۱۸-۲۳-۲۳)
(۲) عذاب کافران در جهنم است و اگر اجل مقرر نبود با ایشان عذاب نرفت
میآمد (۲۱-۲۹-۶) آتش بر کافران لعنت میگردد (۲۲-۳۳-۸)
بر ذریعۀ قیامت کافران در افسوس چه خواهند گفت (۱۵) کافران
در جهنم چه سزا خواهند دید (۲۲-۳۵-۴) و صفت کافران
(۲۹-۴۸-۱) (کهنر)

کافرون - سوره الکافرون (۱۹-۳۰)

کاهن - اشاره به کاهن توت که بود که با شیطان دوستی داشتند (۱۹-۳۳-۱۱)

کبیره - کبیره (گناه)

کتاب - بر همه بخوابد رسولان میان باید آورد (۵-۴۰-۲۰) کسی که بر کتابها
شک میآورد غلط میکند (۱۱-۱۰-۱۰) اول بر هر قریه و است حکم

فرستاده شده بعد از آن خرابی برایشان شد (۱۳۵-۱۳۴) الله تعالى بر
 آنها کتاب فرستاده که بدان هدایت و رحمت پیدا میشود (۱۳۴-۱۳۳-۱۳۲)
 بزرگ هر روزه بر آنهاست و در کتاب موجود است (۱۳۲-۱۳۱) (قرآن)
 کافران این ملائکه را برای نگهبانی مردمان گذاشته شده اند (۱۳۱-۱۳۰-۱۲۹)
 (۱۲۹-۱۲۸-۱۲۷)

کوسه - تپه الگوسی (۱۲۷-۱۲۶-۱۲۵) کوسه الله بر آسمان و زمین گسترده
 شده (ایضا)

کشتی - در دنیا کشتی هم بگفت الله و در (۱۲۵-۱۲۴-۱۲۳) این کشتی بسیار
 (۱۲۳-۱۲۲-۱۲۱) و بر روی موسی خضر کشتی را غرق میکند (۱۲۱-۱۲۰-۱۱۹)
 (نوح) (موسی)

کعبه - بنای ثواب شده و ابراهیم آنرا پاک میکند (۱۱۹-۱۱۸-۱۱۷) کعبه قبله
 مقرر شده (۱۱۷-۱۱۶-۱۱۵) کعبه بیت المحرام شده (۱۱۵-۱۱۴-۱۱۳)
 کعبه بابر ابراهیم بر آسمان داده شده (۱۱۳-۱۱۲-۱۱۱) کعبه بیت الله
 (۱۱۱-۱۱۰-۱۰۹) (بیت الله) (بیت الحرام)

کفار - کفار شاکستن و بگند و اجبت (۱۰۹-۱۰۸-۱۰۷)
 کفور - جائیکه سخن بگویند بنیاد نیست (۱۰۷-۱۰۶-۱۰۵) بر آ کفر نما مقرر است
 (۱۰۵-۱۰۴-۱۰۳) زندهای کفر که برای نیاز بنان میگردند (۱۰۳-۱۰۲-۱۰۱)
 کفر غذاب شدید میآرد (۱۰۱-۱۰۰-۹۹) کفر و عمل صالح یکسانند (۹۹-۹۸-۹۷)
 (کافران) (۹۷-۹۶-۹۵)

گفتش - (پاپوشش)

کلام - بر کلام اللہ یعنی بر کتاب ہے رسولان میان پا یادورد (۵-۴-۲۰) .
کلام اللہ تبدیل ندارد (۱۱-۱۰-۱۰۰) کلمہ طیبہ یعنی کلام خوب شان و خست
خوبست (۱۳-۱۴-۲) کلام پد مانند خست بدست و ایضاً (کلمات)
کلام یعنی کسی کہ در ارثان او پدر و تنہا باشد - در انجین حالت میراث
چلو بقیم باید کرد (۶-۴-۲۴)

کلمات - کہے نیتواند کہ کلمات رب نبویہ اگر کہہ دریا با سیاہی (۱۹-۱۸-۱۲)
اگر در تحفہ تم شوند و بجز با سیاہی تا ہم کلمات رب تم نشوند (۳۱-۳۲-۳)
کنیزک - نخاج با کنیزک کے واجب (۵-۳-۲) بر اسے بد کاری کنیزک
چہ نہ است (ایضاً)

کوثر - سورہ الکوثر (۳۰-۱۰۸) نہر کوثر در بیت جالیت (۳۰-۱۰۸-۱)
کھف - سورہ الکھف (۱۵-۱۸) (اصحاب کھف)
کیل یکیل یعنی پیمانہ و میزان با اضافہ پیر پیو (۸-۴-۱۹) (۹-۱۱۵)
برادران یوسف پیمانہ غلہ میارند (۸-۱۱۵-۱) (میزان) (یوسف)

گ

گاؤ - در باب گاؤ حکم بقوم مرے شدہ (۲-۸) صفتہاے آن
(ایضاً) (نقرہ)

گشتین - در جنگ از کافران گریختن کی واجب کی واجب (۹-۸-۲)

چکان اکثر چکان بدست و گناه است (۲۴-۲۹-۳۰) گمان کافران چیست
(۲۳-۳۸-۳۹) (نخن)

گمراه - گمراهان - راه گمراهان خدا ما را ندهد (۱-۱-۱۱) گمراهان در میان
چهره نر خواهند دید (۱۵-۱۶-۱۱) کسی که از راه الله گمراه است خدا
خواهد دید (۲۳-۳۸-۲۴) (گمراهی)

گمراهی - جاهلان بعیوض هدایت گمراهی میسرند (۲۱-۲۲) هدایت او گمراهی
ظاهر شده (۲-۳-۳۴) گمراهی در دست الله است (۵-۱۲-۱۲)

(۲۲-۲۵-۲۶) گمراهی هدایت حسب معنی الله است (۱۴-۱۴-۱۴)
گمراهان در گمراهی میباشند (۲۶-۵۴-۳۳) هدایت و گمراهی
هر کس بنقض اوست (۱۱-۱۱-۱۱) (هدایت) (گمراه)

گناه - گناه کبیره (۵-۱۲-۵) گناه بنقض کننده است (۵-۱۴-۱۴) گناه
بدنه گنجایی کردن گناه است (ایضا) گناه دیگران کسی بر خود
نمی تواند اندازد (۲۹-۳۰-۱) کسیکه از گناه کبیره گوشه کند مغفرت
یابد (۲۵-۲۶-۲۶)

گنج - حال گنجاران بر روز قیامت چه شود (۵۴-۵۴-۳) اشاره قیامت
مأمین گنجاران و بے استبار (۱۰-۹-۱۰)

گواه - گواهی - گواهی بحت باید داد اگر چه آن برخلاف والدین خواهد بود
خواه نفس خویش باشد (۵-۲۰-۲۰) اگر ایمی بالضاف باید
داد (۵-۲-۲) بر آس گنجبانی ورشه گواه مقرر باید کرد (۴-۱۳-۱۳)

آند گواه بس اینست (۲-۴-۷) بر اثبوت تہمت بر زن پاکہ امن

چہا گواه ضرور اند (۱۸-۲۴-۱) (شاهد)

گولشا - بنی اسرائیل مدت عبادت گوسالہ میگردند (۱-۲-۴-۱۱) (۹-۱۱)

۷-۱۱ (۱۴-۲۰-۲۴) ہیو و گوسالہ را میپرستیدند (۶-۱۴-۲۲)

(موسی) (بنی اسرائیل)

گوش چشم و گوش دل سوال کرده خواهند شد (۱۵-۱۷-۴)

ل

لاش - زانغہ پسرا و تم قایل دفن کردن لاش اول میآموزد (۵-۵-۵)

لا یعقل - مردمان اللعقل بجز از بانوران ہستند (۹-۱۱-۳۳)

لباس - مرد خواہ زن را باید کہ لباس شایتہ بپوشد (۸-۱۱-۳۳)

لعنت - آند بر کافران لعنت کردہ (۱-۲-۱۱) لعنت آند چہ بد است

(۵-۴-۱۱) آند بر ظالمان لعنت کردہ (۱۲-۱۱-۴) لعنت شیطان

(۱۱-۵-۱۳) درخت لعنت کردہ شدہ (۱۵-۱۷-۴)

لقمان - سورہ لقمان (۲۱-۳۱) غلام حبشی داؤد بود حکمت با و عطا شد

(۲۱-۳۱-۲) لقمان پسرت خود نصیحت میکند (ایضاً)

لواطت - زنا یا مردان در قوم لوط (۸-۷-۱۰) منراے باران

برای لواطت (ایضاً) (لوط)

لوح محفوظ - ہر چیز کہ کتاب کہ اشارہ بلوح محفوظ است نوشتہ شد (۴-۱۴-۷)

لوط۔ رسول خدا بودہ گفتگوئے ادبا قوم خود را (۸-۷-۱۰) فرستگان در
 شکل بچگان بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرستگان در شکل بچگان
 بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرستگان احوال ظاهر میکنند و بر قوم
 باران سبزه گهایبارند (ایضاً) آل لوط نجات یابند سوائے زانش۔
 یاران سنگ میبارد در (۱۵-۱-۱۴) لوط را حکم و علم و نجات داده شد
 (۲۱-۵) اسحاق و یعقوب ہم یہ لوط عطا شدہ (ایضاً) حقہ
 لوط و قوم اور (۱۹-۲۴-۹) گفتگوئے لوط با قوم خود کہ بامروان شہوت
 سے ورزیدند سوائے زانش ہمہ رنجات داده شدہ (۱۹-۷-۱۴)
 لوط برابر ابرہیم ایمان آورد و اورا القدا اسحاق و یعقوب و ابراہیم (۲۹-۳۲)
 نبوت و کتاب در اولاد لوط آمد۔ عذاب بر قومش را۔ (۱۴-۷-۱۴)
 نجات یافت مگر عجزہ اش (۲۳-۷-۱۴) آل لوط حنر اب
 شدہ (۲۴-۷-۱۴)

طہ۔ سورہ طہ (۱۱۱-۳۰)

لکھ۔ سورہ اللیل (۳۰-۹۲) لیلہ القدر و شرف آفتاب (۳۰-۹۶-۱)

مر

ماترو۔ (ماروت)

ماتعو۔ سورۃ الماعون (۲۰-۱۰۶)

مال۔ مال مردمان نظلم بنا یہ خورد (۲-۲۳) بر آغوش مردمان مال و اولاد

فقه است (۹-۸-۳۰) مال اولاد زینت حیات دنیا است (۱۵-۱۸)
 و قبال مردان فقر و مساکین حقد دارند (۲۷-۵۱-۱۰) مال فی
 سبیل الله در اول چه اسب دارد (۲-۲۴-۳۰) (۵-۳-۴) کسی که در
 چهار سال مدد و هر چه اسب گیرد (۱۰-۹-۲) (اموال) فی سبیل الله
 ماهه چهار بر یک است نیمه اند (۲-۲۰-۲) ماهه است که حرام شده اند
 (الایضا) در هر سال چهار اسب است که در آن جنگ نکند (۱-۹-۳)
 (شهر احرام) (۱۱-۱۲)

ماهی رخصه اسیان در زمان او (۹-۷-۲) موسی بر فاقه پوش
 بر اے ملاقات خضر بجمع اسب برین میرد و ماهی این یکید (۱۵-۱۱-۹)
 ما کذ - سوره ماده (۹-۵) حواریان جو هستند تا التکلیف ما بر ایشان
 نفرستد (۷-۵-۱۱) آن ماده بزور کشیده آمد و از آن عید رضا - ا
 شده (الایضا) آن ماده تا چهل روز میآمد بهشتان و نظر شکل خاک شده
 و این خدا به شان (الایضا) (خوان)

مؤمنین - اسراف کنندگان اخوان شیاطین هستند (۱۵-۱۶-۳) (اسراف)
 متقین - تقوی کنندگان برین کاران بحجت خواهند رفت (۱۶-۱۵-۱۴)
 (تقوی)

مثل مثل غلام مذکور (۱۴-۱۵-۱۰) مثل و مرد که یکم از ایشان نگارست
 (الایضا) مثل و مرد که باغ داشتند انیکم هر چیز در راه خدا انج نمود
 و دیگر نه (۱۵-۱۱-۱) مثل حیات دنیا (۴-۳-۲) (ضرب مثل)

مجادلہ سورہ المجادلہ (۲۸-۵۸-۱)

مہملہ - (جہاد) (فی سبیل اللہ)

مکرمہ - تمہارا پیغمبر آیات اللہ و فی سے بے بند نہ بخت نخواستہ رفت و عذاب

خواہند دید (۵-۴-۸)

مجمع البحرین موسیٰ ہیمراہی لوشیح البحرین بر ملاقات حضرت میرود (۱۸-۹-۱۸)

(موسے) (خضر)

مجوس - میان پیرو دلنصار او مجوس اللہ تعالیٰ فیصلہ خواہد کرد (۲۲-۲-۲۲)

محتاج - اگر چیزے بحتاج دادہ نمیشود قول نیک بالیشان بایگفت (۱۵-۱۵-۱۵)

(مساکین) (خیرات)

محمد - رسول اللہ بود و پیغام اللہ آوردہ (۱۵-۳-۱۵) بعد وفات محمد

دین او نباید گذشت (ایضاً) محمد و دیگر انبیاء وحی کردہ شدند (۱۴-۱۴-۱۴)

محمد اولین مسلمانانست (۲-۲-۲) (۲۰-۲-۲۰) دین محمد ملت

ابراہیم است (ایضاً) محمد بوقت جنگ بدر تہاد کا فر کمتر می بیند (۱۰-۱۰-۱۰)

۴-۸ اصحاب محمد فرقه بودند ہما جبر و انصار (۱۰-۹-۱۰) محمد را از

اللہ منع شدہ تا در حق عزیزان خویش دعاے منفعت نخواستہ کہ ایشان کافر

بودند (۱۱-۹-۱۱) محمد بر اسے ظاہر گردان آنچه با وحی شدہ بود بات

فرستادہ شد (۱۳-۱۳-۱۳) اللہ بطرف محمد وحی کردہ کہ ملت ابراہیم را

پیروی کنند (۱۶-۱۶-۱۶) محمد مانند دیگران آدمی است لیکن وحی کردہ شد

(۱۶-۱۶-۱۶) محمد وحی کردہ شدہ در حقیقت بر آ عالمیان (۲۱-۲۱-۲۱)

محمد اُمّی بود از پیشکس درین مکتفه و خوانده (۲۱-۲۹-۵) بر محمد وحی بر
 (ایضاً) محمد اُمّی است اما رسول الله صلیت و خاتم النبیین (۲۲-۳۲-۵)
 کافران محمد را شاعر مجنون بنحو اندند (۲۳-۳۴-۲) محمد مانند همه مردم آدم است
 مگر با وحی شده که الله واحد است (۱۴-۱۶-۱) به محمد وحی شد تا بدایت
 مردمان کند (۲۵-۳۲-۵) سوره محمد (۲۴-۳۴-۵) محمد رسول الله است
 و بر اے هدایت فرستاده شد (۲۶-۳۸-۵) (رسول) (وحی)
 محسنین - جزائے نیکوکنندگان صلیت (۴-۵-۱۱) انجمنین بزرگ خلیع نشین
 . (۱۱-۹-۱۵) (حنات) (عمل) (نیکان - نیمنی)

محض - (حیض)

مکتب - سوره المذثر (۲۹-۴۴)

محد - الله حکیم مدد میدهد (۱۵-۱۷-۲) عیسی روح القدس مدد داده

(۱-۲-۱۱) (۳-۲-۲۳) (۷-۵-۱۵) کنه که در راه خدا ابدال

مدد و هدیه بپسراید (۱۰-۹-۳)

مکتب - شعیب برادر لوط را الله بدین فرستاده (۱۵-۱۷-۱۱) (۱۱-۱۲-۸)

اصحاب مدین بر حال خود ظلم کردند (۱۰-۹-۹) (شعیب)

مکتب - اعراب از اهل مدینه که بعضی از ایشان منافق بودند (۱۰-۹-۱۲) (اعراب)

مصر - مرد از زن درجه بزرگتر دارد (۵-۴-۴) زنا با مردی طوط

خیله سزا آرد (۸-۷-۱۰)

مکتب - مرد از مردان حرام است (۲-۲-۲۱) (۴-۵-۱۰) (حرام)

مردم - مردمان همه یک جماعت هستند (۱۱-۱۰-۲)
مرد - اندک عاقل از بنی اسرائیل یک مرد را زنده کرده که خبر قاتل پدر (۱-۲-۹)
آتش از مرد زنده پیدا میکند و از زنده مرد میکند (۲۲-۲۳-۱)

فرسید - ز رزول

مژگان - سوره المراتل (۲۹-۷-۷)

مزعج - چهارم از که ابراهیم ششم ششم از مژگان میزند (۲-۲-۲۵) آتش زبان
مزعج بیدار (۱۹-۲۲-۲) مزعج از قدرت آتش و موعود
(۱۱-۱۰-۱۱)

مرگ - از برای آخرت بهتر است (۱۱-۲-۱۱) از مرگ ترسیدن عیب است
(۳۲-۳۲) مرگ فی سبیل الله (۱۰-۳-۱۰) مرگ باذن الله عز و جل
(۱۵-۳-۱۵) بقدر قدرت مرگ بهر کس میرسد (۱۰-۳-۱۰) هر نفس فی القیامه
مرگ خواهد پیشید (۱۹-۱۰-۱۹) پیش از مرگ ایمان باید آورد
(۲۲-۱۰-۱۰) (موت) (اجل)

مروءه - قیل مروءه و صفاتش آنست آتش استند (۱۹-۲-۲)
مريض - مريض یعنی جاری از نماز معافی دارد (۱۰-۳-۱۰) بضعیف و بضعیف
بیخ حسی نیست (۱۰-۳-۱۰)

میرم - تولد میرم (۳-۳-۳) میرم از زمان عالم بهتر و پاکتر بوده (۱۰-۳-۱۰)
بشارت میرم (۱۰-۳-۱۰) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت) (بشارت)
سوره میرم (۱۹-۱۰-۱۹) روح القدس بر میرم میآید و بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت بشارت

۱۶-۱۹-۲۰) گفتگو سے مریم باق فرشتہ - مریم بچکل میرود و زید و زینت نخل
مے نشیند - و در درہ اور ایشود (ایضاً) زیر آسمان درخت شہد آب
پیدا ایشود و نخل طرب میا (و اینها) قوم مریم مے آید - بخج و درہ
بایشان حرف میزند (ایضاً) آن بچہ عیسیٰ بن مریم است (ایضاً) -
منزل سورہ المزمل (۶۹-۷۳)

مسکن تعمیر مساجد بر مشرکان لازم نیست (۱۰-۹-۳) (مسجد)
مستحق مسافر و ابن تبیل ادا باید کرد (۵-۳-۴) (۱۵-۱۴-۳)
غیرات و صدقہ بر اسے مسافران ہمہ است (۱۰-۹-۱) مسکن
مکین - نزاحت احوال مساکین باید کرد (۱-۲-۱۰) غرض ذرہ طعام مسکن
باید داد (۲-۲-۲۳) حق مسکینان ادا باید کرد (۵-۴-۹) (۱۵-۱۴-۳)
در غیرات و صدقہ مسکینان ہمہ حق اند (۱۰-۹-۱) (فقیران)

مستی - (سکر)

مسجد - روئے بطرف مسجد راست باید کرد (۸-۷-۳) در سجد بوقت نماز
لباس فاخرہ و پاکیزہ باید پوشید و زینت گرفتن واجب (ایضاً) ایمانداران
مساجد اند آبا و می کنند (۱۰-۹-۳) کافران بر اسے رسانیدن نیز
مسلمانان مسجد بنایکروند - اشارہ سجد قبا (۱۱-۹-۱۳) مسجد کعبہ
بنیادش بر تقوئے باشد بہتر است (ایضاً)

مسجد - سجاست (۲-۱-۱۸) روئے بطرف مسجد الحرام باید کرد (۷-۱۴-۱۰)
و (۱۸) در جواز مسجد الحرام جنگ کردن ممنوع است (۲۲-۲-۲۳)

مریم و عیسیٰ و زینب و یونس و ایشود (ایضاً)

(۱-۵-۴) مُشْرِكُ كُفْرٍ اَزْ رُفْقِ مَسْجِدِ الْحَرَامِ مَنَعٌ بَايِدْ كَرْد (۱۰-۹-۱۴)
 مَسْجِدِ - اَسْرَافِ كُنْدُكَانِ اَزْ اَخْوَانِ شَيْطَانِ مَسْتَنَدِ (۱۵-۱۶-۳۰) (اَسْرَافِ)
 مَسْجِدِ - بَرَكَةُ اَمِّ قَوْمِ مَسْجِدِ نَايِدْ كَرْد (۲۴-۲۹-۲)

مَسْكِينِ رَسَاكِينِ

مُسْلِمًا - مَسْلَمَانِ - اَكْرَمُوْنِي وَرَبِّكَ كَا فَرْمَسْلَمَانِ شَدْنِ نَتَوَانْدِ اَوْرَا بَايِدْ كَرْد
 اَزْ اَسْجَا اِجْمَاعِ جَرْتِ كُنْد (۵-۴-۱۴) كَا فَرَانِ بَرِ مَسْلَمَانِ هِرْ گِرْ رَا هِ نِيَا بِنْد
 (۲۰-۴-۲۰) اَمْتِ اَبْرَاهِيمِ نَامِ مَسْلَمَانِ اَرَنْدِ (۱۰-۲۲-۱۰) مَسْلَمَانِ
 دَاخِلِ جَنَّتِ خَوَانْدِ شَدِ اَسْجَا لَهْ تَحْفَا كِيرَنْدِ (۲۵-۳۳-۱۴-۷)
 (اَسْلَامِ)

مَسْجِدِ (مَسْجِدِ)

مُسْرِكِ - مُشْرِكَانِ - مُشْرِكَانِيْمِ دَرِ بَابِ اَللّهِ وَرَسُولِ اَوْرِ اَزْ مُشْرِكَانِ نَبِرِ اَسْتِ (۱۰-۹-۱۴)
 اَكْرِ مُشْرِكَانِ پَنَاهِ خَوَانْدِ اِيْشَا زِ اَمَانِ نَبَايْدِ اَوْتَا كِهْ كَلَامِ اَللّهِ شَبْنُونْدِ
 رَايْضًا اَبْرَاكِي مُشْرِكَانِ عَهْدِ مِشْ اَللّهِ نَسِيْتِ (۲-۲-۲) تَعْمِيْرِ مَسْجِدِ
 مُشْرِكَانِ لَازِمَنْدِ (۳-۳-۳) مُشْرِكِ تَجَسُّسِ اَوْرِ اَزْ رُفْقِ مَسْجِدِ الْحَرَامِ
 نَبِيْ اَسْتِ (۱۰-۹-۱۴) بَرَا اَمْنِ مُشْرِكَانِ مَغْفِرَتِ اَزْ خُدا نَبَايْدِ خَوَاتِ
 اَكْرِ اِيْشَانِ خَوَلِشِ وَغَرَبِ مَشْنُونْدِ (۱۱-۹-۱۴) مُشْرِكَانِ بَرْدِ مُشْرِكِ
 سَرَا بَانْدِ (۱۱-۱۰-۳) مُشْرِكِ پَرْدِ اَللّهِ كُنْدِ دُكَانِ مُشْرِكِ (۱۱-۱۰-۷)
 بَا مُشْرِكَانِ صَلَحِ نَبَايْدِ كَرْدِ (۱۰-۹-۱) (مُسْرِكِ) زَنْ مُشْرِكِ بَرَا

مُشْرِك است فَمَنْ مِّنْهُمْ جَاهِلٌ مِّمَّا هُوَ (ایضاً)

مُشْرِكاً - نزدیک آن ذکر باید کرد (۲-۲-۵۵)

مَشُورٌ - مشورت و مصلحت بهتر است (۴-۳-۱۷) مشورت در همه کار بهتر

(۲۵-۲۲-۴)

مُصِيبٌ - بوقت مصیبت انسان خدا را میخوانند باز او را فراموش نمیکنند

(۱۱-۱۰-۲) مُصِيبٌ از کرده خودی آید (۲۵-۲۲-۴) مُصِيبٌ

بجکم خدا میرسد (۲۸-۲۴-۲)

مَعْرَا - سوره المعارج (۲۹-۷۰)

مُعْجَزَةٌ - معجزه عصای موسی (۱-۲-۷) یهودان از محمد معجزه میخواهند و جواب

محمد (۱۵-۱۷-۱۱) نه معجزه که موسی داده شده (۱۲-۱۲) مُعْجَزَةٌ

عصا و دید بصیا (۹-۷-۱۴) (آیات)

مَعْرَا - رفتن رسول از مسجد الحرام مسجد الاقصی (۱۵-۱۷-۱) آین رؤیا

برای آزمایش مردانست (۱-۷)

مَفْلُوحٌ - چهر مردمان است که مانند (۳۳-۱۱)

مَكْرٌ - مکر الله از همه نیک تر است (۹-۸-۴) الله میری احسان است

و مکر تمام دارد (۱۳-۱۴-۷)

مَلَكٌ - جانی امان (۲-۲-۲۴) که بیت الله اول شده (۳۳-۱۰)

که مقام ابراهیم شده (ایضاً) اشاره لفتح کردن محمد که را بفتح صحیح

(۱۲-۱۱-۷) قرآن بر او میان که و حوالی آن کتاب مبارک است

(۷-۶-۱۱) قریش مسلمانان را از آمدن یکشنبه میگریزند (۱۰-۸-۵)

مکیلا۔ رکیل (پیمائش)

ملاقات - بر ملائے غم تبار یاد آورد (۳-۲-۴) بعد مرگ ملائکہ چہ پیشینہ

(۵-۴-۱۳) مہتمم ملاکیت دم را مسجد میکیند گرانمایس (۱-۶-۲)

کافر از اوقات بعضی فرج ملائیک چه عذاب میدهند (ج ۱-۶)

القدر شت کا تراہم ہر زندہ کہ میخوابد میفرستد (۱۴-۱۵-۱۶) اللہ

همه ملائک را حکم کرده تا آدم سجده کننند و همه ملائک سوا ابلیس

فرمان القدر بند و آدم را سجده کردند (۱۶-۱۷) القدر و ملائکه

برنی صلوة میجو انداز ۲۲-۳۳-۴۴) بر دوشتر مایوت مرگ ملاکیه

نازل میشوند (۲۶-۴۱-۴۲) ملائکه بنندگان خدا هستند اما کافران

ایشیاز ازمائش میں پندرہ شتمند (۲۵-۴۳-۶۲) ملائیم عمال مہر کس

میںویسید (۷۰) بعضے از کافران ملائکہ را بنا مہاے زمان

میخوایند (۲۶-۵۲-۲) (آوم) (الین)

مِلّت - (زین)

مَلِك - سُورَةُ الْمَلِكِ (۶۹-۷۶) مُلْكُ آسْمَانِ جُنَّيْنِ بَرَا اللّٰهِيَّتِ (اللّٰه)

ملک و موکل برائے قبضہ کردن و (۲۱-۳۲-۱)

میتحدہ - سورہ الممتحنہ (۶: ۶۲۸)

مق۔ سن و مٹوئے برہنہ اسرائیل نازل شدہ (۲۰۶-۱۰۰-۹۰-۸۰)

(S) (P-40-14)

عیناً - بوقت نماز عت فریضه بعد از رسول اصحاب باید رفت (۵-۴-۸)
 مفتاح منافقان - چه کس منافق گفته میشود (۲-۲-۲۵) تفاوت میان
 موافق و موافق (۴-۳-۱۸) منافق در ظاهر محبت نماید و لکن مسلمان
 نیست (۵-۴-۱۲) منافق را دوست نباید گرفت بل در اباید کشت
 (الضیاء) اقسام منافق (ایضاً) منافق که بر حکم رسول اخی نیست بجهنم
 میرود (۵-۴-۱۱ و ۲۱) منافقان عذاب الیم بینند (۲۰-۲)
 منافقان بعد از فریب میدهند - نماز بر ایشان درست نه (۲۱-)
 منافقان کافران که میان سولان و فرق میکنند عذاب خواهند
 (۶-۴-۲۱) بعضی از منافقان کافران که از دل مسلمان نبودند
 (۶-۵-۴) منافقان از توبیت کارها بر بسته میکنند (۴-)
 احوال منافقان (۱۰-۹-۸ و ۹) منافقان فاسق هستند و در جهنم
 خواهند بود (۹-)
 منافقان اخل جهنم بشوند و عذاب بینند
 (۲۴-۴-۱) سوره المنافقون (۲۱-۴۳) بر منافقان و بر سوا کنند
 ایشان استبار نباید کرد (۲۸-۴۱-۱) منافقان دشمنند ایشان را
 باید کشت (ایضاً)

ملفوظات سلیمان زبان مرغان آموخته شده (۱۹-۲۴-۲)
 منکر - برزخ حشر حالت منکر چه خواهد بود (۵-۴-۴) منکر رسول بجهنم
 برود (۵-۴-۱۴)

موت - موت برای آخرت بهتر است (۱-۲-۱۱) از موت ترسیدن عیب است

(۲۲-۲۳) موت از آنست مقرر است (۴-۳-۱۴) موت تعلق بر
تقدیر دارد (۱-۱۴) هر نفس ذاتی موت خواهد پشید (۱۹-۱۰) هر جا که
کعبه باشد سوتش پیرسد (۵-۳-۱۱) هر نفس موت خواهد پشید
(۲۱-۲۶-۶) اگر خنجر از موت سود ندارد (۲۱-۳۳-۲) که مرگ (را حل)
موتی التبری بدله است که بر این نیز از طرف مومنان واجبست (۲۵-۴۵-۳)

موز- (نل)

موسى - وعده چهل شب با او (۲-۱-۴) معجزه عصا که آب از سنگ پیدا کرده
(۷-۷) تعداد فرقه موسی (ایضا) تورات موسی داده شده و (ایضا)
موسى یکى از پیغمبران بوده (۱۶-۱۰) بود از موسی سوال معجزه و غیره
میکند (۴-۲۳-۲۳) الله موسی کلام کرده (۲۳-۷-۲۳) وعظ موسی تقوم
خود (۶-۵-۱۴) تورات بر موسی نازل شده (۷-۱۱-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۱)
موسى بر فرعون سرداران او فرستاده شده (۹-۷-۱۳) گفتگو
او با فرعون معجزه عصا که بصورت اثرها میگردد و دیدن (ایضا)
فرعون جمله ساحران را طلبید (۹-۷-۱۴) تفاوت میان حجر
ساحران و معجزه موسی (ایضا) ساحران ایمان میآوردند و کشتن
پسرا و گداشتن دختران بکفر فرعون (۹-۷-۱۵) سترای آل
فرعون بقطا و بلایان و دیگر مثل خاکها و سبزه و قمل (۱۴-۱۱-۱۱)
فرعون بان شکرد و دریائى قلمزم (ایضا) موسی پاسبان اسرائیل است
از دریای عبور میکند (۹-۷-۱۴) وعده الله با موسی در چهل شب تا ششم

تو ریت بر موسیٰ نازل شدہ (-)۔ (۱۷-۱۶) موسیٰ برادر خود ہارون را خلیفہ خود
 مینماید (ایضاً) کلام کردن اللہ با موسیٰ و تکلمی دیدار با نمودن - نازل شدن
 الواح (ایضاً) قوم موسیٰ بچہ گاورامیہ پرستند (۹-۷-۱۸) موسیٰ ہفتاد نفر
 بر اسے دیدار اللہ میگزیند - صاعقہ بر ایشان می افتد و ایشان می میرند (۱۹-۱۸)
 قصہ موسیٰ و ہارون فرعون گفتگوے ایشان با ہم (۱۱-۱۰-۸) بر قہار موسیٰ
 با ساحران - وحی موسیٰ و برادرش آید (-) (۹-۸) موسیٰ بفرعون سردارش
 فرستادہ شد (۱۲-۱۱-۹) کتاب موسیٰ دادہ شد (-) (۹-۱۰) موسیٰ بر اسے
 ہدایت قوم فرستادہ شدہ (۱۳-۱۲-۱۱) گفتگوے موسیٰ با قوم خود در باب کمال
 فرعون و دشمن پسران (ایضاً) اللہ موسیٰ کتاب ادہ تابا دی نبی اسرائیل شد
 (۱۵-۱۴-۱۳) نہ آیت بی نشان موسیٰ دادہ شد - فرعون تہمت جاودہ گری پر
 سے محض (-) (۱۲-۱۱) موسیٰ ہمراہی یوشع بر اسے ملاقات خضر خضر سبع البحر میر
 و ماہی بریان مینماید (۱۵-۱۴-۹) گفتگوے موسیٰ بفرعون خضر و ماہی گوید کہ
 از ہر واقعہ کہ بیند از و پسر (ایضاً) خضر کشتی را غرق مینماید (۱۵-۱۴-۱۳)
 خضر پسرے را قتل مینماید و دیوار از جامے آگند (ایضاً) خضر حقیقت ہر وقتہ
 مذکور مینماید (ایضاً) موسیٰ رسول اللہ بود و نبی خاص (۱۶-۱۵-۱۴) موسیٰ بجاہ
 طہر خواندہ شد - برادرش ہارون بر اسے آمدہ دادہ شد (ایضاً) موسیٰ آتش سے مجید
 (۱۶-۱۵-۱۴) موسیٰ بودی مقدس طہرے میرسد و کلام ربے شنود (ایضاً) اور اہل
 وحی حکم نازل شدہ - معجزہ عصا و ید بیضا (ایضاً) موسیٰ بفرعون فرستادہ شد
 و برادرش ہارون وزیر او کردہ شد - بمادر موسیٰ در خواب وحی آمدہ و او موسیٰ

بنکرده صندوق در دریا انداخته که آن فرعون رسید (۱۹-۲۰-۲۱) موسی
 باز بناد خود رسید و پرورش یافته و از غم نجات یافته (ایضا) گفتگو می ایشان
 با فرعون (ایضا) موسی بیان قدرت الله میکند (ایضا) امین همه مردمان موسی
 معجزه میکند (۱۹-۲۰-۲۱) همه ساحران در گمان میمانند - و غلطی موسی فرعون
 در باب جزای اعمال نیک (ایضا) موسی در دریا راه خشک یافته و فرعون
 که پیش فتنه غرق شد (۱۹-۲۰-۲۱) سامری قوم موسی را کمره میازد -
 موسی بعد چهل روز باز میاید و قوم خود را نصیحت میکند - سامری از مردمان
 زیور با گرفته گوساله میازد و میگوید که این الله است (ایضا) موسی را درون
 معجزه داده شد - ایشان از رب خود میترسیدند (۱۹-۲۰-۲۱) موسی
 و برادرش هارون بطرف فرعون و سر واران او آمدند - با و کتاب داده
 شد (۱۸-۲۲-۲۳) کتاب با و فرستاده شد - و بر او شل هارون هم با و داده
 شد (۱۹-۲۵-۲۶) موسی ب قوم فرعون فرستاده شد که ظالم بودند - به هارون برادرش
 هم وحی شده - هر دو فرعون میزدند و در باب هارون بنی اسرائیل را با هم گفتگو
 میکنند (۱۹-۲۴-۲۵) موسی پیش فرعون میخیزد - معجزه عصا و یاجو
 (۲-۲۶) همه ساحران جمع میشوند و موسی مقابل میکند - موسی بر ایشان
 غالب میشود و ایشان همه سجده میکنند (۲-۲۷) موسی با قوم خود از دریا
 میرود و فرعون که پیش میرود غرق میشود (۲-۲۸) قاضی موسی که آتش نشین
 (۱۹-۲۴-۲۵) موسی آواز از غیب میشنود - معجزه عصا و یاجو میکند (ایضا)
 بناد موسی می شود که موسی را در دریا اندازد (۲۰-۲۱-۲۲) آل فرعون آن

صندوق می کشند (ایضاً) با در مونسے را برائے شیر و ادنیٰ طیلند
 (ایضاً) مونسے اشخصے را ہلاک میکند (۱-۲) مونسے از شفر
 بہ ندین مے گزید (ایضاً) مونسے بر چاہ دوزن مے بنید ایشانرا
 آب میبجھد- مونسے را بہ پدر خود مے برنماید و را نوکر میکند (۳-۴)
 کیے ازان زمان را بموسے در کجھ مینہند (ایضاً) بعد تھے مونسے
 بطرف کجھ آتش مے بیند (۵-۶) آسجی فریاد مے شنود کہ من
 خدایم- مونسے عصا مے اندازو کہ مار میشود (ایضاً) محبہ بیضیا
 فہم میکند (ایضاً) مونسے برائے ہارون دعا میجو اہد (ایضاً)
 لشکر فرعون را بدریا مے برد (ایضاً) اللہ موسے را بنی خود میکند
 و کتاب باو میفرستد (۷-۸) در ایام اوقارون و فرعون و
 ہامان عذابا دیدند (۲۰-۲۹-۳۰) برائے ہدایت بنی اسرائیل کتاب
 باو دادہ شدہ (۳۱-۳۲-۳۳) بعضے از مفسدان بر مونسے تمکیشتن
 ہارون مے نہند (۲۲-۳۳-۹) احسان اللہ بر مونسے و ہارون
 (۳۴-۳۵) موسے بفرعون و ہامان و قارون فرستادہ شدہ
 و گفتگو مے ایشان (۲۴-۳۵-۳۶) موسے ہدایت و کتاب دادہ
 شدہ و وارث بنی اسرائیل کردہ شدہ (۳۷-۳۸) موسے کتاب
 دادہ شدہ (۳۹-۴۰-۴۱) موسے بفرعون فرستادہ شدہ و قصہ او (۴۲-۴۳-۴۴)
 احوال موسے و فرعون (۴۵-۴۶-۴۷) موسے بفرعون فرستادہ شدہ
 (۴۸-۴۹-۵۰) احوال او (۵۱-۵۲-۵۳)

مُؤْمِن - مُؤْمِنَان - عِلَامِ مُؤْمِن - مُؤْمِنَانِ شَرِکِ اِذَا بَقِیَتْ (۲-۲-۲۷)
 کافر دوست مؤمن نباشد (۳-۳-۳۰) مؤمن را چه حساب حاصل
 میشود (۴-۴-۴۰) تفاوت میان مؤمن و منافق (۵-۵-۱۸) مؤمن
 چه ثواب خواهد یافت (۶-۶-۲۰) (۷-۷-۱۸) مؤمن را نباید که
 مؤمن را نخشد و الا سزاوارد (۸-۸-۱۳) مؤمنان چه حسب برینند
 (۹-۹-۱۸) اگر رهبر و دیندار و پیدنیان بر اندامیان آرنده اعمال
 نیک دارند از خوف آزاد هستند (۱۰-۱۰-۵) سوره المؤمن
 (۱۱-۱۱-۲۰) چه کسی از مؤمن خوانند (۱۲-۱۲-۹) مؤمنان را چه
 بسیار حاصل خواهد شد (۱۳-۱۳-۴) مؤمنان از الله هدایت میکنند
 (۱۴-۱۴-۲۲) مؤمنان داخل بهشت خواهند شد (۱۵-۱۵-۱۰-۱۴)
 مؤمنان را باید که پدر و مادر خود را که کافر باشند دوست بگیرند (۱۶-۱۶-۳۰)
 مؤمنان نماز بخوانند و زکوة میدهند (۱۷-۱۷-۹) جنات عدن بر آن
 وعده کرده شده (ایضا) مؤمنان در سخنان چه حسنه دارند
 (۱۸-۱۸-۴-۲۲) مؤمنان با جبران و جاهدان در عظیمیم دارند
 (۱۹-۱۹-۳-۹) جنات فردوس بر آن مؤمنانست (۲۰-۲۰-۱۴-۱۲) مؤمنان
 چه کارها میکنند - ورنه فردوس ایشان خواهد رسید (۲۱-۲۱-۱۰-۲۳)
 الله بؤمنان بعوض مال جنت میدهد (۲۲-۲۲-۱۱-۹-۱۴)
 وَهُوَ الْمُؤْمِنُونَ (۲۳-۲۳-۱۸)
 حجتا - مهاجران - که تا نیک در راه خدا هجرت نکنند چه خواهد داد (۲۴-۲۴-۵-۱۴)

مهاجر و مجاهدین و سید (۱۰-۹-۱) مهاجران فرقه بودند از
اصحاب محمد (ایضا) مهاجران و انصار بخت خواستند
(۱۱-۹-۱۳) بمهاجران و انصار افتد و باره معافی (۱۱-۹-۱۳)
مهاجران که از طلب علم کافران وطن خود گداشته اند در دنیا و آخرت
اچرخ خواهند یافت (۱۱-۹-۱۴)

مفسر- کابین (۲-۲-۳۱) مفسر زبان لازم (۴-۴-۴-۴)
میست- (عهد) (وعده)

میست- میزان برابر باید نهاد (۱۹-۴-۱۱) (۹-۷-۱۱) شعیب قم خود را
از کم کردن وزن در میزان منع میازد (۱۱-۱۱-۱۱) (کیال) (وزن)
شیراز- (ورثه)

میست- یعنی قمار بازی گناه بزرگ است (۲-۲-۲) (میرحسین)
(۱۲-۵-۴)

میکائیل- بر تپشیل میکائیل ایمان واجب (۱۲-۲-۱) شیطان
جبریل میکائیل اودیه در جنگ پدرا از ابو جهل بگریخت (۱۰-۸-۴)

ناحق- متضعین اگر مسلمان هستند و در ملک کافر میمانند
مخالف هستند (۵-۴-۱۴)
ناحق- سورة النازعات (۳۰-۴۹)

ناس - سورة الناس (۳۰ - ۱۱۴).

ناقه - از گشتن ناقه شود راسخ شده (۱۲ - ۱۱ - ۹) ناقه بمعجزه از سنگ برآید
و بچه میدهد (ایضا) قوم شود ناقه را میگویند و سبزه میبند (ایضا)
قوم صالح بخلافت گشتن ناقه را میگویند (۸ - ۷ - ۱۰) الله ناقه را بطوبی
وکیل بنشود و او که از گشتن شد (۱۵ - ۱۴ - ۹) ناقه و قحط میساح
(۱۹ - ۲۶ - ۸) ناقه صالح کشته شد (۲۶ - ۵۴ - ۲)

نباء - سورة النباء (۳۰ - ۷۸).

نبات - الله تعالى از باران قسام نبات پیدا کرده (۷ - ۴ - ۱۲) همه نبات
در زمین موجود هستند و این قدرت الله است (۱۹ - ۲۴ - ۱) (الله)
(قدرت)

نبی - بنیان نبی گیت و چه معنی دارد (۵ - ۴ - ۹) بر همه بنیان اعدا
مستند (۸ - ۴ - ۱۴) بنیان براس معشر حین هم فرستاده شدند
(۸ - ۴ - ۱۵) کسانیکه نبی را ایند امیر ساندند بخواهند و
(۱۰ - ۹ - ۸) نبی نه خزانة دارد و نه غنیمت میداند و نه فرشته است
(۱۲ - ۱۱ - ۳) بعضی انبیاء بر بعضی فضیلت داده شده (۱۵ - ۱۴ - ۹)
کاثران در باب نبی پیغمبر نیستند (۱۸ - ۲۳ - ۴) از وراج مادران است
مستند (۲۱ - ۳۳ - ۱) نبی شاه و پیشروند و بزرگوار است
(۲۲ - ۳۳ - ۹) که آدم از وراج نبی را احاطه اند (۴ - ۳۰) در خانه نبی است
و دعوت طعام نباید رفت و نه بعد از وفات نبی بزرگوار و نه در خانه نبی

(۳۰-۳۱) ابتدا و ملاک بر بنی جملوات و در دو میفرستد نموناً تراجم چنین
 کردن واجبست (الضیاء) نبی بر اے مردان بشیر و نذیر است (۳۳-۳۴)
 (۳۵-۳۶) نبی بر اے هدایت مردان آئندہ از کسے اجر نخواهند (۳۷-۳۸) آیا
 انبیاء بخلاف فرستاده شدند که مردان بالیشان مسخری کردند و در حسن
 ملاک شد (۲۵-۳۲-۱) (انبیاء) (رسول)
 فحسبنا الله و البر مردان نجات میدهد (۴-۶-۸) الله یکتی نوح و اکبانه
 ان نبیاً یخشیه (۵-۶-۸) (۸-۱۰-۱۱) الله یمیز بین حق و باطل
 نجات خواهد داد (۱۱-۱۰-۱۱) الله شیب نجات داد (۱۲-۱۱-۱۱)
 فحسبنا الله و البر اے زبانهائی مردم آفریده شده اند (۶-۱۲-۱۲) (ستاره)
 محفل سوره التخل (۱۴-۱۱-۱۱) الله محفل یعنی چشم گس و حق فرستاده و
 از سوره پاسه رنگارنگ شد بسیار (۱۴-۱۲-۱۴)
 بجمعه سوره التجمعه (۴۴-۵۳)
 نساء زنان یتیمان بر اے حمایت در نکاح باید آورد (۵-۱۹-۱۹) زن نیک
 لباس است بر اے مرد (۲۲-۲۳) در شب رمضان صحبت زنان خود
 حلال است (الضیاء) زنان بر اے مردان با خود گشت زارند (۲۲-۲۱)
 سوره النساء (۴-۵) نکاح با زنان (۱-۱) بر اے ثبوت زنانه زنان
 چهار گواه ضرورند (۴-۳-۳) که آدم زنان حلالند (۴-۴) ضرورند
 زنان بودن و انیت (۳-۳) که آدم زنان نکاح واجب (۴-۴) مرد
 اندون در چیز بزرگ دارد (۴-۴) اگر زن بد خوئی کند چه سزا باشد

داد (ایضا) (زن)

فخ - یعنی از آیات قرآن باعث طعن یهودیان نسخ شده (۱-۲-۱۳)
نشده - (مکر)

تثانیاً - (آیات) (قدرت) (الله)

بضاراً - لقمان که ایمان دارند در امن باشند (۱-۲-۸) متعلق به میان یهود
ولضاراً در باب قبله (۱-۱۳) الضار از ننگ زرد بر آدین بکار می برند

(۱-۱۴) ابراهیم و دیگر بنیان نبی یهود بودند و نه ضاراً (۱-۱۴)

اعتقاداً و ضاراً بر پدر و پسر روح القدس (۱-۱۴-۱۳-۱۲) فوطی علی علیه السلام

ایشان در باب سحر (۱-۵-۱۰) الضار او یهود می گفتند که اولاد یهود

بهتیم (۱-۵-۳) ستمگانه را دوستی با الضار انشاید (۱-۸)

اگر الضار بر الله ایمان دارند از خوف آزاد هستند (۱-۱۰)

میخیزد از ابن الله می خوانند (۱-۹-۵)

ضیاح - الله یرویان چه می بیند کرده (۱-۴-۱۹)

فصور - سوره النقص (۱۱۰-۳۰)

ضیت - حضرت و غیر ذی در دست الله است (۱-۱-۱-۲) (نسخ)

ضیب - بر هر مرد و زن ضیب مقرر (۱-۵-۱۴-۵) ضیب برای کس

مقرر است (۱-۱۴-۱۴)

فهمت - و فهمت الله انکار نباید کرد (۱-۱۴-۱۴-۱۵) فهمت الله از شما

بیرونست (۱-۱۴-۱۴)

نفس - قتل نفس حرام است (۱-۶-۱۹) التبریع نفس کلیف نمیدهد
 (ایضاً) نفع و ضرر نفس خود را اختیار کن نیست (۹-۶-۲۳) خلقت
 عالم از کاین نفس و جان (۹-۶-۲۴)

فقته (حسب)

نکاح - نکاح با زن و عدت جایز نیست (۲-۲-۳۰) نکاح با کاین زن نکاح
 و لاکن سه یا چهار هم رواستند (۴-۴-۱) نکاح با کدام زن واجب نیست
 (۴-۴-۱) نکاح با کدام کس از خویشان حلال و با کدام حرام (ایضاً)
 نکاح با زنان بیوه و غلام هم رواست (۱۸-۲۴-۴) نکاح با زن بعد
 طلاق هم جایز میشود (۲۲-۳۳-۶) (زن) (ایضاً)

نماز - نماز را قائم باید داشت (۶-۹-۹) مردمان نمازی از یگانند
 (۹-۶-۲۱) مؤمنان نماز میخوانند و رکوع میدهند (۹-۹-۱۰)
 بوقت غروب آفتاب و تاریکی شب نماز باید کرد (۱۵-۱۴-۹) نماز
 با آواز بلند باید خواند و نه تمام آیه (۱۲-۱۲) پیش از طلوع آفتاب
 و پیش از غروب او و شب و قحط تسبیح و نمازند (۲۶-۵۰-۱۳)
 (صلوات)

فصل - سوره النمل (۱۹-۲۷) سلیمان پادشاهی انمل میرسد (۱۶-۲۷-۲۷)
 گفتگو بین سلیمان با مومنین (ایضاً) (مومنین) (سلیمان)
 نوح - نوح از بنیامان بوده (۳-۳-۴) نوح رسول خدا بوده گفتگو
 او با قوم خود (۸-۷-۶)

نجات کشتی نوح از طوفان و غرق شدن کا ذابن (ایضاً) قوم نوح و عباد
 شود و قوم ابرہیم و اصحاب مدین ہمہ از انیان بر جان خود خلاص گردند
 (۱۰-۹-۹) بر نوح و دیگر نبیان وحی شدہ (۶-۴-۲۳) قصہ نوح گفتگو
 ادبا قوم خود - نوح یکے از سائیمین بود - الله اورا مبعوث و دوستان نجات
 داده (۱۱-۱۰-۸) نوح بقوم خود فرستادہ شدہ (۱۲-۱۱-۱۳) بحجت قوم نوح
 (ایضاً) گفتگو کے نوح با قوم خود (ایضاً) نوح وحی کردہ شدہ (۱۲-۱۱-۴-
 نوح کشتی می سازد - قوم بران سخنری سے کند - تنور خوش میزند - بنفشہ ابرہیم
 جانور داخل کشتی میشود - طوفان نوح میترسد (ایضاً) نوح سپر براسے طلبد
 (ایضاً) سپر ش میساید و غرق میشود - تا چهل روز آسے بارد - و بعدش
 ماہ کشتی بر چل چودی سے نشیند - نوح از الله سوال در حق سپر خود میکند
 و سوال رد میشود (۱۲-۱۱-۴) و عدہ الله یا نوح کہ باز آفتے پر امتش نازل
 نخواهد شد (ایضاً) نوح از رسولان الله بودہ (۱۳-۱۲-۲) بحجت قوم با
 رسولان (ایضاً) نوح یکے از انبیا بودہ (۱۴-۱۹-۴) نوح از سختی آزار
 کردہ شدہ و دشمنان او غرق کردہ شدند (۱۶-۲۱-۴) نوح بقوم
 فرستادہ شدہ گفتگو کے و بحجت ادبا قوم خود (۱۸-۲۲-۲) نوح حکم الله شتی
 می سازد - طوفان از تنور سے لید و کافران غرق میشوند (ایضاً) قوم او
 کہ بر نبی دروغ میگفتند غرق شدند (۱۹-۲۵-۴) قصہ نوح و برادرش
 انور او قوم او را کشتی نجات دادہ میشود (۱۹-۲۶-۴) نوح رسول خدا
 بودہ و پنجسال کم از یک ہزار سال عمر داشت (۲۰-۲۹-۳) بابت طوفان

کشتی اور انجمنات و داده شده (۲۳-۳۴-۳۰) نوح با قوم خود قدرت
 ابد را بیان میکند (۲۹-۴۱-۲۹۱) ذکر نوح (۲-۵۱۴-۲) سور
 نوح (۲۹-۴۱) نصیحت نوح بقوم خویش (۲۹-۴۱-۱)
 نود- حورہ الثور (۱۸-۲۴) در آنجیل هدایت و نور نازل شده (۵-۶)
 (۱۸-۲۴-۵) نوح و نورا آسمان زمین است مثل آن (۱۸-۲۴-۵)
 نوشته- بهر کس نوشته میرسد (۱۰-۹-۴)
 نیت- از پیروی ایشان بزرگتر است و جانشینان بنام الله باید داد (۱۶-۴-۱)
 نیا از گنبد باید داد (۱-۵-۴) (۱-۴) (زکوة)
 نیک- هر نیک بزرگتر است بر نفس کننده میاید (۲-۴۵-۲۵) نیک بزرگتر است
 یکسان و برابر است (ایضا) (نیک) (عمل) (باقیات الصالحات)
 نیکبخت- کسی که نیکبخت و سعید است در شیت آرام خواهد یافت (۹-۱۱-۱۲)
 نیکان- نیکان اینها نیکانان چه اسمی است اسد یافت (۵-۴-۱) جائے
 بهتر یعنی جنات عدن برائے ایشانست (۱۴-۱۶-۳) نیکان
 چه اسم بنید (۱۵-۱۸-۱۴) بعضی فصلتهاے نیکان (۲۹-۲۰)
 (۱-۴۰) نیکان چه لذتها بنید (۲۹-۴۰-۱)
 نیک نیکبخت- جز آن نیکبخت و ستر است بدیها چسیت (۹-۴-۱۲)
 (۱۱-۱۰-۳) نیکبخت بدیها را مینماید (۱۱-۱۰-۳) هر کس که ایضا
 وعده الله کند و خوف خدا دارد و صبر و صلوة میکند بهشت خواهد
 رفت (۱۳-۱۲-۳) هر کس که بر خلاف این نیکبخت میکند بر او

لعنت است (ایضاً) نیکی بر اسے نفی کنندہ است و یہی ہم پر آید
(۱۵-۱۴) (عمل) (باقیات الصالحات) (صالح)

و

واقعتاً: سورۃ الواقعہ (۲۷-۵۶)
وادی النمل گفتگوئے سلیمان با مہرمان در وادی النمل (۱۹-۲۶)
وادی مقدس طوطی۔ مونسے بان وادی میر و دو کلام رب بگوشش میر
(۱۶-۲۰-۱)

وَالِدٌ - احسان بوالدین واجب (۱-۲-۱۰) حق والدین ادا باید کرد
(۳-۴-۶) احسان با ایشان باید کرد۔ (۱-۶-۱۹) بوالدین
مصرافی باید کرد و قول تعظیم با ایشان باید گفت و در حق ایشان
و علی رحمت باید کرد (۱۵-۱۴-۳) حق والدین در دنیا از ہمہ
بالا تر است لاکن از دین حق اللہ کمتر است (۲۰-۲۹-۱) سگر اللہ
و والدین باید کرد (۲۱-۳۱-۲) بوالدین احسان باید کرد کہ ایشان
بر اسے ادلاؤ تکلیف میکشند (۲۶-۲۷-۲۸) از والدین پری
نبید شد (ایضاً) .

وَحَدٌ - وحدت اللہ (۲-۲-۲۰) (۳-۳-۲) وغیرہ (اللہ)
وحی - جبرئیل قرآن را بر وحی آوردہ (۱-۲-۱۲) بر محمد و نوح و دیگر نبیان وحی
نازل شدہ (۶-۴-۲۳) قرآن مجسمہ وحی شدہ (۴-۴-۲)

پیغمبر فقط آدمی است نه ملک و نه خزانة دار و لاکن بر او وحی نازل شد

(۵-۱-۱) وحی یک مرد برای مردمان تجب شده (۱۱-۱۰-۱)

هر چه اندر وحی میسند بران پیروی باید کرد (۱۱-۱۱-۱۱) بجز حال بر

وحی معتقد باید بود (۱۲-۱۱-۲) بجز حکمت وحی شده (۱۵-۱۴-۱۴)

و وحی بطرف رسول الله شده و الله او را انبیا گان خود برگزیده (۲۲-۲۲-۲۲)

(۳۵-۳۵) به محمد و دیگر رسولان وحی میشد (۲۴-۲۴-۲۴) (۲۴-۲۴-۲۴)

(۱) وحی بر نبی نازل میشود (۵۲-۵۲-۱)

و ذلک - وصیت در باب آن واجب (۲۲-۲۲-۲۲) و رتبه از والدین اقربا

بر وزن (۴-۴-۱) حصه و رتبه برای اولاد و والدین و غیره

(۲-۲-۲) و رتبه بر قرابت منحصر (۵-۴-۵) (میراث)

وزن - بر آرد و راست وزن باید کرد (۸-۷-۱۱) روز قیامت

اعمال هر یک زن کرده خواهند شد (۸-۷-۱) بر آردی وزن

ضروریست (۱۵-۱۴-۴) (میزان)

وصیت - وصایا - وصیت بوقت مرگ واجب (۲۲-۲۲-۲۲) بعد مرگ

وصیت بزنها کردن (۲۲-۲۲-۲۲) بر آردی گمانی و رتبه گواه مقرر

باید کرد و غیره (۱۴-۱۴-۱۴)

و حق - ادب و حق (۲۵-۲۵-۲۵)

و عباد - و عباد الله حق است (۱۱-۱۰-۴) بوقت بستن و عباد

باید گفت (۱۵-۱۰-۴) (عهد)

وفا۔ وفات بعد از تبر (۳۰-۳۱) (الطباع) :
وقت۔ و قہر ہے عبادت (۱۴-۳۰-۲) (نماز) (صلوات)

پہلے اور پھر آدم قرآنی باپیل قبول افتادہ ازان براورث قابل حسبہ
اور اُخت (۵-۵-۵) (قابل)

کتابخانه - انجمن - کتابخانه در راه خدا بجزت کنند (۲-۲-۲۴) با جریله
ثواب دارو (۲۰-۳-۲۴) با جبران فی سبیل اللہ در اللہ رزقی نو
میرساند (۱-۲۲-۱۴) با جبران و مؤمنان در عظیم دایره (۱۰-۱-۱۴)

(۴-۹) (مباحثه)

ہمارے ہاوت و مروت و شہر گاہیں باہل و بزم و محراب و دیوان سے آئے

(۱۲-۲-۱۳) (ماروت) (ریاض)

ہزاروں بچے اور سولان پودہ (۶-۴-۳۳) موسے پر اور خود ہارون را

خليفة خود ميکند (۹-۷-۷) موت و بارون معجزه داده شده بود

(۱۷-۲۱-۴) یارون پٹی پر سے درودادہ شدہ (۱۶-۱۹-۳) (۱۶-)

۲-۲) یہ ہارون ہم کو ہی شدہ۔ اوپر ہر ای موسے بفرعون میں

وہابی اسرائیل راہبام سے پرند (۱۹-۲۴-۲) برٹویسی قہمت کشتن ہارو

۱۔ نے ہند (۲۳-۳۳-۹) (موسیٰ) (فرعون)۔

هنگام - وزیر فرعون بود و بچکان نرینه نگه داشت (۲۰ - ۲۸ - ۱۰) موبسی لفرعون

وہاں قارون فرساہ شدہ (۲۴-۲۰-۳۰) (فرعون)
 ہستند ۱- ہدایت اللہ ہدایت حقیقی ہست نہ دیگر (۱-۲-۱۴) اگر اللہ ہدایت
 کہے کیجئے سیدہ او باسلام سیکشاید (۱-۲-۱۵) ہدایت اللہ
 مفید ہست (۱-۲-۱۴) کد ام بردمان بر ہدایت ہستند (۱-۲-۱۵)
 ہدایت در دست خداست (۱۲-۱۴-۱۵) اللہ ان کن ہدایت
 کہ پیروی رضائے او کیجئے (۱-۲-۱۵-۳) ہدایت آنست کہ اللہ
 کیجئے (۱-۲-۱۵-۹) اللہ بطرف حق ہدایت کیجئے (۱-۲-۱۵-۱۱)
 ہدایت و گمراہی ہر کس بنفس اوست (۱۱-۱۱-۱۱) ہدایت در دست
 خداست بھر کہ میخواید میدہد (۱۴-۱۵-۱۵) ہدایت و گمراہی
 حسب مرضی اللہ ہست (۱۴-۱۵-۱۳) بغیر خدا کہ ہدایت کیجئے
 مگر کیجئے کہ او خواہد (۲۰-۲۱-۱۵) ہدایت و گمراہی در دست اللہ
 (۲۲-۳۵-۲۲) (گمراہی)

ہٹلک سلیمان ہر ہر انہی بنید و انتظار او کیجئے (۱۹-۲۴-۲۲) ہر ہر خبر
 بلقیس نے آرد (ایضاً) گفتگو سے ہر ہر بلقیس جو آب سلیمان
 میآرد (۱۹-۲۴-۳۰) سلیمان (بلقیس) (اسلام)
 ہٹلک - رستم قربانی (۲۲-۲۴-۲۴) بنیاد کیجئے بنید و آرد از اہمیت بنیاد
 (۱-۵-۱۵) (قربانی) (غیاث)

ہر وہ کوئی - زیاہ کوئی و درین بناید کرد (۱۵-۲۴-۲۴)
 ہفت - ہفت ایسورہ فاستحہ وظیفہ خوبست (۱-۱-۱۵) جملہ ہفت زمین

(۲-۲-۳) بهشت آسمان بر دوزخ آفریده شدند (۲-۳-۴)

بادشاه مصر در خواب به بخت گاو فرسیده بخت گاو لاغر و بخت خوشه

بخت گاو فرسیده و یوسف تعبیر آن خواب یکین (۱۳-۱۲-۶)

جهنم بخت دروازه دارد (۱۵-۱۴-۳)

هَمَزَة - سُورَةُ الْاَنْعَامِ (۳۰-۱۰۴)

همسایگان حق همسایگان او باید کرد (۵-۴-۶)

هوخ - هود برادر عا بوده و رسول خدا گفتگو با قوم خود در رحمت الله

با قوم او (۸-۶-۹) سوره هود (۱۱-۱۲) قصه هود برادر عباد

(۱۹-۶-۶) آورد نصیحت بقوم خود کردند و باب قوس (۱۲-۱۱-۵)

هود عا در احوال مسانید و در آخر نگار ان هزار دیند (۶-۴-۳)

ی

یا حجج - بیان یا حجج و یا حج (۱۱-۱۸-۱۶) هر دوزخ شش هزار نواهند آید

(۱۶-۲۱-۶) ذوالقرنین در میان و و یو ارماید یا حج و یا حج آنجا

پیدا شدند (۱۶-۱۸-۱۱) ذوالقرنین (دکتر) (یا حج)

یا کرم - (دکتر)

یتیمان - عزت احوال ایشان بهتر (۱-۲-۱۰) اصلاح با ایشان بهتر

(۲-۲-۲) مال ایشان با نیت باید او (۴-۴-۱) محل با ایشان

(ایضا) مال ایشان بر نیت کسی که مال ایشان بظلم میخورد (ایضا)

حق تیمان ادا با بگرو (۷-۵-۴) طمع مال ایشان بناید کرد و نزدیک

آن نباید رفت (۱-۴-۱۴) (۱۵-۱۴-۱۴)

یحییٰ - پیغمبر بوده - بزرگوار بشارت او داده شده (۳-۳-۱۴) الله باو

در پیری پسندیدم حکم الله که نشیب پاکسب حو و نهند (۱۶-۱۹-۱۱)

یحییٰ پاک و امن و پیغمبر کار بوده (ایضا) کار ثانی پیغمبر کرد -

(۴-۲۱-۱۶) زکریا

یا الله - دست الله بنده است کشته است یعنی دست قضا مهر

(۴-۵-۶) دست الله پر دست است بیت کند گشت (۲۶-۲۸-۱)

یدنیضا - معجزه موسی (۹-۷-۱۳)

یس - سوره یس (۲۲-۳۶)

یسع - نام یکی از پیغمبران (۷-۶-۱۰)

یعقوب - ابراهیم یعقوب نصیحت میکند (۲-۱۴-۱۶) یعقوب یکی از رسولان

بوده و وحی کرده شده (۲۳-۲۴-۶) ابراهیم را بشارت اسحاق و -

یعقوب از الله می آید (۱۲-۱۱-۷) نعمت الله به یعقوب (۱۳-۱۲-۱)

الله ابراهیم اسحاق و یعقوب پسندید (۱۶-۱۴-۳) اسحاق و یعقوب

به لوط داده شد (۱۵-۲۱-۵) یوسف

یوسف - سوره یوسف (۱۲-۱۲) خواب یوسف باب یازده ستاره و غیره

(ایضا) تعبیر پدرش (ایضا) نه و به برادران برائے قتل یوسف

(۲-۱۲-۱۶) از پدر رخصت پذیرند و یوسف را بگسل میزند یوسف را

در چاہ میاندازند۔ قافلہ آنجا میرسد وہلو سے اٹھنا دے دیوسف را
 بیرون میاں دے ایضا) اور اور کھڑو شند (۱۲-۱۳-۱۴) غرض
 اور میخرو فرزند جو مکنند۔ التدیوسف علم تعبیر و تفسیر میاں موزدین
 عزیز بر او عاشق میشود و براو جبر مکنند۔ یوسف بکزن گز قار شود
 (ایضا) زمان مصر و ستھانے خود سے پُرند از صیرت (۱۲-۱۳-۱۴)
 یوسف در زندان قید میشود (ایضا) و دو جوان دیگر در آنندان
 رشتہ یوسف ہستند۔ خواب بنیند و او تعبیر مکنند (۱۲-۱۳-۱۴)
 یوسف رفیق و خطا مکنند (ایضا) ملک خواب ہفت گاہ و فرہ ہفت
 گاہ و لاغر و ہفت خوشہ خشک و ہفت تر سے بنید (۱۲-۱۳-۱۴) یوسف
 تعبیر آن خواب مکنند (ایضا) زن غرض حقیقت را بیان مکنند (۱۲-۱۳-۱۴)
 یزاد ان یوسف میآیند و اورا سے شناسند (۹-۱۰-۱۱) و با فریادند (ایضا)
 برادر یوسف را باز میآرند (ایضا) یوسف ایشانرا اہمیت دزدی میدہد
 (۱۲-۱۳-۱۴) یوسف برادر خود را غلام کرد و فریاد (ایضا) یعقوب خبر
 میرسد و او افسوس مکنند (۱۲-۱۳-۱۴) یوسف حذر اخلاص میآرد (ایضا)
 قتیض یوسف بے یعقوب بزد چشیم اور روشن شود و ہمہ بصر سے آید
 (۱۲-۱۳-۱۴) تعبیر خواب یوسف میشود کہ ہمہ برادران بچہ با مکنند
 (ایضا) یعقوب ببنی اسرائیل فرستادہ شدہ (۲۴-۲۵-۲۶)
 یوشع۔ قسہ پیش و حضور موسیٰ (۱۵-۱۶-۱۷) موسیٰ بہر ای پوش برآ
 ملاقات خضر لہجج اسبرین میرود و ماہی بریان مکنند (ایضا)

یونس - نام کے انجیل (۷-۶-۱۰) سور یونس (۱۱-۱۰) تو م اوعدا
 دیدہ دردیا یقین آوردند و امان یافتند - کسے دیگر بچین امان یافت
 (۱۱-۱۰-۱۰) یونس یعنی ذی النون و تاریکی سے نجات پانے
 و نجات یافت (۱۷-۲۱-۶) یونس از یاد ان جن قبل بود برائے
 رایت مشرکان پھینکے رفت - در راہ اوراد آب میاں انداز
 مابھی اور افر و بگیرد و باز بگمارہ سے اندازد (ایضاً) یونس کے
 رسولان بود - در حکم مابھی قہ باز بیرون آمد (۲۳-۳۷-۵) صاحب
 الحوت - اشارہ بہ یونس (۲۹-۶۸-۲) پیش آمد برگزیدہ است
 (ایضاً) کے از انبیا بودہ (۶-۴-۲۳)

یہود - یہود کہ ایمان دارند و امن باشند (۱-۲-۸) یہود و نصاریٰ
 خود را از دیگران بہتر میدانند - (۱۱-۱۰-۱۰) یہود و کفر میکردند
 (۱۱-۲-۱۱) یہود و کتاب خود تغییر و تبدیل کردند (۲-۲-۲۱)
 ایشان برانے یافتن تعریف مردمان کار ہائے بیکردند (۷-۱۰-۱۰)
 (۶۹-۲-۱۱) یہود و کتاب خود عمل میکردند (۳-۳-۳) بعضے از خرابی
 ایشان (۷-۴-۷) بسحر و طاعت عتبار دہند (۱-۱۰-۱۰)
 از مومنین سوال معجزہ میکنند و گویا نہ برامیستند - ایشان کفر کرد
 دو عہدہ بستند (۶-۴-۲۲) یہود بر مردم بہتان کردند (ایضاً)
 اگر یہود پراندا ایمان دارند و اعمال نیک کنند از خوف آزد
 بستند (۱۰-۵-۱۰) یہود و نصاریٰ کہ منافق ہستند برائے

و دوستی مسلمانان لایق نیستند (۴۱-۵-۸) بر پیغمبر و کلام جانوران
 خرامند (۸۱-۴-۱۸) دوازده اسباط یهود (۹-۷-۲۰) متن و سبکو
 برای ایشان نازل شده (الضیاء) شکل بوزینه بدل شدند (۲۱-)
 پیغمبر عزیز را پسر الله میخوانند (۱۰-۹-۸) بر پیغمبر و هم چنان
 حرام شده که بجهت بیان کرده شد (۱۶-۱۵-۱۴) الله
 پروردگاریست میان نصارا و مجوس فاصله خواهد کرد (۲۲-۲۱-)
 (موسی) (بنی اسرائیل)

تِلْكَ آيَاتُ

تعداد حروف و حركات و سکنات قرآن شریف

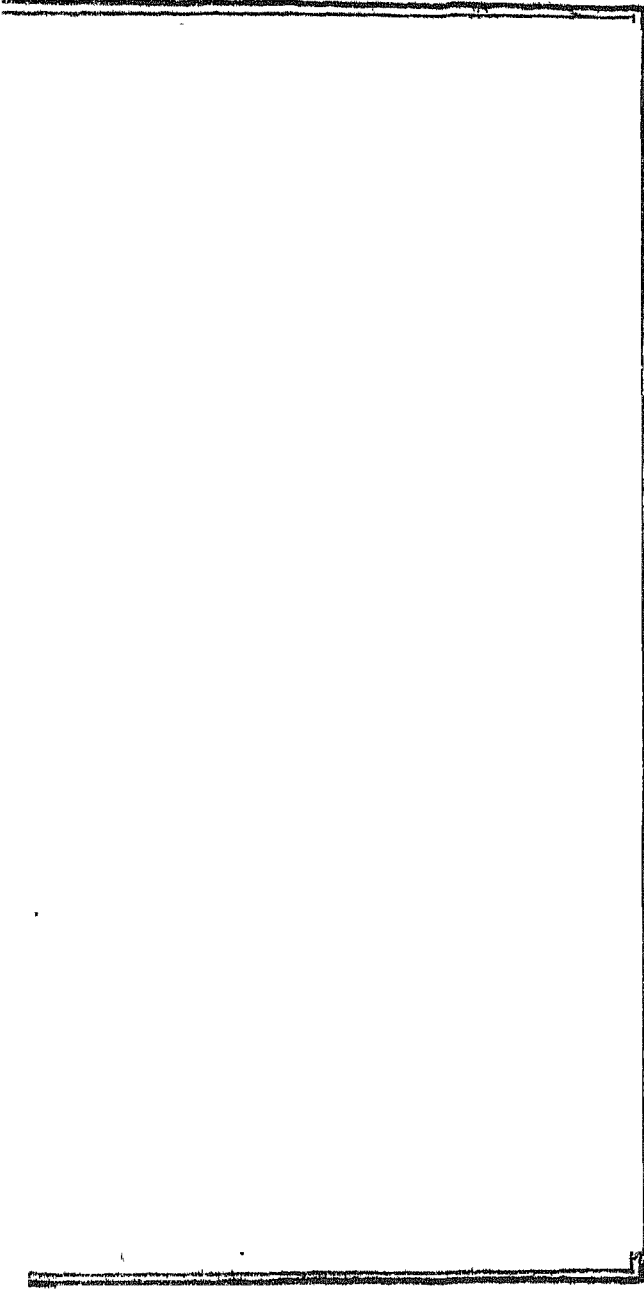
(مَوَاقِفُ قَوْلِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رَجَبٍ كَذَلِكَ السَّبْعُ الْفَقِيهُ ابُو الْوَلِيدِ سَمِعْتُهُ يَقُولُ)

۱۶۴۳۰	کلمات	۱۶۴۳۰	اعشار کوئی
۳۲۰۲۶۰	حروف	۳۲۰۲۶۰	اعشار بصری
۳۵۲۳۳	فصحات	۳۵۲۳۳	اخماس کوئی
۱۸۰۴	ضمانت	۱۸۰۴	اخماس بصری
۳۹۵۱۲	کسرات	۳۹۵۱۲	آیات کوئی
۱۰۵۶۸۳	نقاط	۱۰۵۶۸۳	آیات بصری
۱۷۷۱	ملات	۱۷۷۱	آیات شمسی
۱۲۵۲	تشذیلات	۱۲۵۲	آیات کنی
۱۱۴	سورۃ	۱۱۴	آیات عراقی
۵۴۰	رکوع	۵۴۰	آیات عامه

۱۲۷۴	ط	۲۹۸۶۲	ا
۸۳۲	ظ	۱۱۴۴۵	ب
۹۲۲۰۰	ع	۱۱۹۹	ت
۲۲۰۸	غ	۱۲۷۶	ث
۸۴۹۹	ن	۳۲۷۳	ج
۹۸۱۳	ق	۹۷۳	ح
۹۵۲۲	ک	۲۴۱۶	خ
۳۳۳۲	ل	۵۹۹۲	د
۲۶۵۳۵	م	۴۹۹۶	ذ
۲۲۵۶۰	ن	۱۱۷۹۳	ر
۲۵۵۳۶	و	۱۵۹۰	ز
۱۹۰۷۰	ه	۵۸۹۱	س
۳۷۰۰	لا	۲۲۵۳۰	ش
۲۵۹۱۹	ی	۲۰۱۳	ص
		۱۶۰۷	ض

منها الثانیون عندهما الثانی عندهما
عند التثنیین عندهما عند التثنیین عندهما

12.

292512.14 (R)
 CALL No. { 396 ACC. No. 254.
 AUTHOR طلوع بک، ممبئی
 TITLE مفتاح القرآن

(R) Acc. No. 254.
 Class No. 292512.14 Book No. 396
 Author طلوع بک، ممبئی
 Title مفتاح القرآن -

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

